

Nota: El present document és una versió de l'Acta de la reunió realitzada per l'Ajuntament en Ple en la data que s'indica, de la qual s'han extret les referències a dades que puguin afectar el dret a la intimitat o altres dades de caràcter personal que no comptin amb el consentiment de les persones afectades o amb habilitació en una norma amb rang legal.

**ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA REALITZADA PER L'AJUNTAMENT EN PLE EL DIA
25 D'ABRIL L'ANY 2013 - SESSIÓ NÚM. 5/2013 -**

ALCALDE - PRESIDENT

SR. JORDI BALLART i PASTOR

REGIDORS/ES ASSISTENTS

SR. AMADEU AGUADO i MORENO
SRA. ALMUDENA ALMAGRO VARGAS
SR. JOAQUIM BIGORDÀ i AMAT
**SRA. M^a. TERESA CASALS i CIENFUEGOS-
JOVELLANOS**
SR. PEDRO DOMÍNGUEZ NEVADO
SR. JUAN ANTONIO GALLARDO LEÓN
SRA. EVA HERRERO ALONSO
SR. JOSÉ MANUEL JIMÉNEZ CÁRDENAS
SRA. CARME LABÒRIA i ROJAS
SRA. LLUÏSA MELGARES AGUIRRE
SR. CARLES ORIACH i FONT
SRA. MARIA ÁNGELES PEINADO SÁNCHEZ
SR. ANTONI PERARNAU i BURGÉS
SR. ANTONIO E. PEREIRA REBOLLAR
SR. MANUEL PÉREZ DÍAZ
SRA. MONTSERRAT PLAYÀ i CAMPS
SR. ALEJANDRO RODRÍGUEZ ULLOA
SR. JOSEP RULL i ANDREU
SR. ANTONI SALVADÓ NAYACH
SRA. EVA SALVADOR i CUENCA
SR. PERE SOLER i CAMPINS
SRA. JOSEFINA SOLER i CARRERA
SR. GABRIEL TURMO i SAINZ
SRA. CRISTINA VALVERDE i MOLINA
SR. ALFREDO VEGA LÓPEZ
SRA. MARIONA VIGUÉS i JULIÀ

SECRETARI GENERAL Accidental

SR. ISIDRE COLÀS i CASTILLA

INTERVENTOR

SR. FÈLIX GÓMEZ i MUNNÉ

Al Saló de Plens de la Casa Consistorial de la ciutat de Terrassa, a vint-i-cinc d'abril de l'any dos mil tretze, es reuneix l'Ajuntament en Ple per realitzar en primera convocatòria Sessió Ordinària, sota la Presidència de l'Il·lm. Sr. Alcalde-President de la Corporació, Jordi Ballart i Pastor.

Assisteixen els Regidors que al marge s'anomenen, assistits tots ells pel Sr. Isidre Colàs i Castilla, Secretari General Accidental de la Corporació.

El Regidor del Grup municipal de CiU, Sr. Josep Rull i Andreu, s'incorpora a la reunió en el moment que s'indica.

També hi és present el Sr. Fèlix Gómez i Munné, Interventor de Fons Municipal.

Oberta la sessió per la Presidència, quan són les set de la tarda del dia de la data, es procedeix en primer lloc a l'aprovació de l'acta de la reunió realitzada el dia 31 de gener d'enguany (número 1/2013), la qual és aprovada per unanimitat.

Tot seguit es procedeix a la substanciació dels assumptes que conformen l'Ordre del Dia de la present sessió, començant per aquells que componen la seva PART RESOLUTIVA.

Epígraf 2) Aprovar la declaració d'especial interès o utilitat municipal de diverses obres i, en conseqüència, concedir les corresponents bonificacions en l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 1, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3 a) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

SEGON.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 2, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3 c) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

TERCER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 3, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3 d) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

QUART.- Doni's trasllat de l'acord anterior a tots els interessats, i efectui's la publicació corresponent en el Butlletí Oficial de la Província.

Epígraf 3) Acord relatiu al compliment dels terminis previstos legalment per al pagament de les obligacions de l'Ajuntament de Terrassa i del Patronat Municipal d'Educació.

Pren la paraula el Sr. Vega, qui manifesta que l'Ajuntament de Terrassa, a data 31 de març, està complint amb els terminis legals.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

Primer.- Prendre coneixement dels informes que s'acompanyen emesos respectivament per la Tresorera i l'Interventor Municipal, sobre el compliment dels terminis previstos legalment per al pagament de les obligacions de l'Ajuntament de Terrassa.

Segon.- Prendre coneixement dels informes que s'acompanyen emesos respectivament per la Tresorera i l'Interventor Municipal, sobre el compliment dels terminis previstos legalment per al pagament de les obligacions del Patronat Municipal d'Educació.

Tercer.- Ordenar que en el termini de 15 dies a comptar a partir de l'endemà de l'adopció del present acord, es procedeixi a la publicació en el Tauler d'edictes i en el web municipal, de la informació agregada de les factures i altres documents justificatius de prestacions realitzades, agrupant-los segons el seu estat de tramitació, amb el contingut següent:

Que a data 31 de març no hi ha cap factura registrada a l'Ajuntament de Terrassa amb una antiguitat superior a 30 dies sense reconeixement d'obligació.

Que a data 31 de març, a l'Ajuntament de Terrassa, no hi ha cap obligació reconeguda pendent de pagament amb una antiguitat superior a 30 dies.

Que a data 31 de març no hi ha cap factura registrada al Patronat Municipal d'Educació amb una antiguitat superior a 30 dies sense reconeixement d'obligació.

I que a data 31 de març, al Patronat Municipal d'Educació, no hi ha cap obligació reconeguda pendent de pagament amb una antiguitat superior a 30 dies.

Quart.- Que es faci trasllat dels presents acords i dels informes referits a l'acord primer, als òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda, i de l'Administració Autònoma en matèria de tutela financera dels Ens Locals.

Cinquè.- Facultar al Tinent d'Alcalde de l'àrea d'Hisenda i Serveis Generals, o qui legalment el substitueixi, per tal que pugui signar qualsevol document necessari per al compliment i efectivitat dels anteriors acords.

Epígraf 4) *Constitució de la Comissió Especial de Comptes de l'Ajuntament de Terrassa.*

El Sr. Vega recorda que la Comissió de Comptes estudiarà la liquidació de l'any 2012 i prepararà el seu informe. La previsió és que aquest informe sigui sotmès a la consideració del Ple al mes de juliol.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

Primer.- Constituir la Comissió Especial de Comptes de l'Ajuntament de Terrassa, conforme al que disposen els articles 116 de la Llei 7/85 de 2 d'abril, 212.2 del RDL 2/2004, de 5 de març, 56 de la Llei Municipal de Catalunya, de 15 d'abril de 1987, i 98 i següents del Reglament Orgànic de l'Ajuntament de Terrassa.

Segon.- La composició de la Comissió, d'acord amb la designació feta pels diferents grups polítics integrants de la Corporació, serà:

Sr. Alfredo Vega López (titular - PSC)

Sr. Juan Antonio Gallardo León (suplent de l'anterior)

Sr. Pere Soler Campins	(titular - CIU)
Sra. Mariona Vigués Julià	(suplent de l'anterior)
Sr. Gabriel Turmo Sainz	(titular - PP)
Sr. Alejandro Rodríguez Ulloa	(suplent de l'anterior)
Sr. Antoni Salvadó Nayach	(titular - IC-EV)
Sra. Eva Herrero Alonso	(suplent de l'anterior)

Tercer.- Aquesta Comissió, d'acord amb el que estableix l'article 56.3 de la Llei Municipal de Catalunya, prendrà els seus acords mitjançant vot ponderat, corresponent la Presidència de la Comissió en el membre Sr. Alfredo Vega López, o qui actuï en la seva substitució.

Quart.- Convocar la reunió de constitució de la Comissió de Comptes el dia 10 de maig a les 12 hores.

Cinquè.- Facultar a l'Alcalde-President per a que pugui, a proposta dels diferents grups municipals, i complint el què estableix el Reglament Orgànic de l'Ajuntament, procedir al canvi dels membres de la Comissió.

ÀREA PLANIFICACIÓ URBANÍSTICA I TERRITORI

Epígraf 5) Aprovació provisional de la Modificació puntual del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal dels espais lliures a l'àmbit del Parc de Vallparadís.

Pren la paraula la Sr. Labòria, qui recorda que aquesta modificació puntual va ser aprovada inicialment al mes de novembre passat. L'aprovació definitiva correspondrà a la Conselleria de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya. La modificació té per objecte la regularització urbanística de sis àmbits del perímetre del parc de Vallparadís, un cop finalitzades totes les obres d'execució del mateix. La proposta aprovada inicialment el passat novembre contemplava onze àmbits d'actuació, que han quedat en sis. Els altres cinc necessiten uns ajustaments més exhaustius, uns estudis més detallats i determinar els aprofitaments urbanístics d'acord amb les indicacions de la Comissió d'Urbanisme. Es tramitaran mitjançant un nou expedient. La proposta de reordenació dels sis àmbits, que avui es presenta al Ple, repartits per diferents punts del parc, comporta un increment de la superfície total d'espais lliures, amb qualificació de parc, en 5.755 metres quadrats, que correspon a un 39,5% de l'àmbit de la modificació. La voluntat és tramitar aquests sis àmbits, tot tenint en compte que n'hi ha un que requereix un esment especial i una tramitació que no es pot allargar en el temps: es tracta de l'àmbit de la nova estació dels FGC. Les obres de perllongament dels FGC han suposat l'execució de l'estructura destinada a aparcaments, que és de quatre plantes, i el vestíbul d'accés a les andanes, que correspon a una altra planta, la més inferior. Respecte a les quatre plantes destinades a aparcament, la Generalitat de Catalunya proposa la possibilitat d'ubicar-hi, a més d'aparcament, nous usos comercials, i una part a dipòsit museístic municipal. Per tant, es fa una ampliació dels usos previstos en el planejament urbanístic, que comporta la necessitat de modificar el planejament vigent. La Junta de Govern Local del passat divendres va aprovar un conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Terrassa i els FGC, per regular els aspectes relacionats amb la gestió d'aquests diferents àmbits, i els usos dels mateixos, a banda d'altres aspectes jurídics derivats d'aquests usos.

La incorporació d'aquests usos comercials a l'estació s'introdueix a petició dels FGC. Per tal de facilitar l'adjudicació de l'aparcament subterrani, FGC licitarà, un cop signat el conveni aprovat per la Junta de Govern Local i la present modificació puntual, i un cop s'aprovi definitivament per part del Conseller, aquests espais d'aparcament i de comerç. Aquest ha estat, afegeix la Sra. Labòria, un expedient molt complex, amb un procés llarg i de difícil treball. Es tracta d'un sol àmbit, el de l'estació, en el qual hi haurà quatre qualificacions urbanístiques diferents: la ferroviària, la d'equipaments, amb el dipòsit museístic i d'aparcament, el comercial i el de parc o espai lliure. La introducció de l'ús comercial obliga a què hi hagi una cessió a favor de l'Ajuntament de Terrassa del 15% d'espais, que es destinaran a dipòsit museístic. La Sra. Labòria conclou referint-se al calendari d'execució de les obres de perllongament dels FGC. El compromís assumit per la Generalitat de Catalunya és que les obres s'acabin a mitjans de 2014, i que aleshores s'iniciïn les proves de funcionament del propi ferrocarril.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Aprovar l'informe de tractament de les al·legacions presentades durant el termini d'informació pública de l'aprovació inicial del document "Modificació puntual del POUM dels espais lliures a l'àmbit del Parc de Vallparadís".

SEGON.- Aprovar provisionalment la Modificació puntual del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal dels espais lliures a l'àmbit del Parc de Vallparadís.

TERCER.- Trametre el document ara aprovat provisionalment al Conseller del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya per tal que, previ informe favorable de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona i de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya, resolgui sobre llur aprovació definitiva.

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Epígraf 6) Presentada pels Grups municipals Socialista i d'ICV-EUiA, relativa a la gestió de l'Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana en cas de transmissions realitzades amb motiu de dació en pagament o execució hipotecària de l'habitatge habitual.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals Socialista i d'ICV-EUiA, és el que a continuació es transcriu:

« Com a conseqüència de la crisi econòmica i, molt especialment, de les elevades taxes de desocupació, moltes famílies de la ciutat no poden fer front als préstecs o crèdits hipotecaris concertats per a l'adquisició del seu habitatge habitual i, com a conseqüència d'això, es produeixen processos d'execució hipotecària.

» D'acord amb l'actual normativa legal, en les transmissions de la titularitat dels béns immobles com a conseqüència de dació en pagament o d'execució hipotecària, els subjectes passius de l'impost municipal sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana són les persones desnonades, les quals, a més de veure's privades del seu habitatge habitual, han de fer front al pagament de l'impost municipal.

» Aquest fet constitueix una clara situació d'injustícia tributària, ja que qui obté la veritable plusvàlua és l'entitat que adquireix l'immoble.

» L'article 36.3 de la Llei general tributària regula la figura del substitut del contribuent, i el Reial decret llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos ja ha previst que, en uns supòsits molt restrictius, l'entitat financera que adquireix l'immoble amb ocasió de la dació en pagament sigui substitut del contribuent en l'impost municipal de plusvàlua, per la qual cosa es veu la conveniència que el legislador estengui aquesta circumstància al conjunt d'operacions de dació en pagament i execucions de l'habitatge habitual.

» Les associacions municipalistes venen reclamant reiteradament al Govern de l'Estat la modificació de la llei reguladora de les hisendes locals en aquest sentit, però mentre això no succeeixi cal arbitrar alguna solució transitòria perquè no es donin les situacions d'injustícia tributària anteriorment referides.

» En aquest sentit, és voluntat manifesta de l'Ajuntament que les conseqüències tributàries d'aquestes transmissions no recaiguin en les famílies afectades, per la qual cosa es considera necessari establir els mecanismes per tal que, fins que no es produeixi la modificació normativa indicada, i atesa la situació d'extrema fragilitat que pateixen aquestes famílies, la càrrega que se'n derivi sigui assumida pel propi Ajuntament. A aquests efectes ha estat elaborada una proposta per a l'atorgament d'ajuts econòmics de caràcter excepcional, destinats a la cobertura de pagament del referit impost en els casos de transmissions per execucions hipotecàries i dacions en pagament de l'habitatge habitual de les famílies afectades.

» Atenent aquests antecedents, vist l'informe dels Serveis de Gestió Tributària i Recaptació, i vist l'informe de la Intervenció General, es proposa a l'Excm. Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER.- DEMANAR al Govern de l'Estat la modificació de la regulació legal de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana, en el sentit que en les transmissions realitzades amb motiu de dació en pagament o execució hipotecària de l'habitatge habitual i en els supòsits i amb els requisits que es determinin, tingui la consideració de subjecte passiu substitut del contribuent l'entitat que adquireixi l'immoble, sense que el substitut pugui exigir del contribuent l'import de les obligacions tributàries satisfetes.

SEGON.- Mentre no es desenvolupi la modificació legislativa indicada en l'apartat Primer, RECONÈIXER EL DRET a rebre un ajut social compensatori a totes aquelles famílies afectades per la liquidació de l'Impost sobre l'Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana (plusvàlua), originada per una execució hipotecària amb pèrdua del seu habitatge habitual o una dació en pagament d'aquest habitatge a una entitat financera en seu de procediment d'execució o liquidació hipotecària, i que comporti situar a la família en una situació social susceptible d'ajut, segons els paràmetres establerts en la següent instrucció de servei, que conté les normes a aplicar en la tramitació i gestió dels ajuts econòmics de caràcter excepcional, destinats a la cobertura del pagament de l'Impost sobre l'Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana, en els casos de transmissions per execucions hipotecàries i dacions en pagament respecte d'habitatge habitual de les famílies afectades:

INSTRUCCIÓ DE SERVEIS PER A LA TRAMITACIÓ DELS AJUTS ECONÒMICS DE CARÀCTER EXCEPCIONAL PER A 2013, DESTINATS A LA COBERTURA DEL PAGAMENT DE L'IMPOST SOBRE L'INCREMENT DEL VALOR DELS TERRENYS DE NATURALSA URBANA DERIVAT D'EXECUCIONS HIPOTECÀRIES I DACIONS EN PAGAMENT DE L'HABITATGE HABITUAL

A) Objectius:

- Aplicar el què preveu el pacte anticrisi signat en data 21 de juliol de 2009, en el sentit que una de les 42 accions aprovades com a mesures de xoc davant la situació de crisi econòmica sigui la de crear uns ajuts econòmics de caràcter extraordinari destinats a la cobertura del pagament d'impostos, en concret pel què fa a l'impost de Plusvàlua derivat de la transmissió per execució hipotecària o dació en pagament.
- Establir un procediment específic que concreti la forma d'atorgament de l'ajut.

B) Àmbit d'aplicació

El present procediment serà d'aplicació a qualsevol sol·licitud d'ajut econòmic sobre l'impost de Plusvàlua, en els supòsits previstos en aquest protocol

C) Procediment

Descripció: Ajut destinat al pagament de la Plusvàlua meritada a conseqüència de procediments d'execució hipotecària o de dació en pagament de deute, que afectin l'habitatge habitual de persones / famílies, quan no hi puguin fer front.

Import: L'import de l'ajut s'establirà en funció dels ingressos de la persona o família i tenint en compte les taules que s'annexen.

Període: Aquests ajuts s'estableixen de forma excepcional per l'any 2013.

Documentació:

- Autorització signada per tal de poder consultar a l'Agència Tributària les dades fiscals vigents.
- Justificació de la situació econòmica actual amb aportació de justificants d'ingressos, extractes de comptes, certificat d'atur, etc.

Requisits:

- L'immoble afectat pel procediment d'execució hipotecària o dació en pagament havia de ser l'habitatge habitual de la família.
- El/la sol·licitant haurà de ser el subjecte passiu del tribut/ obligat al pagament.
- El/la sol·licitant, ni cap dels membres de la seva unitat familiar, no podrà ser titular d'altres immobles.
- Si el/la sol·licitant té deutes pendents amb l'Ajuntament, haurà d'adoptar un compromís de pagament de la resta en forma de fraccionament.

Lloc de presentació: Oficines d'atenció ciutadana, centres de serveis socials municipals i serveis de Gestió tributària i Recaptació

D) Taula de cobertures dels ajuts:

S'aplicaran els ajuts a les persones que hagin obtingut durant l'exercici 2012 uns ingressos anuals iguals o inferiors als que s'estableixen en el següent quadre.

Residents	Cobertura 100%	Cobertura 75%	Cobertura 50%	Cobertura 25%
	Límit renda	Límit renda	Límit renda	Límit renda
1	8.979,60	9.428,58	9.877,56	10.326,54
2	15.265,32	16.028,59	16.791,85	17.555,12
3 o més	17.959,20	18.857,16	19.755,12	20.653,08

Es pren com a referència el Salari Mínim Interprofessional que per al 2012 ha estat de 9.034,20 € anuals.

De forma excepcional i justificada, aquells contribuents / unitats familiars que, superant els límits previstos en el quadre anterior, puguin acreditar documentalment la seva manca de capacitat econòmica, es podrà, de forma justificada i excepcional, atorgar el present ajut.

E) Protocol de Tramitació1. Oficines d'atenció ciutadana

Les Oficines d'Atenció Ciutadana un cop valorin que la persona pot ser susceptible de percebre aquests ajuts i que reuneix els requisits caldrà que recullin la següent documentació:

- Instància de sol·licitud
- Full d'autorització per demanar les dades a Hisenda complimentada per totes les persones residents en l'habitatge
- Justificació de la situació econòmica si ha variat respecte les dades de renda disponibles (atur, extractes bancaris....)

Un cop recollida la documentació es trametrà al servei de recaptació.

2. Serveis Socials

Els centres de serveis socials un cop valorin que la persona pot ser susceptible de percebre aquests ajuts i que reuneix els requisits caldrà que reculli la següent documentació:

- Instància de sol·licitud
- Full d'autorització per demanar les dades a Hisenda complimentada per totes les persones residents en l'habitatge.
- Justificació de la situació econòmica si ha variat respecte les dades de renda disponibles (atur, extractes bancaris....)

Un cop valorada la situació es comunicarà al servei de recaptació els noms i cognoms de la persona i el DNI. La documentació recollida es guardarà a l'expedient de la persona.

3. Servei de recaptació

El servei de recaptació realitzarà les següents accions:

- a) Trametrà les dades a Hisenda per obtenir les dades econòmiques de la persona
- b) A partir de la resposta d'hisenda farà el càlcul d'acord amb la taula de cobertures establerta
- c) Aprovarà o denegarà l'ajut segons els barems establerts
- d) Els casos complexos s'analitzaran conjuntament amb serveis socials

F) Aspectes importants a tenir en compte:

1. La sol·licitud serà denegada si en l'autorització per a la consulta de dades a Hisenda no hi consten tots els membres de la unitat familiar.
2. Si la situació econòmica ha variat respecte la del 2012, cal que s'aportin dades dels ingressos complets de l'any. Per exemple: si s'està a l'atur des del mes de juny de 2012, cal que es justifiquin els ingressos obtinguts fins aquella data. Si només s'aporten dades parcials es tindrà en compte el nivell de renda de 2012 obtingut d'Hisenda.

TERCER.- COMUNICAR l'acord primer al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, a la FEMP i als diferents grups parlamentaris del Congrés dels Diputats, fer trasllat del conjunt d'acords adoptats als serveis municipals per a la seva efectivitat pel que respecta al que ha estat determinat a l'acord segon, i fer-los públics mitjançant la seu electrònica municipal.»

Pren la paraula el Sr. Vega per tal de fer una presentació d'aquesta Proposta de Resolució, que té a veure amb la situació econòmica que es pateix, amb l'atur i amb les conseqüències que tot plegat té sobre les persones que no poden fer front als crèdits hipotecaris, perdent els seus habitatges. D'acord amb la normativa actual, en les transmissions de titularitat de béns immobles com a conseqüència d'una execució hipotecària o d'una dació en pagament, són els subjectes passius, és a dir les famílies, les que han de fer front al pagament de la plusvàlua. Aquesta és una situació clarament injusta, en contra de les famílies, que a més de perdre l'habitatge, a més de què sovint ja han pagat una part important del mateix, a més de què encara els hi quedi una part sovint important per pagar, han de fer front al pagament de l'impost. El Reial Decret de 9 de març de 2012 ja recollia en part aquesta situació, i de fet, encara que amb criteris molt restrictius, obligava a les entitats financeres que executaven les hipoteques o les dacions, a pagar l'impost. Per tant, una de les coses que es demanen a la Proposta de Resolució és que els criteris tan restrictius que preveu aquest Decret s'ampliïn per part del govern central, que és qui té les competències i la capacitat de corregir aquesta injustícia fiscal. És una demanda que ha fet pràcticament tot el municipalisme de l'Estat. Cal corregir aquesta injustícia. L'Ajuntament de Terrassa, ja des de l'any 2009, va arbitrat tot un seguit de mesures per tal que aquelles famílies que perdien els seus habitatges, i que complien unes determinades condicions de manca de treball i de precarietat econòmica, no haguessin de pagar aquest impost. Es feia a través d'uns ajuts. Ara es planteja que es reconegui un dret de totes aquestes famílies, per tal que no hagin de fer front a aquesta situació. Es demana a l'Estat que canviï aquesta normativa, clarament injusta. En un segon acord es planteja que mentre no es desenvolupi la modificació legislativa indicada a l'apartat Primer, es reconegui el dret a rebre un ajut social compensatori, per part de l'Ajuntament, a totes aquelles famílies afectades per la liquidació de l'Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana, originada per una execució hipotecària amb pèrdua del seu habitatge habitual o per una dació en pagament a una entitat financera en seu de procediment d'execució o liquidació hipotecària, i que comporti situar a la família en una situació social susceptible d'ajut. El Sr. Vega conclou manifestant el seu

agraïment a tots els Grups municipals que han anunciat que donaran suport a la Proposta de Resolució, per la seva sensibilitat.

El Sr. Turmo anuncia que el Grup del PPC donarà suport a la Proposta, un cop acceptades i introduïdes unes esmenes proposades per aquest Grup. El Sr. Turmo reconeix la voluntat de l'equip de govern per arribar a un acord amb el Grup del PPC. Es tracta de precisions que el Grup del PPC considerava adequades per poder donar suport a la Proposta. El Sr. Turmo afegeix que aquesta Proposta fa referència a dos àmbits. Un àmbit que no és de competència municipal, i que consisteix en demanar la modificació d'una llei al govern de l'Estat. Un altre àmbit sí és municipal: els ajuts socials que es reglamenten respecte la situació de les persones i famílies que fruit d'un procediment hipotecari o una dació en pagament perden l'habitatge habitual, per tal que no tinguin d'abonar, a més, l'impost de la plusvàlua. Feta aquesta reflexió sobre els dos àmbits, el Sr. Turmo assenyala que l'Ajuntament de Terrassa no té competència per introduir bonificacions o exempcions en els impostos, ja que venen regulats per llei. Davant d'aquesta impossibilitat, el Sr. Turmo valora la procedència de plantejar que sigui l'administració competent qui impulsi aquesta reforma, i que mentre això estigui pendent des de l'administració municipal es prenguin mesures per resoldre la situació. Per al Grup del PPC, allò fonamental és que es tracta d'una mesura protectora per a les persones i famílies que han perdut l'habitatge habitual, amb motiu d'una dació en pagament o d'un procediment hipotecari. És injust que la persona que ha perdut l'habitatge, pels motius esmentats, per no disposar de recursos per afrontar la quota mensual d'amortització d'un préstec, hagi de pagar, a més, l'Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana. A nivell estatal existeix una normativa, el Reial Decret 6/2012, que contempla en alguns supòsits que l'entitat financera que adquireix l'immoble, amb ocasió de la dació en pagament, sigui el substitut, que és la figura tributària que es planteja, del contribuent respecte a l'impost, i per tant que qui acabi pagant sigui l'entitat financera. En la present Proposta es demana al govern de l'Estat una modificació de la legislació actual per ampliar aquest supòsit. El Grup del PPC comparteix que es demani la modificació de la regulació d'aquest impost, i que mentre això no es produeixi des dels ajuts socials municipals es cobreixi aquesta situació, respecte aquelles persones i famílies que es trobin en les circumstàncies detallades a l'acord segon, i no acabin pagant un impost que és absolutament injust, després el drama social que estan vivint amb la pèrdua del seu habitatge. El Sr. Turmo demana al Sr. Vega que faci explícites les modificacions plantejades pel Grup del PPC i que motiven que aquest Grup doni suport a la Proposta.

La Sra. Playà comença anunciant que el Grup de CiU donarà suport a la Proposta, perquè malauradament una de les conseqüències més dramàtiques de la crisi econòmica és l'increment de les execucions hipotecàries, que comporten la pèrdua de l'habitatge habitual de les famílies, donada la impossibilitat de fer front al pagament de l'hipoteca. A la gravetat de la pèrdua de l'habitatge, i a què en molts casos les famílies han de continuar pagant el deute amb el banc, els desnonats han d'afegir l'abonament de l'Impost sobre l'increment del valor del terrenys de naturalesa urbana. Aquest impost també s'aplica en els casos d'embargaments bancaris o de dació en pagament. Ja sigui per dació o per execució judicial, es considera que es tracta d'una transmissió, és a dir es considera legalment una venda a favor del banc, tot i que les persones obligades a fer-ho no reben cap mena de benefici. En l'actual Llei d'Hisendes Locals, les úniques bonificacions existents i que els ajuntaments poden fer servir en relació a aquest impost, són les que fan referència a la transmissió de la propietat de l'habitatge habitual o del local de negoci familiar, però només en el cas de *mortis causa* a favor dels descendents, o quan aquests visquin al domicili del causant o continuïn el negoci. Però en el cas de la dació en pagament o d'execució hipotecària, no existeix cap mena de bonificació fiscal. Hi ha, doncs, una manca d'adaptació de la Llei d'Hisendes Locals a la realitat actual. Per això el Grup de CiU valora positivament la present Proposta, ja que l'Ajuntament no té capacitat de fer una exempció de l'impost. Davant l'actual conjuntura

econòmica, són moltes les famílies de la ciutat que no poden continuar fent front a les seves obligacions hipotecàries respecte l'habitatge habitual. També és cert, i així ho fa avinent el Síndic de Greuges, que com a conseqüència de les execucions hipotecàries existeix un risc d'exclusió social dels afectats. L'Ajuntament de Terrassa, i altres municipis, està establint mesures respecte a l'impost, aplicant en alguns casos l'Ordenança General de gestió, recaptació i inspecció dels tributs i altres ingressos de dret públic, de forma excepcional i justificada, sempre que els contribuents puguin acreditar documentalment la manca de capacitat econòmica, i que s'emeti un informe favorable a la concessió de l'exempció. És veritat que en les transmissions realitzades pels deutors compreses dins del Reial Decret 6/2012, té la consideració de subjecte passiu, substituït del contribuent, l'entitat que adquireix l'immoble, sense que aquest substituït pugui exigir del contribuent l'import de les obligacions tributàries. Però això només s'aplica en uns determinats i regulats casos, i no és suficient per evitar que les persones que hagin perdut la titularitat del seu habitatge deixin de liquidar l'impost. La Sra. Playà entén que en els supòsits en què l'administració obliga a assumir la càrrega tributària a aquell que resulta perjudicat per la transmissió del seu habitatge, com són els casos de la dació i l'execució hipotecària, aquesta actuació s'allunya del criteri de justícia i dels principis recollits a la pròpia Constitució. Per això és adient i necessari, d'acord amb el principi de capacitat econòmica, i amb la voluntat de protegir i no agreujar la situació de les persones que no poden fer front a les obligacions hipotecàries, la modificació legislativa de les hisendes locals.

El Sr. Vega posa de manifest les modificacions introduïdes a la Proposta a petició del Grup del PPC. Pel que fa a l'acord primer, s'ha canviat el verb "instar" pel de "demanar", alhora que s'afegeix la frase "... i en els supòsits i amb els requisits que es determinin...". Pel que fa a l'acord tercer, s'afegeix la comunicació de l'acord primer també "... a la FEMP i als diferents grups parlamentaris del Congrés dels Diputats...". El Sr. Vega aprofita per agrair al Sr. Secretari, als serveis jurídics i a la Intervenció Municipal l'elaboració de la figura plantejada. Altres municipis han optat per altres figures de dubtosa solvència jurídica. En el cas de l'Ajuntament de Terrassa s'ha trobat una figura solvent, que a més evita que les famílies hagin de tornar a passar una altra vegada per aquesta problemàtica.

Pren la paraula el Sr. Pérez, qui comença assenyalant que la petició de modificació de la regulació de l'impost es planteja arran d'una situació determinada per una crisi, per la pèrdua de feina, per la impossibilitat de pagar els rebuts hipotecaris, i finalment per la pèrdua de l'habitatge. El Sr. Pérez agraeix que el Grup del PPC, avui i en aquest tema, hagi donat el pas de demanar al govern de l'Estat aquesta modificació. No obstant, el Sr. Pérez lamenta que el drama social continua. S'ha tingut la possibilitat, en el debat que ha tingut lloc al Congrés dels Diputats, d'escoltar i fer cas al que demanaven 1,5 milions de signatures de ciutadans de l'Estat a favor de la dació en pagament. En canvi, s'ha fet una modificació que, en el fons, està més en la línia de protegir els interessos del mercat hipotecari que no a les famílies. Al Sr. Pérez li ha agradat escoltar al Sr. Turmo quan parlava del seu interès per protegir a les famílies. Però amb la modificació de la Llei Hipotecària es manté encara l'interès per protegir més el mercat hipotecari que no pas a les famílies. El drama, malauradament, continuarà. S'estan posant pedaçs, una mena de placebo per netejar probablement males consciències polítiques. Fa poc, en aquest mateix saló de Plens, es parlava de la voluntat de transparència, de la desafecció, del desinterès per la política i els polítics. Desvirtuar 1,5 milions de signatures, que demanaven trobar una solució a un dels drames humans que s'estan patint, fa que la ciutadania no confiï en les institucions, i que sigui la pressió ciutadana i la mobilització les que actuïn. Al Sr. Pérez li hagués agradat que en el Congrés dels Diputats s'hagués abordat en profunditat la modificació de la Llei Hipotecària.

El Sr. Turmo comença dient que no entrarà en el debat que pretén provocar el Sr. Pérez, per desviar la importància de l'acord que s'ha assolit. Per això es vol centrar en la Proposta que avui s'aprova, que recull dues mesures. Una adreçada a l'administració competent, per tal que modifiqui la legislació en el sentit que no hagin de pagar la plusvàlua les famílies que es veuen en la dramàtica situació de pèrdua de l'habitatge habitual per un procediment hipotecari. L'altra, que es contemplin uns ajuts socials per part de l'Ajuntament, amb els requisits i supòsits que es regulen, per facilitar el pagament de la plusvàlua. Davant de la importància d'aquest acord, que dona resposta a una necessitat social, intentant pal·liar una situació molt dramàtica, el Sr. Turmo no contestarà al Sr. Pérez, per tal que no quedi deslluït l'acord assolit avui.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 7) Presentada pel Grup municipal del PPC, relativa a l'elaboració d'un Pla municipal d'incentius fiscals.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que la principal problemàtica de la nostra ciutat continua sent, malauradament, les conseqüències de la greu situació de crisi econòmica que venim patint des de fa anys i que ha tingut i està tenint per milers de terrassencs/ques efectes molt greus i conseqüències molt dramàtiques, amb unes xifres d'atur mai assolides (24.448 persones a l'atur al passat mes de març de 2013) que mostren la delicada situació en que es troba Terrassa.

» Atès que en aquesta situació era i és prioritari i urgent impulsar i prioritzar polítiques de promoció de l'activitat econòmica que és la veritable generadora d'ocupació, prioritat estratègica compartida per tots els grups municipals d'aquest Ajuntament.

» Atès que una línia d'actuació per promoure l'activitat econòmica a la ciutat és la d'adoptar mesures per facilitar la instal·lació i inici de noves activitats, i crear ocupació amb aquestes.

» Atès que una línia d'actuació per afavorir directament la creació d'ocupació respecte les activitats ja existents a la ciutat seria la de millorar i incrementar les bonificacions que es contemplen a les Ordenances Fiscals Municipals per creació d'ocupació.

» Atès doncs que a l'àmbit de les competències municipals es poden aplicar mesures, entre altres vessants, des d'una vessant tributària per fomentar la instal·lació de noves activitats, facilitar el manteniment de les ja existents així com per fomentar la creació d'ocupació.

» Atès que és possible, respecte les vigents Ordenances Fiscals Municipals, i amb un recorregut prou ampli, incrementar i millorar notablement les bonificacions dels tributs municipals per l'inici d'una nova activitat econòmica i per creació d'ocupació així com aplicar noves bonificacions.

» Atès que resultaria convenient tant per la seva difusió i coneixement com per la seva funcionalitat com a reclam articular totes aquestes mesures en un Pla de caràcter local.

És per tot això que es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER. Elaborar en el termini de dos mesos un Pla Municipal d'Incentius Fiscals amb l'objectiu de recollir totes les bonificacions que es contemplaran a les Ordenances Fiscals per l'inici d'una nova activitat econòmica i per creació d'ocupació.

SEGON. Facultar a l'Il·lm. Senyor Alcalde-President de l'Excm. Ajuntament de Terrassa per tal de signar la documentació necessària per l'execució de l'acord anterior.»

Pren la paraula el Sr. Turmo per tal de presentar aquesta Proposta de Resolució, en la qual es materialitza un dels precis que el Grup del PPC va fer en la darrera sessió plenària, a l'apartat de Precs i preguntes. Una sessió plenària que, de la mateixa manera que passarà avui, d'aquí una estona, va semblar més un mini-Congrés dels Diputats o un mini-Parlament. De les problemàtiques de la ciutadania de Terrassa i de com resoldre-les, com s'ha fet en l'anterior Proposta de Resolució, i a excepció del Grup del PPC, se'n va parlar poc per part de la resta de Grups. Aquests Grups segueixen, amb major o menor intensitat, afectats per la "síndrome del Diputat". Aquest Ple dona, malauradament, un exemple del perquè de la desafecció ciutadana vers els polítics. Sembla com si aquests Grups no es poguessin retenir de presentar propostes que no són de competència municipal. En to irònic, el Sr. Turmo assenyala que les direccions territorials d'aquestes forces polítiques deuen tenir una mena de taula classificatòria per puntuar si els Grups municipals compleixen o no amb les directrius dels partits, per tal de convertir els Plens municipals en mini-parlaments, i complir així amb les estratègies de partit. Continuant amb aquesta reflexió irònica, el Sr. Turmo té clar qui va en primer lloc. En la darrera sessió plenària, i en la d'avui, l'únic Grup que ha presentat propostes de resolució sempre sobre temes de competència municipal, i sobre els quals pot decidir l'Ajuntament de Terrassa, és el del PPC. En la present Proposta es planteja que s'elabori en el termini de dos mesos un Pla Municipal d'Incentius Fiscals amb l'objectiu de recollir totes les bonificacions que es contemplaran a les ordenances fiscals, per l'inici d'una nova activitat econòmica i per creació d'ocupació. El Sr. Turmo espera que la Proposta sigui recolzada, especialment per part de l'equip de govern. El Sr. Turmo no vol reproduir avui altres debats, com els que van tenir lloc amb motiu de l'aprovació de les ordenances fiscals o del Pressupost. És obvi que els diferents Grups tenen programes diferents. Però la proposta que avui es planteja és molt concreta, i se situa en un àmbit prioritari i estratègic d'actuació, compartit per tots els Grups municipals: les polítiques de promoció de l'activitat econòmica, que és la veritable generadora d'ocupació. Per fer-ho, es poden adoptar mesures per facilitar la instal·lació i inici de noves activitats. D'això en resultaria la creació d'ocupació, que és el principal objectiu que s'ha de tenir per lluitar contra l'atur a la ciutat, que presenta unes xifres dramàtiques. Respecte a les mesures que es poden adoptar des de l'àmbit municipal, el Grup del PPC ha vingut insistint des de l'inici del present mandat municipal, amb una Proposta de Resolució presentada al juliol de 2011 demanant que es milloressin i s'incrementessin, respecte la proposta d'ordenances fiscals que s'havien de preparar per a l'any 2012, les bonificacions en els tributs municipals per inici d'una nova activitat econòmica i per creació d'ocupació, així com aplicar noves modificacions. També ha presentat esmenes a les ordenances fiscals debatudes durant el present mandat. Així doncs, es poden adoptar mesures des d'una vessant tributària, incrementant i millorant les bonificacions dels tributs municipals per inici d'una nova activitat i per creació d'ocupació, així com crear noves bonificacions. El Sr. Turmo considera que encara hi ha molt recorregut en aquest sentit. També es planteja que es reculli en un pla municipal, en un document articulat, aquest conjunt d'incentius fiscals, que tindria una doble funció: a banda d'una funció informativa també la tindria de reclam per aquelles noves activitats que es vulguin instal·lar a Terrassa. Cal incentivar fiscalment l'activitat

econòmica a la ciutat, i d'aquesta manera es generarà ocupació, d'una banda, i es millorarà la recaptació per tributs municipals, per una altra.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Soler, qui comença dient que el Sr. Turmo ha mostrat avui també una imatge de Diputat, com ho demostra la seva posició respecte l'anterior Proposta de Resolució. El Sr. Soler afegeix que la present Proposta de Resolució és una proposta en blanc, ja que remet al debat sobre les ordenances fiscals que es tindrà en el seu moment. El Grup de CiU, davant d'aquesta proposta en blanc, s'abstindrà.

El Sr. Vega coincideix en algunes de les consideracions que fa el Grup del PPC respecte a la gravetat de la situació econòmica i a la importància d'impulsar i prioritzar mesures de promoció econòmica. Així s'ha fet en els pressupostos municipals, i així ho continuarà fent l'equip de govern, per tal que en el moment en què la crisi comenci a remetre, la ciutat tingui un valor afegit que la faci atractiva per a la inversió. Però dir, a l'exposició de motius, que "és possible, respecte les vigents Ordenances Fiscals Municipals, i amb un recorregut prou ampli, incrementar i millorar notablement les bonificacions dels tributs municipals per l'inici d'una nova activitat econòmica i per creació d'ocupació així com aplicar noves bonificacions", és fals. Això seria generar falses expectatives. El Sr. Vega recorda que fa sis mesos s'estaven debatent les ordenances i el Pressupost, i ja aleshores es mantenia aquest debat. Les circumstàncies no han canviat significativament. Dins de pocs mesos es debatran novament aquests temes. El Sr. Vega considera que és en aquest àmbit on pertocarà fer aquest debat. Per altra banda, el Sr. Vega vol posar de manifest allò que fa l'Ajuntament de Terrassa en relació a la fiscalitat de les empreses, i que bàsicament es concreta en l'IAE. En aquest sentit, només fan efectiu l'impost les empreses que tenen una facturació superior a un milió d'euros l'any. La resta no ha de pagar aquest impost. L'Ajuntament de Terrassa té una bonificació del 50% de l'impost durant els cinc primers anys. Per tant, el de Terrassa és dels ajuntaments que més ajuda a les empreses que comencen la seva implantació. A més, del cinquè al sisè any tenen una bonificació del 25%, i en el cas que tinguin rendiments negatius arriba fins al vuitè any. El Sr. Vega afegeix que aquestes empreses poden arribar a tenir fins un 50% de bonificació en aquest impost per creació d'ocupació. Per tant, l'Ajuntament de Terrassa aplica totes les bonificacions i en un grau més alt. Per altra banda, i respecte a la Taxa de gestió de residus, les bonificacions s'apliquen si les empreses fan una reducció dels seus residus. Fer-ne una aplicació directa no seria una política encertada. Pel que fa a la taxa de legalització d'activitats, està prevista una bonificació del 50% per als empresaris més joves, de menys de 30 anys. Respecte a la resta d'impostos, l'Ajuntament de Terrassa no té marge de maniobra. El Sr. Turmo ha parlat de què això ha de servir per informar als empresaris i incentivar per tal que s'instal·lin a la ciutat. El Sr. Vega recorda el treball que en el seu dia va fer la CECOT respecte al conjunt de l'àrea metropolitana en relació a la pressió fiscal de cada municipi, incloent l'IBI i l'IAE. En el seu informe es deia que els municipis amb tributs més elevats són els de la primera corona de l'àrea metropolitana, coincidint amb els que tenen un major nombre d'habitants. Altres municipis, com Rubí o Sant Cugat, tenint una població menor que els anteriors, presenten una tributació equivalent. Se situen en una tributació agregada (IBI més IAE), al voltant del 45% més elevada que els municipis situats en la base cent, que són Terrassa i Sabadell. Per tant, Terrassa és l'Ajuntament que exerceix una pressió fiscal més moderada, per facilitar precisament que les empreses vinguin a la ciutat.

El Sr. Turmo comença matisant al Sr. Soler en relació a la posició del Grup del PPC respecte a l'anterior Proposta de Resolució. En la seva intervenció, el Sr. Turmo ha fet una reflexió sobre els dos àmbits que contemplava la proposta, i sobre la incapacitat o impossibilitat de l'Ajuntament de Terrassa de poder acordar bonificacions o exempcions en els impostos municipals, que venen determinats per llei. Hi ha una doncs una limitació que fa que es busqui una alternativa, a

través dels ajuts socials. Es fa la petició a qui en té la competència per tal que articuli la modificació. Per tant, el Grup del PPC continua mantenint la seva coherència. Pel que fa a la present Proposta de Resolució, no és una proposta en blanc. Es demana un pla municipal, un document articulat i un conjunt de mesures, amb independència del moment de la seva aplicació. Si no es comença a treballar ara, difícilment es podran aplicar noves bonificacions, o millorar les existents, de cara a l'any 2014. Durant el present mandat, el Grup del PPC ha presentat moltes propostes en aquest sentit, que per discrepàncies amb l'equip de govern no s'han assolit. La millor manera és començar a treballar amb temps. Aquest és el sentit de la Proposta. Pel que fa a la intervenció del Sr. Vega, el Sr. Turmo demana a l'equip de govern que reflexioni i que flexibilitzi la seva posició. S'està parlant d'elaborar un pla. No es diuen quines mesures concretes s'han d'adoptar. El propi Sr. Turmo ja ha dit que no volia reproduir el debat que es va mantenir sobre les ordenances. Es planteja l'elaboració d'un pla i, per tant, obert en quant a les propostes i mesures que es determinin. Però les circumstàncies sí han canviat. Hi ha una dada dramàtica, a Espanya, a Catalunya i a Terrassa. El Grup del PPC parla de Terrassa. Es tracta de l'atur, que ha pujat a la ciutat. Tothom comparteix que cal impulsar l'activitat econòmica. El Grup del PPC considera que impulsar mesures des de l'àmbit tributari, millorant les bonificacions i incrementant les existents, adreçades a les activitats econòmiques, impulsaria la instal·lació de noves activitats. Al Sr. Vega li fa falta parlar amb el sector i amb l'àmbit del comerç i dels professionals. No només s'ha de parlar de l'IAE. Hi ha moltes taxes. El Sr. Turmo posa l'exemple, en relació a una de les propostes que el Grup del PPC ha adreçat al grup de treball per dinamitzar la Rambla d'Egara, de les terrasses de bars. El Grup municipal del PPC planteja una bonificació general del 30% respecte a la tarifa de la taxa d'aplicació de les terrasses, no només a la Rambla sinó a tota la ciutat. El Sr. Turmo considera que sí hi ha recorregut. Les terrasses donen vida als eixos comercials, dinamitzen i per tant possibiliten millorar l'activitat comercial. Per altra banda, s'ha plantejat fixar una bonificació del 20% acumulable, en el seu cas, a la del 30%, tant per inici d'activitat com per creació d'ocupació. El Sr. Turmo assenyala que això no és tan difícil d'aplicar, i està a les mans de l'Ajuntament de Terrassa, alhora que seria una manera d'impulsar l'activitat econòmica de la ciutat. El Sr. Turmo reitera que el pla que es proposa és obert, i per això demana el recolzament de la resta de Grups. En el debat que es mantingués en el grup de treball que es creés, ja hi hauria possibilitat d'entrar en les divergències.

El Sr. Pérez posa de manifesta que alguna de les bonificacions que ha plantejat el Sr. Turmo ja existeixen, com ara la bonificació del 90% per contractació en l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres. El Sr. Turmo acusava abans a la resta de Grups municipals de què seguien les línies marcades pels seus respectius partits. El Sr. Pérez considera que qui està seguint la línia del partit del govern és el Grup del PPC. Donat que el govern del PP no té cap pla econòmic, el que fa és passar la solució del problema a les autonomies i als ajuntaments, tot centrifugant cap a les altres administracions. Avui mateix s'han fet públiques les dades d'atur, amb més de 6,2 milions de persones desocupades al conjunt de l'Estat, gràcies a una reforma laboral que segons el Partit Popular pretenia crear ocupació. El Sr. Pérez pregunta al Sr. Turmo quins ajuts hi ha, a nivell estatal o autonòmic, a fons perdut; o si es facilita l'accés al crèdit, tot i que és molt limitat, per al finançament de les empreses. En canvi, s'han destinat molts milions d'euros per salvar els bancs. El Sr. Turmo dirà, segurament, que la seva Proposta va adreçada a la ciutat. El Sr. Pérez, en canvi, considera que Terrassa no és una illa. El Grup del PPC pateix una mena d'autisme polític, i parla de Terrassa com una illa que no tingui res a veure amb les polítiques estatals o les de la Generalitat de Catalunya. El Sr. Pérez es refereix finalment a l'esborrany de la modificació de la Llei de Bases de Règim Local, un tema que va ser objecte de debat en aquest saló de Plens. Aquest esborrany elimina totes les competències dels municipis en relació a la promoció econòmica. El Sr. Turmo planteja avui que es bonifiqui, que es promocióni la creació d'ocupació i la instal·lació d'empreses. Però al mateix temps, des de Madrid, el govern de l'Estat planteja

eliminar les competències sobre promoció econòmica, entre d'altres, dels propis ajuntaments. Al capdavant, tot plegat té una certa càrrega de cinisme.

El Sr. Soler puntualitza al Sr. Turmo, respecte al seu comentari anterior de què la síndrome del Diputat també afecta al Grup del PPC, que no només es referia a la Proposta de Resolució sobre la plusvàlua, sinó també perquè les bonificacions dels impostos també depenen del Congrés dels Diputats, no de l'Ajuntament. Pel altra banda, si el Sr. Turmo hagués parlat de les taxes, potser el Grup de CiU hagués votat a favor de la Proposta, malgrat entendre que on correspon aquest debat és en el marc de l'aprovació de les ordenances fiscals. El Sr. Soler no recorda que el Grup del PPC presentés una esmena com la proposta d'avui a l'anterior debat sobre les ordenances per enguany. El Sr. Soler considera també que l'equip de govern hauria d'haver convidat l'oposició a les reunions dels Consells de Districte, on es van explicar abastament totes les bonificacions de les diferents ordenances. El Sr. Soler reitera que l'àmbit per debatre aquest tema és el de les ordenances. Amb les propostes que el Grup del PPC planteja una vegada i una altra, l'únic que aconseguix és que l'equip de govern torni a explicar totes les bonificacions ja existents.

El Sr. Vega confirma que l'atur, lamentablement, ha pujat. La situació econòmica continua sent molt difícil. Les altres administracions tenen molta més responsabilitat que l'Ajuntament per adoptar mesures. Tant de bo el municipi pogués tenir més capacitat d'acció. Les polítiques d'ocupació i les polítiques de retallades són també responsables de l'increment de l'atur. El Sr. Vega reitera que Terrassa és una ciutat amb una pressió fiscal baixa, i així està reconegut fins i tot per les pròpies associacions empresarials. Respecte a les bonificacions, el Sr. Vega admet que en algun cas encara es podria fer algun petit increment, tot i que l'Ajuntament de Terrassa és dels municipals catalans de més de cent mil habitants que té més bonificacions. Però cal tenir en compte que cal afrontar la despesa i equilibrar el Pressupost. Acceptar el que planteja el Grup del PPC implicaria generar unes expectatives que després no es complirien, i això podria generar després problemes d'equilibri pressupostari. El propi Grup del PPC criticaria aquest desequilibri si es produís. El Sr. Vega conclou dient que tot i coincidint amb alguns dels arguments de l'exposició de motius de la Proposta, el Grup municipal Socialista votarà en contra de la mateixa.

El Sr. Turmo lamenta que la Proposta no sigui aprovada, ja que planteja l'elaboració d'un pla obert, on es recollissin les bonificacions ja existents, demostrant així que el Grup del PPC té present que ja se'n contemplen actualment, i aquelles que resultessin de la seva millora o increment. El Grup del PPC planteja millorar i incrementar les bonificacions ja existents. Les que ja estan regulades a les ordenances fiscals no són suficients. Potser per al Grup de CiU sí són suficients, perquè durant tot el present mandat no ha presentat cap proposta concreta de bonificació fiscal en relació a l'inici d'activitat econòmica o per creació d'ocupació. Per això és comprensible que el Sr. Soler demani al Grup del PPC que faci un detall concret de les bonificacions, ja que el Grup de CiU ha demostrat la seva incapacitat per formular-ne cap. En tot cas, i en relació a la intervenció del Sr. Pérez, el Sr. Turmo manifesta que fóra llarg contestar-li, ja que són moltes les reformes impulsades pel govern de l'Estat. El Sr. Turmo posa, però, un exemple: el pla de pagament a proveïdors, que ha salvat molts negocis i milers de llocs de treball.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(8 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	EN CONTRA

Quan són tres quarts de vuit de la tarda, s'incorpora a la reunió el Regidor del Grup municipal de CiU, Sr. Josep Rull.

Epígraf 8) Presentada pel Grup municipal del PPC, relativa a la instal·lació de càmeres de videovigilància a la Plaça de Catalunya.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que el vandalisme i l'incivisme continua sent, malauradament, una de les principals problemàtiques de la nostra ciutat d'àmbit no econòmic ni social, una problemàtica que malauradament no s'està afrontant adequadament des de l'Ajuntament.

» Atès que encara es troba pendent, des del Ple ordinari del mes de setembre de 2011, l'elaboració d'un Pla de Treball contra l'incivisme i el vandalisme amb l'objectiu d'articular i coordinar tots els instruments i mecanismes possibles, entre les diferents àrees municipals implicades, des d'una vessant preventiva fins a la sancionadora.

» Atès que també es troba pendent impulsar la nova Ordenança de Bon Govern i Convivència Ciutadana, per fer front i donar una resposta adequada a les manifestacions d'incivisme i vandalisme que afecten a la convivència ciutadana.

» Atesa doncs la manca de voluntat de l'Ajuntament per articular planificadament actuacions per lluitar i fer front al vandalisme i l'incivisme que pateix la ciutat.

» Atès l'important cost econòmic que resulta dels actes vandàlics i d'incivisme que es donen a la ciutat contra elements del mobiliari urbà i de l'espai públic, un cost econòmic molt important per l'Ajuntament de Terrassa i per tant per tots els ciutadans/es de Terrassa.

» Atès que és del tot necessari garantir que l'espai públic sigui un espai de convivència, civisme i interrelació ciutadana inspirat en els valors de la seguretat, la llibertat i el respecte així com en la igualtat en drets i obligacions.

» Atès que per fer front a la problemàtica de l'incivisme cal articular el màxim d'instruments possibles per prevenir la comissió d'actes incívics i vandàlics així com per la identificació i detenció dels presumptes responsables d'aquests actes.

» Atès que un dels espais públics de la ciutat més colpejats per l'incivisme i el vandalisme és l'àmbit de la Plaça de Catalunya, un àmbit molt concret i determinat en el que no resultaria complex adoptar mesures per fer front amb èxit a l'incivisme i al vandalisme.

» Atès que un sistema de vigilància operatiu arreu del país és el de les càmeres de videovigilància i que a l'actualitat a Terrassa no hi ha instal·lades, en cap punt càmeres de videovigilància de manera específica en espais públics i que el supòsit esmentat, àmbit de la Plaça Catalunya, podria resultar un bon instrument per la prevenció d'actes incívics i vandàlics.

És per tot això que es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER. Instal·lar, prèvia la tramitació administrativa corresponent per obtenir els permisos requerits per la normativa vigent d'aplicació, càmeres de videovigilància a la Plaça Catalunya de Terrassa i a l'àmbit d'aquesta Plaça amb els següents objectius:

- protegir als ciutadans/es
- protegir al patrimoni municipal
- prevenir la comissió de delictes i d'actes vandàlics i d'incivisme
- i facilitar i possibilitar la identificació i detenció dels presumptes responsables

SEGON. Facultar a l'Il·lm. Senyor Alcalde-President de l'Excm. Ajuntament de Terrassa per tal de signar la documentació necessària per l'execució de l'acord anterior.»

Pren la paraula el Sr. Turmo, qui posa de manifest que aquesta Proposta planteja actuacions concretes contra l'incivisme i el vandalisme en una zona concreta de la ciutat, en aquest cas la plaça de Catalunya i el seu entorn. El Grup del PPC la presenta perquè no s'està fent la feina que s'havia de fer. Fa més d'un any i mig es va acordar en aquest mateix Ple, a proposta del Grup municipal del PPC, elaborar un pla de treball contra l'incivisme i el vandalisme, amb l'objectiu d'articular i coordinar tots els instruments i mecanismes possibles entre les diferents àrees municipals implicades, des d'una vessant preventiva, però també des d'una vessant sancionadora. És a dir, un pla d'actuació local contra l'incivisme. També es va acordar impulsar la nova Ordenança de bon govern i convivència ciutadana, que és de l'any 1995, per fer front i donar una resposta adequada a les manifestacions d'incivisme i vandalisme que malauradament afecten a la convivència ciutadana. Tot això està pendent. Mentrestant, front a la passivitat municipal, s'incrementen les actituds vandàliques i incíviques a la ciutat. El Grup del PPC segueix pensant que malauradament, i aquesta és la realitat objectiva i la percepció de la ciutadania, el vandalisme i l'incivisme és una de les problemàtiques, d'àmbit no econòmic ni social, de la ciutat. Problemàtica que, en moltes ocasions, afecta directament a tota la ciutadania, perquè molts d'aquests actes són contra elements del mobiliari urbà i contra l'espai públic. Aquest és el cas de la plaça de Catalunya i el seu entorn. Això suposa un cost econòmic molt important per a l'Ajuntament de Terrassa, i per tant per a tots els ciutadans. A l'apartat de Precs i preguntes de l'anterior sessió plenària el Sr. Turmo es va referir a la resposta rebuda de l'equip de govern a una petició d'informació sobre els actes vandàlics i d'incivisme contra elements del mobiliari urbà i l'espai públic i el cost econòmic per la ciutadania. El sentit de la pregunta era il·lustrar l'evidència de la problemàtica i del seu cost. A la resposta rebuda, en el concepte de reparació i reposició d'elements del mobiliari urbà i jardineria, causats per actes de vandalisme i incivisme, durant l'any 2012, es va facilitar al Sr. Turmo un annex, indicant incidències i ubicació per districtes, que ocupa 23 pàgines. En la primera pàgina, relativa al Districte I, en l'apartat d'incidències i ubicació, es parla de diferents incidències a la plaça de Catalunya: recs girats, arbustos trepitjats i trencats, pintades a bancs, pintada obscena a l'amfiteatre, robatori del passamans de la barana de l'amfiteatre, danys a jocs, bancs trencats, recollida no autoritzada de pinyes, pintades a la caseta de jocs, manca del sortidor de la font, sortidor de la font trencat, manca del cap del cavallet del balancí. Sembla doncs evident que hi ha un problema d'incivisme i de vandalisme a la plaça de Catalunya. Dir el contrari seria falta de veritat. Front aquesta situació, davant una problemàtica evident i de la inexistència en aquests moments del pla de treball contra l'incivisme i el vandalisme que va plantejar el Grup del PPC i que va aprovar aquest Ple, pendent d'elaboració, i per evitar que la passivitat de l'equip de govern d'esquerres per impulsar actuacions contra el vandalisme i l'incivisme agreugi la problemàtica actual, aquest Grup presentarà a cada sessió plenària, començant per la d'avui, actuacions i mesures concretes per fer-ne front, des d'una vessant preventiva i una vessant sancionadora. El Grup del

PPC pensa que la instal·lació de càmeres de videovigilància, d'acord sempre amb la normativa vigent i amb totes les garanties jurídiques, en aquells indrets, zones o perímetres que es determini en atenció a la major incidència d'actes de vandalisme i incivisme, pot resultar una mesura adequada per reduir la comissió d'aquest tipus d'actes, per prevenir també la comissió de delictes, per reduir el cost que tenen per a la ciutat els danys causats al mobiliari urbà i a l'espai públic, i per identificar als autors dels fets i les infraccions. Al Ple d'octubre de 2009 i al de febrer de 2011, el Grup del PPC ja va presentar dues iniciatives en aquest sentit. Aleshores es va criticar al Grup del PPC per no assenyalar els llocs concrets. Ara, amb dades a la mà, el Grup del PPC anirà plantejant els llocs on entén que s'han d'instal·lar aquestes càmeres. La d'avui és la primera de les propostes que el Grup del PPC presentarà en aquesta línia.

El Sr. Bigordà assenyala que el vandalisme i l'incivisme continuen essent una de les principals problemàtiques de la ciutat. Cal aplicar mesures extraordinàries per evitar aquests actes. El Grup de CiU està d'acord amb el del PPC en què cal impulsar un pla de treball contra l'incivisme i el vandalisme, alhora que es comprova la manca de voluntat de l'equip de govern per prendre mesures per evitar aquests actes vandàlics i incívics que es produeixen als carrers i places de la ciutat. El Sr. Bigordà recorda al Grup del PPC que ara mateix hi ha més de 40 càmeres de seguretat a la ciutat. La majoria són per qüestions de seguretat vial, tot i que també podrien donar servei a la videovigilància. La col·locació de càmeres és important, però si ningú gestiona la informació donen un servei molt limitat, encara que fan d'element dissuasori. No només la plaça de Catalunya és un dels àmbits colpejats per l'incivisme i el vandalisme. Per desgràcia, hi ha més zones a la ciutat que necessiten mesures per evitar la quantitat d'actes d'aquest tipus que s'estan produint. El Sr. Bigordà anuncia que el vot del Grup de CiU serà favorable, tot i que entén que les mesures per evitar els actes de incivisme i el vandalisme han de contemplar dues funcions bàsiques: determinar la ubicació de les càmeres, i si és el cas la seva modificació o retirada, i garantir l'equilibri entre la seguretat i el respecte al dret a la intimitat de les persones enregistrades.

La Sra. Labòria comença dient que crida l'atenció com són de reiteratives les intervencions i peticions del Grup del PPC en aquest Ple, i l'al·lusió als actes de vandalisme i d'incivisme, com si aquests actes, per nombre i nivell, constituïssin el major dels problemes de la ciutat, o fins i tot en comparació amb d'altres municipis. El Grup del PPC pensa que a base d'insistir-hi l'equip de govern canviarà el seu criteri en relació als temes de seguretat i s'acollirà als seus. El govern municipal no ho farà. La Proposta de Resolució d'avui és diferent a les del 2009 i 2011, ja que ara sí es determina el lloc on es vol que s'instal·lin les càmeres. La Sra. Labòria afegeix que tal i com mostren les dades que el govern municipal ha anat lliurant, Terrassa no és una ciutat incívica ni insegura. Els actes d'incivisme i de vandalisme no s'han incrementat, ni a la plaça de Catalunya ni a la resta de la ciutat. La Sra. Labòria es remet a les dades contemplades en el Pla local de seguretat, presentat recentment al Consell de Seguretat. Això no significa que aquestes qüestions no preocupin al govern municipal o que no les tingui situades a la seva agenda. S'hi està treballant. S'està fent molta feina, amb multitud d'actuacions. Pel que fa a la instal·lació de càmeres, la Sra. Labòria reitera el que ja ha manifestat el govern municipal en altres ocasions en aquest Ple. Terrassa, i també Catalunya, constitueix un territori raonablement segur. Les càmeres de vigilància, col·locades en una plaça pública suposen una afectació directa als drets i les llibertats de les persones que la utilitzen. Una decisió com aquesta ha de respondre al principi de racionalitat, i a l'existència d'un risc real per a la seguretat de les persones. De les dades de què es disposa no es desprèn, en cap cas, que la plaça de Catalunya sigui un espai especialment conflictiu, que hi hagi un risc real per a la seguretat de les persones per sobre d'altres espais de la ciutat. La Sra. Labòria pregunta al Sr. Turmo si diria el mateix respecte a la plaça Primer de Maig, si considera que hi ha un elevat grau d'inseguretat per actes d'incivisme i vandalisme en aquesta plaça. El Sr. Turmo ha llegit un seguit d'exemples relatius a la plaça de Catalunya, en concret tretze situacions. Aquest és

el nombre d'incidències en aquesta plaça: tretze. En el cas de la plaça Primer de Maig en són dotze, i nou a la plaça Salvador Espriu. La Sra. Labòria pregunta al Sr. Turmo si també vol instal·lar càmeres en aquestes altres places. La Sra. Labòria afirma que de les dades de què es disposa i de les vigilàncies efectuades a la pròpia plaça i el seu entorn, no se'n desprèn un problema d'inseguretat que aconselli la instal·lació de càmeres de videovigilància.

El Sr. Turmo puntualitza a la Sra. Labòria que en la seva anterior intervenció ha dit que la d'avui és la primera Proposta de Resolució que presentava el Grup del PPC proposant actuacions concretes respecte un àmbit concret, en aquest cas la plaça de Catalunya i el seu entorn. També ha anunciat que presentarà altres propostes relatives a altres espais públics i altres places, ja que no existeix el pla que en el seu moment, al setembre de 2011, es va acordar que s'elaboraria en uns mesos. El Sr. Turmo admet que es reitera aquesta qüestió, ja que es tracta d'un problema real que l'equip de govern es nega a acceptar. Les dades, malauradament, donen la raó al Grup del PPC. Tant de bo hagués de rectificar i dir que les dades no il·lustren un problema d'incivisme. Però sí que ho fan. El Grup del PPC no diu que sigui el principal problema de la ciutat, sinó que és un problema que té la ciutat, i que comporta un cost per a la ciutadania: la reparació o substitució dels elements afectats pel vandalisme. El Grup del PPC continua pensant que són necessaris instruments i mecanismes de prevenció, d'una banda, i de sanció, econòmicament exemplar, per una altra. El Sr. Turmo pregunta quina por té l'equip de govern per adoptar mesures en aquest sentit. El Grup del PPC no ho entén. Hauria de començar, i fa anys que el Grup del PPC els hi ho planteja, per deixar de donar l'esquena a les problemàtiques reals de la ciutat, afrontar-les i prendre mesures. Això és el que es demana avui respecte una situació concreta. La Sra. Labòria ha fet referència a les tretze incidències que el Sr. Turmo ha esmentat respecte a la plaça de Catalunya. El Sr. Turmo li pregunta si això li sembla poca cosa, en un espai molt concret de la ciutat, amb el seu contingut i el cost que suposen. Tornant a la informació que el Sr. Turmo va demanar respecte als actes d'incivisme i de vandalisme que es produeixen a la ciutat i el seu cost econòmic, i als desperfectes causats per actes d'aquest tipus sobre contenidors i papereres i sobre l'enllumenat públic, i amb dades referides a l'any 2012, el propi Sr. Turmo posa de manifest que el cost total de reparació i reposició va pujar a més de 100.000 euros, només en els dos àmbits concrets esmentats. Encara resulta més preocupant que la Sra. Labòria sembla que tregui importància a aquestes dades. El Sr. Turmo demana que el govern reaccionï d'una vegada. Es tracta de què l'espai públic sigui un espai de convivència, civisme i interrelació ciutadana, inspirat en els valors de la seguretat, la llibertat i el respecte, així com en la igualtat en drets i obligacions. Si l'equip de govern hi està d'acord, en aquest cas concret respecte la plaça de Catalunya, el Sr. Turmo demana que voti a favor de la Proposta. Si està en contra, aleshores és coherent que voti en contra.

El Sr. Pérez comença posant de manifest que el Sr. Turmo ha plantejat la qüestió com si a l'equip de govern no li preocupés el vandalisme o l'incivisme, com si menyspreés la protecció del patrimoni municipal, com si no li preocupés la protecció de la ciutadania i prevenir la comissió de delictes. El Sr. Pérez considera, però, que política i jurídicament aquesta no és la funció de les càmeres. A la pròpia Proposta de Resolució del Grup del PPC es parla de la corresponent tramitació administrativa prèvia. L'Ajuntament, per tant, no és qui autoritza la seva instal·lació. La llei és molt garantista en aquest sentit, i intenta conjugar la llibertat i els drets de la ciutadania. El Sr. Pérez repeteix una qüestió que ja va plantejar en alguna de les altres ocasions en què aquest tema, o altres d'anàlegs, s'han debatut en aquest Ple, com per exemple la implantació d'un telèfon per tal que els ciutadans puguin trucar i denunciar a infractors, o la pròpia instal·lació de càmeres. El Sr. Pérez es refereix al Regne Unit, amb més de quatre milions de càmeres instal·lades, i pregunta si allí no hi ha inseguretat i tot funciona perfectament. Aquests més de quatre milions de càmeres no han fet que el Regne Unit sigui un lloc més tranquil, mancat d'actes de vandalisme i d'incivisme, de pintades, a banda del malaurat atemptat terrorista que es va produir fa uns anys. En moments complicats es

considera que l'enduriment dels criteris de seguretat actuarà com una mena d'escombra màgica i se solucionaran els problemes. El Sr. Pérez no ho creu. Aquest és un debat molt complex, amb elements policials i jurídics, evidentment. Però també amb elements que tenen a veure amb la igualtat d'oportunitats, la cohesió social i la pedagogia. El Sr. Pérez considera que utilitzar, i a vegades fins i tot estimular la sensació d'inseguretat, pot tenir conseqüències perilloses. El Sr. Pérez manifesta que Terrassa és una ciutat raonablement segura. Fa pocs dies es van presentar en el Consell Municipal de Seguretat els informes de la Policia Municipal, dels Mossos d'Esquadra i del Cos Nacional de Policia. Les dades no s'han incrementat. Es podrien, també, contrastar les dades relatives a la plaça de Catalunya amb les d'altres barris, amb una demografia similar en quant a nombre i perfil, i no són com el Sr. Turmo les està plantejant. L'únic augment espectacular de violència que s'està produint és la violència de gènere.

El Sr. Bigordà manifesta que allò que demana el Grup de CiU és una actuació coherent, que les càmeres tinguin una utilitat i una funció important. S'ha de plantejar i estudiar on correspon instal·lar-les, en aquells punts de la ciutat que segurament el govern municipal ja coneix, on hi ha una situació de més tensió d'incivisme i vandalisme, i sempre utilitzar-les com a element de prevenció. El Sr. Bigordà reitera que el Grup de CiU està d'acord amb la instal·lació de càmeres de seguretat, per intentar evitar els actes de vandalisme que es produeixen a la ciutat. Però no hi ha prou amb instal·lar càmeres a la plaça de Catalunya, ja que es produeixen molts actes incívics i vandàlics en molts punts de Terrassa. Per tant, seria un greuge que només algunes zones de la ciutat disposessin d'aquesta seguretat, entre elles les pròpies dependències municipals. En canvi, l'espai públic, en aquests moments tan sensibles, no disposa de mitjans de seguretat. La present Proposta és limitada només a una zona de ciutat, i per tant és insuficient. En tot cas, el vot del Grup de CiU serà favorable.

La Sra. Labòria manifesta que el govern municipal continuarà treballant de forma coordinada entre els diferents serveis per prevenir, sensibilitzar, conscienciar i, en definitiva, reduir i evitar els actes incívics. La Sra. Labòria demana al Grup del PPC que deixi de parlar de què aquests actes s'estan incrementant, quan se'ls ha demostrat, amb dades reals, que no és així. També li demana que deixi d'estigmatitzar algunes zones de la ciutat, amb una clara intencionalitat política al darrera. Al govern també li preocupen l'incivisme i el vandalisme, protegir la ciutadania, prevenir la comissió de delictes i actes vandàlics, protegir el patrimoni, identificar i detenir els responsables. Però la instal·lació de càmeres no és la solució. Al Regne Unit, amb més de quatre milions de càmeres, continuen havent-hi actes incívics. La normativa parla del principi de proporcionalitat i l'existència d'un risc raonable per a la seguretat pública, i en aquest cas no n'hi és. El Grup del PPC ha anunciat que anirà presentant propostes d'aquest tipus. Potser voldria que hi haguessin càmeres a tota la ciutat, a totes les bateries de contenidors, com ja va arribar a proposar una vegada. El govern municipal no comparteix el seu model de polítiques de seguretat. No s'ha de treballar des de la coacció ni la limitació de les llibertats dels ciutadans, sinó des de l'educació i la pedagogia. En temes que afecten els drets i llibertats s'ha de ser molt seriós i responsable, i no es poden tractar amb tanta frivolitat i irresponsabilitat. La Sra. Labòria pregunta si el Grup del PPC creu que l'àmbit de la plaça de Catalunya és més incívic i insegur que qualsevol altre àmbit de la ciutat. Si a cada sessió plenària el Grup del PPC demana la instal·lació de càmeres, hi hauria càmeres a tota la ciutat, la qual cosa no és compartida per l'equip de govern.

El Sr. Turmo assenyala que el que és frívol és la percepció de l'equip de govern front a les dades tan contundents que ha expressat avui, altres que ha expressat en altres sessions plenàries, i altres que malauradament tornarà a expressar. El Grup del PPC va demanant informació sobre aquesta problemàtica de la ciutat. Les dades, malauradament, són il·lustratives d'una problemàtica que el govern municipal no afronta. El Sr. Turmo torna a preguntar de què té por l'equip de govern.

És sorprenent que davant una evidència com la que avui ha traslladat el Sr. Turmo, amb dades a sobre de la taula, l'equip de govern sigui incapaç de prendre cap mena de determinació. El Sr. Turmo agraeix tot seguit el suport del Grup de CiU a la Proposta. No obstant, el Sr. Turmo recorda que avui ha deixat palès que el que pretenia amb la present Proposta era una actuació concreta respecte un àmbit concret, perquè el pla d'actuació contra l'incivisme i el vandalisme no s'està elaborant. Fins que no es comenci a treballar en aquest pla, el Grup del PPC anirà presentant propostes concretes respecte diferents àmbits. No es planteja que només hi hagi problemes de vandalisme i incivisme a la plaça de Catalunya, sinó que aquest és un dels molts espais que requereixen l'adopció de mesures per fer front a aquesta problemàtica de la ciutat. En relació a la intervenció del Sr. Pérez, el Sr. Turmo assenyala que no ha dit que amb l'adopció de les mesures que proposa el Grup del PPC se solucionarien tots els problemes. S'està parlant de prevenció, per una banda, i de millorar la situació, per una altra. S'ha demostrat l'eficàcia de les càmeres de videovigilància en aquells municipis on s'han instal·lat, amb totes les garanties jurídiques. No cal anar-hi gaire lluny, com és el cas de Barcelona. La intervenció del Sr. Pérez és un clar exemple de què l'equip de govern dóna l'esquena a les problemàtiques reals de la ciutat. En la present Proposta, el Grup del PPC demana que es comenci a actuar, d'una vegada, contra l'incivisme i el vandalisme. Si no, el Sr. Turmo proposa que es convoqui immediatament, demà mateix, una reunió per començar a elaborar el pla d'actuació contra l'incivisme i el vandalisme. En aquest fòrum es pot fer una relació de tots els espais, i plantejar les mesures més convenientes per a cadascun. El Sr. Turmo demana al govern municipal que faci alguna cosa, que comenci a actuar. D'altra banda, que es valori la conveniència, que segons el Grup del PPC sí és adequada, com a instrument fonamentalment preventiu, de la instal·lació de càmeres de videovigilància en aquells espais on es detecta una major incidència d'aquest tipus d'actes. La plaça de Catalunya és un d'aquests espais. El govern municipal, en canvi, no s'ho va pensar gens a l'hora d'instal·lar càmeres a la Rambla, per poder detectar i sancionar les infraccions a la prohibició de circular amb vehicle privat. Sembla que els interessos o la voluntat recaptatòria pesa més que d'altres preocupacions.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	EN CONTRA

Epígraf 9) Presentada pel Grup municipal de CiU, relativa a la creació d'un grup de treball per a la rendibilitat de l'edifici de Patrimoni Municipal de Terrassa, situat a la zona nord de la ciutat.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de CiU, és el que a continuació es transcriu:

« L'any 2006 l'empresa municipal Patrimoni Audiovisual de Terrassa, avui, Patrimoni Municipal de Terrassa (societat 100% de l'Ajuntament de Terrassa) va sol·licitar un crèdit amb l'aval del Consistori, per valor de 28 milions d'Euros.

» Aquest crèdit es demanà per adequar la finca, propietat de Patrimoni Audiovisual de Terrassa, S.A., i convertir l'antic Hospital del Tòrax i els terrenys dels voltants, en un parc empresarial, a l'entorn del món audiovisual.

» Així es construïren els platós, s'urbanitzà el sector (fer arribar fibra òptica, llum, aigua...) i es va constituir l'empresa, encarregada d'explotar aquest complex, Parc Audiovisual de Catalunya (participa en un 80% per l'Ajuntament de Terrassa i un 20% per la Generalitat de Catalunya).

» Al començament la relació entre l'empresa Parc Audiovisual de Catalunya i Patrimoni Audiovisual de Terrassa, va ser la d' arrendatària – propietària, amb exclusivitat, i no serà fins al 2010 - amb la creació del Parc Científic i Tecnològic Orbital 40 - que es permetrà que en el Parc s'instal·lin, altres empreses, d'àmbit tecnològic, consolidant-se aquesta modificació del pla d'usos de la zona, l'any 2011.

» Amb la creació de l'Orbital 40 també es redenominà l'empresa propietària Patrimoni Audiovisual de Terrassa, S.A. per passar a anomenar-se, Patrimoni Municipal de Terrassa, S.A., tal com avui la coneixem.

» Així va ser com dels 55.000 metres quadrats aprofitables, arrendats a Parc Audiovisual de Catalunya, van passar d'assignar se, el 100% a aquesta empresa a l'ús només del 30% dels espais del parc empresarial, mitjançant l'oportuna modificació de contracte, quedant el 70% de la resta del complex, alliberat per la instal·lació de possibles noves empreses.

» Aquesta modificació va suposar una rebaixa de la renda pactada, de pràcticament el 50% dels ingressos previstos (passant de quasi un milió d'euros a mig milió), que el Parc Audiovisual de Catalunya havia de satisfer a Patrimoni Municipal de Terrassa, S.A., d'acord com s'havia previst en la seva concepció, amb l'objectiu, que els ingressos que anés generant l'empresa Parc Audiovisual de Catalunya servissin per pagar el crèdit que Patrimoni Municipal de Terrassa, va demanar per la seva constitució, i aquest complex no hagués hagut de costar res a l'Ajuntament.

» Això no ha estat així, i l'Ajuntament ja ha aportat en el període 2010-2012, sis milions i mig d'euros més, ja sigui de forma directa (1,5) o a través de crèdits (5) a la Societat Municipal, així com exercici rere exercici, es veu obligada a corregir el funcionament d'aquestes empreses per la seva manca de rendibilitat, en especial la de Patrimoni Municipal de Terrassa, S.A..

» El compromís amb l'Orbital 40, de les nostres empreses i d'altres de la comarca, de Leitat i la UPC (Sensofar i Leitat amb la seva pròpia seu i instal·lacions), amb la conversió de Parc Audiovisual a Parc científic i Tecnològic, no ha comportat la implantació d'aquestes, en la seu del gran edifici de la zona de nord, de Patrimoni Municipal de Terrassa, S.A., essent del tot insuficients les rendes, que generen les 16 micro empreses instal·lades, que venen a sumar l'aportació que Parc Audiovisual de Catalunya, S.A. realitza en concepte de renda a Patrimoni Municipal de Terrassa, S.A., restant la gran majoria del complex pendent d'ocupar, fent completament no rendible la inversió feta fins ara.

Per tots aquests motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció del següent

ACORD

Únic.- Crear una comissió de treball amb experts, per reorientar el projecte i poder donar rendibilitat a l'edifici de Patrimoni Municipal de Terrassa, ocupat en part pel Parc Audiovisual de Catalunya, situat a la zona nord de la nostra ciutat.»

Pren la paraula el Sr. Soler, qui comença destacant la preocupació del Grup de CiU pel creixement empresarial, el suport a les empreses i la creació d'ocupació. És per això que es planteja que entre tots es pugui rendibilitzar l'edifici de Patrimoni Municipal. Per això el Grup de CiU proposa la creació d'un grup de treball, amb la intervenció d'experts, per rendibilitzar aquest espai. El que no es pot fer és permetre que la seva ocupació sigui tan lenta.

La Sra. Peinado comença la seva intervenció manifestant que d'acord amb el resultat econòmic de la societat, la situació és de pèrdues, ja des de la seva constitució. El Grup del PPC entén que això fa necessari que s'analitzi i es replantegi la situació, i no conformar-se amb anar fent transferències i préstecs anuals per garantir la seva supervivència. Per això el vot del Grup del PPC serà favorable. La Sra. Peinado recorda una Proposta de Resolució del Grup del PPC en aquest sentit. Al setembre de 2008, el Grup del PPC va proposar la creació d'una comissió de seguiment i control econòmic d'aquesta societat. Aquesta proposta va ser transaccionada amb l'equip de govern i aprovada pel Ple. El Grup de CiU es va abstenir. Si s'hagués mantingut amb vida aquesta comissió, a la qual no se li va donar gaire impuls, s'hagués pogut preveure la lamentable situació en la qual es troba en l'actualitat aquesta societat. En aquella sessió plenària, a més, ja es va dir que era necessari evitar que aquest projecte perjudiqués la hisenda i l'economia municipal, especialment perquè s'apropaven temps difícils. L'equip de govern no ha intentat evitar-ho. Per això és absolutament necessària la creació d'aquesta comissió, i fer una anàlisi profunda d'aquesta societat.

El Sr. Aguado agraeix el canvi d'actitud del Grup de CiU respecte al Parc Audiovisual, atès que ara proposa la creació d'un consell assessor. Això vol dir que considera que hi ha quelcom a assegurar, a diferència del que manifestava els darrers anys. Fa unes setmanes el Grup de CiU reconeixia, en roda de premsa, que l'activitat dels platós del Parc Audiovisual era òptima. El Sr. Aguado mostra als presents un gràfic en el qual s'observa com evoluciona, en el període 2009-2012, l'activitat de rodatges en el propi Parc, així com l'ús dels platós. Es passa d'un 19,59% l'any 2011 a un 49,96% l'any 2012. Pel que fa a les activitats del *clúster* audiovisual, es passa de 2.393 metres quadrats d'ocupació, l'any 2010, a 2.745 metres en l'actualitat. Si tots els comentaris que fan els Grups de CiU i del PPC, des de l'any 2009, haguessin arribat al propi sector productiu, el Parc no hagués crescut. Per això el Sr. Aguado demana a aquests Grups que abandonin la posició de descrèdit constant del Parc i dels productes que en l'àmbit econòmic i de la innovació es volen posar al servei de la ciutat. L'activitat municipal té una aplicació immediata en el territori concret, un territori que ara més que mai esdevé canviant. L'Ajuntament de Terrassa va promoure el projecte del Parc quan la realitat del sector productiu era ben diferent a l'actual. I hi ha hagut creixement. Les previsions de negoci d'aquell moment eren molt més elevades que actualment, no només a Terrassa. Això va comportar moltes dificultats en els inicis del projecte, unes dificultats que l'oposició van aprofitar per afegir-hi traves. La modificació de les finalitats inicials i l'adaptació del projecte, que l'oposició criticava, són anteriors a l'actual crisi econòmica. El sector audiovisual de Catalunya, amb la qualificació de sector estratègic aleshores, gaudia d'una excel·lent salut, i representava el 49% de la producció audiovisual de l'Estat espanyol. Les expectatives sobre el creixement i la fortalesa del sector audiovisual català no es van confirmar, i això va comportar una reorganització del projecte, consistent en redimensionar el Parc a ritme de la producció audiovisual de Catalunya. La rendibilitat es calcula en clau d'oportunitats i beneficis per a la ciutat i la seva ciutadania. El concepte de rendibilitat que té l'oposició només es mesura en diners i prou. Però hi ha d'altres factors imprescindibles que s'han de tenir molt en compte, i Terrassa els té. A més, cal un entorn de complicitat i unió, que projecti enfora una imatge d'optimisme creïble i atraient. Això és el que no acaba de tenir l'oposició. Tothom, tots els agents implicats en el Parc Audiovisual i en el projecte l'Orbital 40 s'hi han sumat, menys els Grups municipals de l'oposició. Aquests agents van pel món intentant vendre i afegir-hi valor, la qual cosa no fan algunes forces polítiques. El Sr. Aguado afegeix que el Parc treballa en estreta col·laboració amb experts tant del sector audiovisual

públic com de la indústria, productors i associacions, i clients del Parc Audiovisual, de l'escola de professionals ESCAC, col·legis professionals, l'Acadèmia del Cinema Català, la Federació de Productors Audiovisuals de Catalunya, i la resta d'entitats representatives del sector. Per tant, el Sr. Aguado no considera necessària la creació d'un grup de treball més per al Parc Audiovisual. Aquestes línies de treball ja formen part del funcionament del dia a dia que defineix el projecte.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Soler, qui assenyala que la voluntat de la Proposta és dinamitzar l'edifici de la societat, i el Sr. Aguado parla de pel·lícules. A l'exposició de motius de la Proposta es posa de manifest el que ha gastat l'Ajuntament de Terrassa en aquest projecte, així com els canvis introduïts en el mateix. A més d'això, es proposen noves fórmules per corregir la situació, no l'activitat que es faci als platós. El Sr. Soler posa de manifest que el Sr. Aguado, en declaracions a la premsa, definia aquesta activitat municipal com un servei públic, tot i que deficitari, com ho són també els serveis socials municipals. El Sr. Soler posa de manifest que el 70% de l'edifici està desocupat. Això costa milions d'euros cada any a l'Ajuntament, que ja hi ha invertit 40 milions. El Sr. Soler demana al Sr. Aguado que parli seriosament, i que no parli de pel·lícules; que parli de com es pot ocupar l'edifici o de cercar fórmules per tornar a la ciutat, si més no a nivell d'ocupabilitat, la rendibilitat de l'edifici en funció del què ha costat.

El Sr. Pérez posa de manifest quelcom sorprenent: si l'equip de govern no fa res, l'oposició ho critica, i si fa quelcom, també. L'Ajuntament de Terrassa va fer una aposta, fa anys i en un moment complicat, per una operació de capital-risc. No s'ha de veure només el Parc Audiovisual, sinó el projecte Orbital 40, com una operació molt més gran. La conclusió de tot plegat és que el govern rep de tot arreu. Es critica que no s'apliquin més bonificacions, que no es fa promoció econòmica, que no es fa una ciutat atractiva, i quan es fa una aposta per un determinat *clúster*, per situar la ciutat al mapa, pel projecte Orbital 40, pel Parc Científic i Tecnològic. també es diu que es fa malament. El Sr. Pérez entén que el paper de l'oposició és erosionar, col·locar mines, però també d'informar i de millorar. El Sr. Pérez pregunta si el Tecnocampus de Mataró està en millor situació que l'Orbital 40, o si l'aposta de Sant Cugat, Cerdanyola i Rubí està millor, o si la B-30 està millor o pitjor, o el Consorci de la Zona Franca. El Sr. Pérez assenyala que el context general està malament. Però el govern municipal ha fet una aposta per dinamitzar i per situar encara més en el mapa la ciutat, en diferents àmbits. L'oposició no ha volgut parlar de Sensofar, una empresa lligada a l'òptica i la fotònica. Ara bé, si l'aposta econòmica de les altres forces polítiques és Eurovegas o Barcelona World, el seu camí no és el correcte.

La Sra. Peinado manifesta que el Sr. Aguado pot citar tots els assessors que vulgui, però el cert és que en dos anys s'han traspassat sis milions d'euros a la societat Patrimoni Municipal, per tal que aquesta els passi al Parc. Enguany està prevista una altra partida pressupostària d'un milió d'euros. Això sense comptar el que s'està pagant en factures del Parc, per import de més de 400.000 euros l'any, i que encara s'ha d'explicar quin és el seu origen. La Sr. Peinado pregunta si l'Ajuntament de Terrassa es pot permetre traspassar tots aquests diners, any rere any, tenint en compte la situació actual, i sense saber quan acabarà el degoteig de recursos. Si l'equip de govern hagués plantejat un pla de viabilitat, en el qual es pogués veure en quin moment es pot rendibilitzar l'estructura, potser tothom tindria les coses més clares, especialment els ciutadans. Però anar traspasant diners, any rere any, no té cap sentit. No té sentit mantenir la situació tal i com està. La Sr. Peinado no entén l'entestament de l'equip de govern i la seva oposició a què es creï una comissió que pugui analitzar, des d'un altre punt de vista, perquè potser el de l'equip de govern no és prou clar, la situació; una comissió que amb l'ajut dels experts que calguin permeti sortir de l'actual situació. L'Ajuntament de Terrassa no es pot permetre traspassar un milió d'euros a l'any al Parc.

El Sr. Aguado es refereix en primer lloc als assessors, que han format part del naixement i del procés del projecte, amb la participació de persones rellevants. El Sr. Aguado pregunta tot seguit si el que pretén l'oposició és estigmatitzar el producte estrella de la innovació a Terrassa, compartit amb el país a través de la Xarxa de Parcs Científics i Tecnològics de Catalunya (XPACAT), a través d'ACTE, de l'Associació de parcs tecnològics d'Espanya, que es va reunir la setmana passada a Terrassa, com a model de parc tecnològic. El Sr. Aguado també pregunta si l'oposició pretén dir que crear ocupació és car. L'equip de govern prefereix invertir diners en el futur en la innovació, tant en el món audiovisual com en el tecnològic, per crear ocupació. Aquest és el projecte de Terrassa. Els Grups de l'oposició, com a terrassencs, l'haurien de defensar. La unió és la clau. El Sr. Aguado demana que es comparin les inversions dels altres parcs tecnològics de Catalunya i d'Espanya, es vegin els fruits i es comparin amb Terrassa. El Sr. Aguado demana als Grups de l'oposició que siguin coherents, honrats amb la ciutat. S'està defensant el futur de la ciutat. Si s'ajunten els agents econòmics de la ciutat, del país, però hi ha dues forces polítiques municipals que no hi donen suport, això farà de fre. El Sr. Aguado demana al Grup de CiU que treballi pel Parc, que parli amb el Conseller d'Economia per tal que no es frenin determinades subvencions.

El Sr. Soler assenyala que tothom hi està ajudant: la ciutadania, les empreses, locals i de fora; s'estan fent convenis en relació a l'Orbital 40. El problema no és de concepció, de què es vulgui ubicar en aquell indret, sinó que no hi ha res, que està buit. El Grup de CiU es queixa de què estigui buit. El Sr. Aguado hauria d'explicar quants dels 47.000 metres quadrats de l'edifici estan ocupats, i quantes empreses hi ha. Si no poden ser empreses d'innovació, s'han de posar d'altres. El que no pot ser és que s'estigui pagant una hipoteca enorme per l'adequació d'aquell edifici. El que cal fer és omplir-lo. Si s'espera que vinguin les empreses, mentrestant l'Ajuntament de Terrassa haurà d'anar pagant l'hipoteca. Això no és deslleialtat. El que es demana és que si es disposa d'una infraestructura, cal fer-la rendible.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	EN CONTRA

Epígraf 10) Presentada pel Grup municipal de CiU, demanant la reducció de l'IVA en relació a les activitats econòmiques vinculades a la pràctica esportiva.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de CiU, és el que a continuació es transcriu:

« L'1 de setembre de 2012 es van començar a aplicar les mesures contingudes en l'article 23 del "Real Decreto-ley 20/2012, de 13 de julio, de medidas para garantizar la estabilidad presupuestaria y de fomento de la competitividad", el qual modifica la "Ley 37/1992, de 28 de diciembre, del Impuesto sobre el Valor Añadido".

» A banda de l'augment dels tipus impositius, es van introduir modificacions en el tipus aplicable a una sèrie de béns i de prestació de serveis, entre les quals hi ha els serveis prestats a persones físiques que practiquen l'esport.

» Aquestes modificacions han suposat un augment de la pressió fiscal, passant del 8% al 21%. Són productes i serveis que fins ara tenien l'IVA reduït i als que se'ls aplica el tipus general, en concret:

- Les activitats esportives, concretament, als serveis prestats a persones físiques que practiquen esport. També l'ús de pistes esportives.
- Les classes per a la pràctica d'esports, com per exemple, la quota dels gimnasos.
- Les activitats relacionades amb esports d'aventura.
- El lloguer d'equips i material per a la pràctica esportiva.

» Aquest canvi en el tipus impositiu, a més de ser un perjudici per als agents privats i entitats que es dediquen al sector, suposa en l'àmbit de les instal·lacions esportives del municipi un increment dels preus per accedir-hi, entre d'altres.

» En aquest sentit, existeixen associacions ciutadanes que ens han mostrat la seva preocupació per la pujada d'aquest impost, i per com els està afectant tant pel manteniment de les seves instal·lacions com per la participació en les activitats esportives que ofereixen, per part dels seus usuaris.

» La realització d'exercici físic i l'esport és sempre una opció saludable per a la població que cal promocionar des dels estaments públics, establint els mecanismes necessaris per tal de facilitar la seva pràctica.

» És necessari, doncs, replantejar una rebaixa del tipus impositiu de l'IVA per a la realització de l'activitat esportiva, fonamentalment per dos motius: per a promocionar l'exercici físic com a hàbit de vida saludable, i perquè el major benestar de la població ha de comportar la consegüent disminució de despeses en atenció sanitària.

Per tots aquests motius, es demana a l'Ajuntament en Ple l'adopció del següent

ACORD

Únic.- Demanar al govern estatal que es replantegi i redueixi el coeficient de l'Impost sobre el Valor Afegit pel que tributen les activitats econòmiques en la pràctica de l'esport: gimnasos, clubs esportius, equips diversos, etc., que actualment és l'ordinari, del 21%.»

Pren la paraula la Sra. Salvador, qui comença assenyalant que aquesta Proposta té a veure amb el benestar dels ciutadans i amb la importància de fomentar hàbits saludables, en aquest cas amb la pràctica de l'exercici físic i l'esport. Terrassa disposa de 147 associacions esportives, a banda de moltes altres entitats locals que fomenten la pràctica de l'esport en les activitats que programen. Hi ha doncs una gran diversitat d'organitzacions locals que faciliten i promocionen la pràctica de modalitats esportives. També cal citar les entitats privades que fomenten l'esport i generen activitat econòmica, minvada per la situació de crisi i la pujada de l'IVA. La Sra. Salvador destaca la llarga tradició de la ciutat en la promoció de l'esport en edat escolar, la qual cosa fa possible la promoció d'hàbits saludables des de ben aviat, i el foment de valors que afavoreixen la cohesió social. Tenint en compte la delicada situació econòmica, cal ser molt curós a l'hora d'aplicar pujades o rebaxes impositives en les activitats que realitza la ciutadania, ja que això fomentarà o reduirà aquestes pràctiques. De fet, la despesa en aquests productes és més sensible a les mesures d'austeritat que apliquen les economies domèstiques. Per això es demana una rebaixa en el coeficient de l'impost que s'aplica a la pràctica esportiva. Per altra banda, i avançant-se al que

segurament es dirà després, la Sra. Salvador manifesta que l'augment de l'IVA és un tema que afecta la ciutadania i les seves entitats, i és un impost que també es paga des de Terrassa. Practicar esport per tenir cura de la pròpia salut no és un luxe sinó un dret. És una activitat que cal promoure i en ocasions esdevé gairebé una necessitat, prescrita fins i tot pels serveis sanitaris.

El Sr. Pereira manifesta que el Grup del PPC no entrarà a debatre cap Proposta de Resolució que sigui supramunicipal, ja que l'Ajuntament de Terrassa no té competències per prendre un rumb o altre. Per tant, el que es fa és perdre el temps, un temps que es podria dedicar a debatre qüestions que sí afecten a la ciutat, i sobre les quals l'Ajuntament de Terrassa pot decidir. El Sr. Pereira afegeix que sembla un joc interessat del Grup municipal de CiU, que sessió plenària rere sessió plenària presenta propostes, probablement per desviar l'atenció sobre la nefasta gestió que la Generalitat de Catalunya està realitzant. Tothom és coneixedor de les mesures que s'han hagut d'aplicar i els arguments més que raonables pels quals aquestes s'han dut a terme. Obviar això, en base a interessos partidistes, en fòrums com el Ple municipal, en el qual no es poden prendre decisions, és demagògic. Els ciutadans reclamen que es deixi d'utilitzar d'una vegada la demagògia. El Sr. Pereira es mostra sorprès perquè la Sra. Salvador no hagi fet esment a un article de la Llei de l'IVA, el 20, apartat 13. Si es llegeix aquest article, la meitat de la intervenció que ha realitzat la Sra. Salvador no té sentit.

El Sr. Vega coincideix amb la Sra. Salvador en la importància de l'esport, com a element de salut, de formació, de vida social i relacional. El Sr. Vega afegiria també la seva importància com a sector econòmic, no només pels diners que estalvia a nivell de salut, sinó pels que genera. A Catalunya hi ha més de 12.000 entitats esportives, que tenen més de 600.000 llicències federatives, i més de 500 empreses dedicades al sector de l'esport. L'esport representa el 4% del PIB de Catalunya, per sobre del sector de l'automòbil. En aquests moments, aquest sector, que és molt dinàmic, s'enfronta a tres perills. El primer és la crisi econòmica. L'esport és important però no satisfà una necessitat bàsica, de supervivència. Davant una situació econòmica difícil, una de les primeres coses que deixen d'utilitzar els usuaris dels equipaments esportius, són precisament aquests. Això repercuteix d'una manera molt clara i posa en perill la viabilitat de moltes instal·lacions esportives. Un segon element és el dels patrocinis, que també s'està veient afectat. Un tercer element és la part institucional. L'esport viu molt de la part institucional, rebent-ne molts ingressos. El Consejo Superior de Deportes, fa pocs dies, ha intervingut gairebé 25 federacions, perquè els ha aplicat una retallada que els fa impossible continuar. Tot això té una repercussió en les entitats esportives. La Generalitat de Catalunya, per la seva banda, no només no ha pagat, sinó que no ha dit si pagarà. Això encara és més greu. Les seixanta federacions de Catalunya, fa pocs dies, s'aixecaven i manifestaven la seva necessitat de saber què passarà i què rebran. Això no costa diners, ja que es tracta de clarificar i tenir una lleialtat institucional que ni les entitats locals ni les entitats esportives reben. En darrer terme, només faltava la mesura del Partit Popular, pujant l'IVA de l'esport, que era un IVA mitjà al voltant del 8%, que després es va incrementar al 10%, fins al tipus ordinari del 21%. Aquesta mateixa mesura, en canvi, no s'ha aplicat als casinos, que es mantenen en el 10%. Tot plegat pot significar l'últim cop per al sector esportiu. El Sr. Vega assenyala que en aquests moments, i en relació a un esport tan terrassenc com l'hoquei, els jugadors que van a les seleccions espanyola i catalana han de pagar totes les seves despeses. S'està fent un trànsit molt perillós. Allò que s'havia construït, l'esport per a tothom i que tothom hi tingués accés, s'està convertint en un privilegi, per a uns pocs, com ho era a mitjans del segle XX. El Sr. Vega anuncia el vot favorable del Grup Socialista a la Proposta, alhora que anuncia també que segurament el proper mes presentarà una Proposta de Resolució relativa a aquest tema.

La Sra. Salvador comença agraint el suport de l'equip de govern a la Proposta. Tot i així, la Sra. Salvador recorda que la subvenció de l'any passat ja està abonada al Consell Esportiu

del Vallès Occidental. Ara s'està treballant en les subvencions d'enguany. Si no s'ha concretat és perquè encara no estan aprovats els pressupostos. Respecte a la intervenció del Grup del PPC, la Sra. Salvador considera que aquest debat no és una pèrdua de temps ni és fer demagògia. Cal donar resposta a un neguit manifestat per les entitats locals que promocionen l'esport. La Sra. Salvador recorda que en el mandat anterior, quan el govern del PSOE va apujar l'IVA, el Ple va demanar que es fes una rebaixa, i el Grup del PPC d'aleshores va votar-hi a favor. Ara, en canvi, voten que no. La Sra. Salvador insisteix en el paper clau de l'esport en la cohesió social, a més de què és un dels principals impulsors de les pràctiques saludables. Això es posa de manifest en el treball que realitzen totes les associacions locals amb infants, joves i no tan joves. A més, amb el pas dels anys, l'esport s'ha anat consolidant com un sector econòmicament molt potent, i un dels àmbits que projecten amb més força la imatge de Terrassa a l'exterior. La contribució de l'esport al PIB de Catalunya supera a sectors com el de la informàtica, les indústries tèxtils, etc. Amb l'aplicació del nou IVA es produeix un augment d'impostos discriminatori respecte a determinats béns i serveis. Passar al tipus general del 21% comporta discriminar específicament un sector que és intensiu en mà d'obra i que està molt afectat per la situació de crisi. La Sra. Salvador afegeix que l'aplicació del que avui es proposa no tindria un cost econòmic afegit, ja que l'augment impositiu d'aquestes activitats ha comportat una disminució del consum de serveis esportius, i per tant de la recaptació. A l'inversa, l'aplicació del tipus reduït augmentaria el seu consum i mantindria constant el volum de recaptació.

El Sr. Vega considera que és pertinent parlar ara d'aquest tema, perquè s'està posant en perill les entitats d'un sector que ha suportat la crisi millor que la majoria. El govern de la Generalitat de Catalunya també té molta responsabilitat en aquest tema. El Sr. Vega reitera que seixanta federacions esportives han vist perdre les seves subvencions. Fa dos anys que no es convoca cap tipus de subvenció o ajut. El discurs de què l'esport té un paper molt important en la societat, que estalvia molts diners a la sanitat, hauria de ser també una realitat en les polítiques pressupostàries. Fins ara s'està veient en els discursos, però no en els números.

La Sra. Salvador recorda, un cop més, l'espoli fiscal sagnant que està patint Catalunya, de 16.000 milions d'euros anuals, que se'n van i no tornen. El govern estatal també podria fer quelcom per resoldre aquesta situació, i que les finances del govern nacional estiguessin més alleugerides. Però no mostra cap voluntat de diàleg, ni respecte al tema de l'IVA ni respecte d'altres. Pel que fa al deute del govern espanyol amb el govern nacional, exactament el mateix: 8.000 milions d'euros. S'hauria d'haver tingut més sensibilitat a l'hora d'augmentar el tipus general del tribut en alguns sectors. El de l'esport és un d'ells. Un sector estratègic, des del punt de vista econòmic i de la salut pública. L'increment aplicat, aparentment lineal, perquè el govern central vol tractar totes les comunitats autònomes per igual, encara que l'aportació econòmica que fan sigui desigual, afecta especialment Catalunya, on s'hi concentra més teixit empresarial i associatiu vinculat a les activitats esportives que en cap altra comunitat de l'Estat. Per tant, Catalunya pateix més les conseqüències. La Sra. Salvador destaca negativament que el nou tram de l'IVA sigui recaptat íntegrament pel govern estatal. La iniciativa suposarà despesa per als ciutadans terrassencs i catalans, i més ingressos directes per al govern estatal, no per a Catalunya i les corporacions locals. Aquest increment fiscal tampoc podrà revertir directament en la promoció de l'activitat física i de l'esport a la ciutat. Tot plegat farà aquest sector més pobre i contribuirà una mica més a augmentar l'injust dèficit fiscal que pateix Catalunya. El Grup de CiU seguirà defensant el dret a l'esport com a servei públic i social, i demanant totes les mesures que facilitin l'accés a aquest dret per part de la ciutadania. La Sra. Salvador conclou manifestant que espera que el govern de l'Estat reconsideri la seva posició i demostrï que està disposat a dialogar, a pactar i a tenir en compte les aportacions i sensibilitats de tothom, i no actuar a cop d'imposicions, que tenen efectes no desitjats entre la ciutadania.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

Epígraf 11) Presentada pel Grup municipal de CiU, relativa a l'impuls de mesures contra la pobresa infantil.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de CiU, és el que a continuació es transcriu:

« El concepte de pobresa fa referència a la manca de recursos per a satisfer les necessitats bàsiques de la vida de les persones. Té una vessant econòmica clara, però no única.

» Diversos estudis i informes (UNICEF, Creu Roja, Síndic de Greuges, Federació d'Entitats d'Atenció i Educació a la Infància) posen de manifest l'alarmant augment de les xifres de pobresa a Catalunya i, sobretot, l' impacte que aquest fet està tenint en la infància a casa nostra.

» A la pobresa estructural, la crisi ha afegit altres cares més vinculades a perfils de persones i famílies amb dinàmiques de normalitat i no pas d'exclusió social. Val a dir que la pobresa estructural, en els darrers anys de bonança econòmica no va disminuir, sinó tot el contrari, la qual cosa ens fa reflexionar de manera clara sobre les polítiques de lluita contra la pobresa que han resultat clarament ineficaces.

» Els perfils de la nova pobresa són variats: famílies monoparentals amb una dona com a cap, famílies que s'han vist privades dels seus habitatges per endeutament, aturats de llarga durada, joves amb baixa qualificació acadèmica i sense experiència laboral, infants de famílies sense ingressos suficients i gent gran amb pensions baixes o sense estalvis per estar ajudant econòmicament els fills o per haver-los avalat.

» D'aquests grups, el més nombrós és el dels infants. Segons el segon informe sobre "La infància en Espanya", corresponent al període 2012-2013, el percentatge de nens i nenes que estan en risc de pobresa o exclusió social és d'un 30%.

» A Catalunya, l'any 2010, segons fonts de l'Idescat, el risc de pobresa afectava al 23,7% dels infants menors de 16 anys, quasi un de cada quatre. L'índex de la població general era de 19,9%. Cal destacar que el risc de pobresa infantil és més elevat del que caldria esperar pel seu PIB per càpita.

» L'any 2008 es va fer una diagnosi sobre l'exclusió social a Terrassa, on s'especificava ja llavors que un 28,8% de les persones ateses eren menors de 20 anys.

» Actualment a Terrassa, tenim una població de quasi 31.000 infants fins als 14 anys. Si gairebé el 24% d'aquesta població està en situació de pobresa, estem parlant de més de 7.000 infants que poden estar mancats de les necessitats més bàsiques.

» La pobresa nega oportunitats a persones de totes les edats, però quan aquesta pèrdua d'oportunitats esdevé a la infància, etapa cabdal en la configuració de la persona, sovint comporta retards que en algunes ocasions poden esdevenir irrecuperables.

» Les conseqüències de la pobresa que pateixen nenes i nens poden afectar la resta de les seves vides. La desnutrició durant la infantesa, per exemple, pot provocar dificultats d'aprenentatge, vulnerabilitat i trastorns en la salut.

» La pobresa no fa referència només a la part més primària, sinó també a altres factors: educatius, socials i de salut entre d'altres.

» Les recomanacions de la Comissió Europea de 20 de febrer de 2013 parlen d'invertir en la infància per tal de trencar el cicle dels desavantatges, instant als estats membres a combatre la pobresa i l'exclusió social dels infants amb estratègies que vagin més enllà de garantir la seguretat material.

Per tots aquests motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Posar en marxa, en un termini de dos mesos, el Grup de Treball d'Infància i Família per tal de treballar de manera transversal amb la participació dels Grups Municipals i tots els sectors implicats les problemàtiques que afecten a la infància i l'adolescència.

Segon.- Elaborar en un termini màxim d'un any un Pla de la Infància i Adolescència que coordini les accions de tots els actors involucrats i marqui les estratègies per a poder aconseguir la igualtat d'oportunitats en aquestes franges d'edat

Tercer.- Millorar el sistema de detecció de les famílies amb infants en situació de pobresa, fent ús de la xarxa social ja existent: escoles, instituts, esplais, entitats esportives, etc; i implicar a tot el teixit associatiu en aquesta tasca per tal d'eradicar i prevenir la pobresa infantil a la ciutat.

Quart.- Garantir l'aliment bàsic diari a tots els infants on les condicions econòmiques posen en perill que es cobreixi aquesta necessitat bàsica i vital.

Cinquè.- Incloure en el Pla Local d'Inclusió Social de Terrassa (PLIS), de manera diferenciada la visió, la problemàtica i les accions a emprendre referents a la pobresa infantil.

Sisè.- Demanar l'adhesió de Terrassa a "Ciutats Amigues de la Infància" d'Unicef.»

Per part de la Presidència es posa de manifest la presentació d'una esmena als acords contemplats a la Proposta, per part del Grup municipal d'ICV-EUiA. El contingut d'aquesta esmena de substitució del conjunt dels acords es transcriu a continuació:

« Primer.- Donat que l'Ajuntament de Terrassa ja preveu impulsar en els propers mesos la Taula d'Infància de la ciutat com a espai de coordinació i participació dels diferents agents i institucions que treballen en el tema, aquest espai s'acabarà articulant tan aviat com la Generalitat de Catalunya aprovi el marc regulatori corresponent (Decret de Taules Territorials d'Infància) actualment en procés de discussió.

Segon.- L'Ajuntament de Terrassa seguirà priorititzant programes socials adreçats a combatre la pobresa familiar i infantil. Paral·lelament interpellarà a l'administració competent (Generalitat de Catalunya, art.166.3.a EAC) a una major corresponsabilització en els programes municipals que ja treballen en aquest tema. En aquest sentit tornarem a sol·licitar la posada en marxa del tercer Equip d'Atenció a la Infància i Adolescència (EAIA) que li correspondria a Terrassa per ràtio de població atesa. Igualment sol·licitarem una major implicació de la Generalitat en els programes municipals de suficiència alimentària de les famílies (com pot ser el Rebost) i la incorporació d'aquesta mena de dispositius a la Cartera de Serveis Socials de Catalunya.

Tercer.- Donar trasllat d'aquests acords al Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya.»

Pren la paraula el Sr. Salvadó per tal de defensar l'esmena transcrita anteriorment, que té tres objectius molt concrets. El primer és deixar clara la voluntat de l'equip de govern de seguir priorititzant les polítiques de lluita contra la pobresa de famílies i infants. En segon lloc, fer-ho amb la major implicació i coordinació entre tots els actors implicats: administracions, escoles, entitats, etc. En tercer lloc, situar que l'Ajuntament de Terrassa no ho pot fer sol, que hi ha altres administracions amb responsabilitats a assumir en aquest tema, derivades de les seves competències. En primer lloc, es constata que l'Ajuntament de Terrassa ja preveu impulsar en els propers mesos la Taula d'Infància de Terrassa, i que es farà tan aviat com la Generalitat de Catalunya decideixi aprovar el Decret de Taules Territorials d'Infància, que ha de ser el marc que reguli aquests àmbits, amb temes tan importants com les seves competències o la seva composició. El segon acord proposat constata la responsabilitat competencial de la Generalitat de Catalunya en la protecció de menors, segons estableix l'Estatut d'Autonomia. En la pràctica, el desplegament de moltes actuacions en aquest àmbit es realitza des d'ajuntaments i entitats socials. L'Ajuntament de Terrassa se sent orgullós i corresponsable de poder fer aquesta tasca i de cofinançar-la, fins i tot quan es parla de serveis delegats que haurien de ser finançats íntegrament per l'administració competent. El Sr. Salvadó posa com a exemple el pagament, a càrrec de l'Ajuntament, d'un terç del cost del Punt de Trobada, o una quart part del cost de l'EAIA, que són competències delegades de la Generalitat de Catalunya. Ara bé, al costat d'aquest recolzament institucional i de l'orgull de la implicació municipal, també hi ha l'obligació d'exigir a l'administració competent que faci la seva feina. A dia d'avui hi ha mancances importants en la implicació de la Generalitat de Catalunya en la protecció a la infància a la ciutat. Aquesta esmena s'il·lustra amb dos exemples de competències delegades de la Generalitat de Catalunya, en les quals no està complint amb el que hauria de cobrir. En el cas de l'EAIA, es demana a la Generalitat de Catalunya que posi en marxa el tercer equip, que correspondria si s'apliqués la Llei de Serveis Socials de Catalunya, que estableix una ràtio de 40 infants per cada educador. Ara mateix, a Terrassa, la ràtio és de 49 infants per educador. Donat que la Proposta de Resolució inicial feia referència als temes de suficiència alimentària, el Sr. Salvadó assenyala que s'ha cregut convenient també posar de manifest que la Generalitat de Catalunya hauria de tenir una major implicació en els dispositius de bancs d'aliments, que són les eines bàsiques per treballar aquest tema des dels ajuntaments. A l'esmena es demana que s'incorpori a la Cartera de Serveis Socials de Catalunya, amb la qual cosa es podrà aconseguir que el nivell de cofinançament de la Generalitat de Catalunya passi més enllà del terreny testimonial actual.

El Sr. Rull comença recordant que el Grup d'ICV-EUiA, fa pocs mesos, va presentar una Proposta de Resolució, i es va queixar de què el Grup Socialista presentés una esmena que en cas de ser aprovada desvirtuava totalment el sentit de la proposta inicial. En el cas present, el Grup de CiU ha volgut pactar les esmenes presentades. Pràcticament s'ha ofert a acceptar-ho tot. Però el que demana el Grup d'ICV-EUiA és un contracte d'adhesió, en els termes de què o bé el Grup de

CiU ho accepta tot o res. Això després de l'oferta de negociació feta pel propi Grup de CiU. Ara es produirà la paradoxa de què després de no haver volgut negociar, probablement l'esmena serà aprovada, i després s'haurà de debatre una Proposta de Resolució que ja no és la de CiU, sinó la d'ICV-EUiA. Per tant, de la mateixa manera que en el seu moment aquest darrer Grup defensava el seu dret legítim a poder mantenir les seves propostes de resolució, ara el Grup de CiU li demana el mateix, que retiri aquesta esmena, encara que el seus arguments es puguin posar a sobre de la taula. Si bé reglamentàriament el que ha fet el Grup d'ICV-EUiA és possible, del que es tracta és de tenir un cert respecte a la titularitat de les propostes de cadascú. Es podria arribar a l'extrem de què cada vegada que des de l'oposició es presenti una Proposta de Resolució, l'equip de govern presenti esmenes, s'aprovin i les propostes inicials pràcticament desapareguin. El Sr. Rull reitera que es respecti la possibilitat de debatre el text inicial. I més tenint en compte que el Grup de CiU tenia la voluntat de pactar-ho gairebé tot. Però el Grup d'ICV-EUiA demana, fins i tot, retirar la petició d'elaboració d'un Pla de la Infància i Adolescència. El Grup de CiU està d'acord en demanar el compromís de la Generalitat de Catalunya. Respecte a aquesta Proposta concreta, i després d'haver intentat negociar, de manera infructuosa, amb el ponent de l'esmena, el Grup de CiU demana un respecte vers les minories.

El Sr. Alcalde posa de manifest que comparteix part de la reflexió que acaba de fer el Sr. Rull. I això fa veure que és urgent accelerar els tràmits per a la modificació del Reglament Orgànic Municipal, per evitar situacions com la d'avui, il·lògiques i incoherents. En tot cas, ara pertoca procedir a la votació de l'esmena presentada pel Grup d'ICV-EUiA, la qual és acceptada amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	EN CONTRA
PPC	(4 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

Pren la paraula la Sra. Valverde, qui assenyala que malgrat la part dispositiva de la Proposta de Resolució original ha estat substituïda per la que acaba de ser aprovada, el Grup de CiU vol exposar els motius de les propostes que es feien, en referència a impulsar mesures per tal de combatre la pobresa infantil. El concepte de pobresa fa referència a la manca de recursos per a satisfer les necessitats bàsiques de la vida de les persones. Té una vessant econòmica clara, però no única. Diversos estudis i informes posen de manifest l'alarmant augment de les xifres de pobresa a Catalunya i, sobretot, l'impacte que aquest fet està tenint en la infància a casa nostra. A la pobresa estructural, la crisi ha afegit altres cares més vinculades a perfils de persones i famílies amb dinàmiques de normalitat i no pas d'exclusió social. Els perfils de la nova pobresa són variats: famílies monoparentals amb una dona com a cap, famílies que s'han vist privades dels seus habitatges per endeutament, aturats de llarga durada, joves amb baixa qualificació acadèmica i sense experiència laboral, infants de famílies sense ingressos suficients i gent gran amb pensions baixes o sense estalvis per estar ajudant econòmicament els fills o per haver-los avalat. D'aquests grups, el més nombrós és el dels infants. Aquest és l'esperit que ha portat a plantejar que des de tota la capacitat municipal es doni el relleu que requereix aquesta problemàtica. La infantesa és una etapa vital per a la vida de les persones. De les experiències de la infantesa dependrà en bona mesura el futur des persones quan arribin a adultes. Cal, doncs, tenir una cura especial dels infants. Aquest és l'esperit que ha impulsat la present Proposta de Resolució, que malauradament no ha pogut ser acordada. La Sra. Valverde explica tot seguit el contingut dels sis acords que es plantejaven a la part dispositiva de la Proposta de Resolució inicial. En darrera instància, la Sra. Valverde anuncia que el Grup municipal de CiU retira la Proposta de Resolució, atès que després de l'aprovació de l'esmena del Grup d'ICV-EUiA ha deixat de ser la proposta de Grup de CiU.

Per part de la Presidència s'anuncia, en conseqüència, que la present Proposta de Resolució queda retirada.

Epígraf 12) Presentada pel Grup municipal d'ICV-EUiA, en suport a la Renda Garantida de Ciutadania i a la Iniciativa Legislativa Popular que sol·licita la seva creació per llei.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal d'ICV-EUiA, és el que a continuació es transcriu:

« Atesa la situació d'emergència social que viu Catalunya, amb una de cada cinc persones vivint amb rendes inferiors al llindar de la pobresa, 232.000 llars sense cap ingrés, un centenar de desnonaments diaris i una taxa de pobresa infantil que arriba al 28%.

» Atès que aquesta situació també afecta Terrassa, amb 24.448 ciutadans aturats dels quals aproximadament la meitat no estarien cobrant cap mena de prestació.

» Atesos els resultats d'un recent informe del Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya que estima una situació de pobresa per una de cada tres persones aturades i una de cada set ocupades.

» Ateses les retallades que s'han produït en els darrers anys en diferents programes de garantia de rendes, tant autonòmics com estatals (Renda Mínima d'Inserció, Prestació contributiva per desocupació...) i d'altres programes que també complementaven la renda de les famílies necessitades (retribució de cuidadors no professionals en la Llei de Dependència, Ajusts al Pagament dels Lloguers, Renda Bàsica d'Emancipació...).

» Ateses les greus conseqüències socials que estan suposant aquestes retallades en programes de garantia de rendes i les creixents tensions que estan situant en els serveis socials municipals en termes d'increment de demanda de serveis socials molt bàsics (Rebost, ajuts d'emergència ...).

» Atesa la creixent pressió sobre el pressupost municipal que està situant aquesta tasca que realitzen els Serveis Socials Locals, clarament supletòria de la inacció d'altres administracions competents i teòricament dotades pressupostàriament a tal efecte.

» Atès que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), en el seu article 24.3, estableix que "les persones o famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania que els asseguri els mínims d'una vida digna, d'acord amb les condicions que legalment s'estableixen". Segons l'article 37.3 de l'EAC aquest dret ha de ser regulat per llei del Parlament de Catalunya.

» Atès l'article 166.1.a de l'EAC que atorga a la Generalitat les competències sobre prestacions econòmiques amb finalitat assistencial.

» Atès que altres comunitats autònomes com Extremadura ja han aprovat iniciatives legals d'aquest tipus i ho han fet per unanimitat de tots els grups amb representació en el seu parlament i amb una dotació pressupostària de 13,2M€ per aquest 2013.

» Atès que una vintena d'entitats socials del nostre país han presentat al Parlament de Catalunya una ILP pel desenvolupament de l'esmentat article 24.3 de l'EAC, amb els següents eixos:

(1) La Renda Garantida seria un dret universal de tots els ciutadans i ciutadanes no condicionat a disponibilitats pressupostàries.

(2) Seria un dret subjectiu de caràcter individual però vinculat a la situació econòmica de la persona i del nucli familiar o de convivència.

(3) Donaria dret a percebre una prestació econòmica de, com a màxim, 664 euros mensuals per dotze pagues. Aquesta prestació tindria un caràcter suplementari: es pagaria la quantitat necessària que, sumada als ingressos econòmics que es tinguin per qualsevol concepte, permetés assolir el mínim vital abans esmentat

(i4) Els requisits per accedir-hi serien: tenir almenys 18 anys o ser menor emancipat, estar vivint legalment a Catalunya i tenir-hi residència continuada durant un mínim de 12 mesos, així com no disposar d'ingressos econòmics superiors a l'indicador de renda de suficiència de Catalunya durant com a mínim els 4 mesos anteriors a la sol·licitud.

» Atès que aquesta proposta legislativa busca donar una resposta coherent a les necessitats materials d'una part de la població catalana que, tingui o no problemes socials afegits, es veu fortament afectada per la crisi i reclama la solidaritat de la nostra societat. És una proposta que busca minimitzar els efectes de la crisi en la població més desafavorida econòmicament per evitar la marginació social i mantenir la cohesió social que caracteritza a les societats europees basada en l'estat del benestar. També és una proposta que s'adapta a la situació econòmica actual i obliga els poders públics a replantejar alguns aspectes de la política social, molt especialment la renda mínima d'inserció. La renda garantida ciutadana ha de ser complementària a altres polítiques socials, de salut, ocupació, habitatge i serveis socials, especialment, per tal de donar un suport social més eficaç en el context actual, d'acord amb l'Estratègia europea 2020.

» Atès que el passat 12 de març el Parlament de Catalunya va admetre a tràmit l'esmentada proposta de ILP, cosa que permetrà que pugui ser debatuda i valorada en seu parlamentària.

És per tot això que el Grup Municipal d'ICV-EUiA proposa al Ple de l'Ajuntament de Terrassa l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer.- Donar suport a la demanda formulada per diferents organitzacions socials del nostre país per tal que s'elabori una llei que tingui per objecte regular la Renda Garantida de Ciutadania que, d'acord amb l'article 24.3 de l'Estatut d'Autonomia, asseguri els mínims d'una vida digna a les persones i a les famílies o nuclis de convivència que es puguin trobar en situació de pobresa.

Segon.- Recolzar la Iniciativa Legislativa Popular per la creació d'una Renda Garantida de Ciutadania que ha estat admesa a tràmit pel Parlament de Catalunya i donar suport a les organitzacions socials que la promouen per tal que aquesta iniciativa tingui difusió a la nostra ciutat i es pugui facilitar el procés de recollida de signatures.

Tercer.- Donar trasllat d'aquests acords als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, a la Comissió Promotora de la ILP i a les entitats de la ciutat.»

Pren la paraula el Sr. Salvadó, qui es refereix en primer lloc al punt anterior de l'Ordre del dia, atès que degut a la retirada de la Proposta no li ha estat possible explicar el procés formal del qual es queixava el Sr. Rull. La voluntat de transaccionar l'anterior Proposta de Resolució, per part de l'equip de govern, ha existit. Aquesta voluntat ha estat exposada i proposada des de fa tres dies. No ha estat fins a una hora abans del Ple que el Grup de CiU no ha respost a aquest oferiment, i a més en uns termes inacceptables. Pel que fa a la present Proposta de Resolució, el Sr. Salvadó comença citant una declaració d'avui mateix del coordinador de la Creu Roja a Catalunya, que deia que si segueix aquesta tendència, es passarà de l'emergència social a la crisi humanitària en ben poc temps. Realment les dades apunten a què la situació s'encamina cap aquí. Una crisi humanitària general al nostre país, que a més va camí de convertir-se en especialment greu a Catalunya, on s'ha incrementat el doble el risc de pobresa respecte a la mitjana de l'Estat. La Proposta aporta algunes dades, com ara les 232.000 llars sense cap ingrés, un centenar de desnonaments diaris i una taxa de pobresa infantil que arriba al 28%. En el cas de Terrassa, hi ha 24.448 ciutadans aturats dels quals aproximadament la meitat no estarien cobrant cap mena de prestació. La raó d'aquesta situació és la crisi, però també el procés de retallades, produït de forma sistemàtica al llarg dels darrers anys, dels diferents programes de garantia de renda, tant autonòmics com estatals: la Renda Mínima d'Inserció, les prestacions contributives per desocupació, i altres programes que sense ser programes de garantia de renda també ajudaven als ciutadans a poder sobreviure, com és el cas dels cuidadors no professionals de la Llei de Dependència, els ajuts al pagament de lloguers o la renda bàsica d'emancipació. Front aquesta situació tan dramàtica hi ha un mandat de l'Estatut d'Autonomia, que en el seu article 24.3 estableix que les persones o les famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania, que els asseguri els mínims d'una vida digna, d'acord amb les condicions que legalment s'estableixen. El Sr. Salvadó assenyala que tot això, que per algú pot semblar molt teòric o impossible, és ja una realitat en algunes comunitats autònomes. Concretament Extremadura ja ha aprovat una iniciativa legal d'aquest tipus, i ho ha fet per unanimitat de tots els grups amb representació en el seu Parlament, i amb una dotació pressupostària concreta per a l'any 2013. Per fer efectiu el principi estatutari, que pugui ser portat a la realitat, una vintena d'entitats socials, de tipus molt diferents, han presentat una ILP al Parlament de Catalunya, que ja ha passat a la Mesa i que ara necessita la recollida de 50.000 signatures per poder ser tramitada en la seva totalitat. Tot seguit, el Sr. Salvador llegeix els acords que conformen la part dispositiva.

La Sra. Peinado assenyala que aquesta Proposta de Resolució és supramunicipal i que l'Ajuntament de Terrassa no té competències sobre aquesta matèria. Per aquest motiu, el Grup del PPC votarà en contra de la mateixa, en coherència amb la posició d'aquest Grup respecte totes les propostes supramunicipals, en les quals el Ple no té capacitat de decisió. La Sra. Peinado afegeix que la Proposta planteja, a més, alguns dubtes. Manquen dades per poder fer una anàlisi profunda de la situació. Es planteja el dubte de si el que es proposa és viable o no, o si al final no s'estaran creant falses expectatives als possibles beneficiaris. Això és quelcom que en l'actualitat no es pot permetre. En segon lloc, també planteja dubtes respecte a si aquest tipus de mesura, en realitat, no desincentivaria la participació activa en el mercat de treball. Aquest és un element que caldria analitzar dins de les possibles conseqüències, o pal·liar-ho. En darrer lloc, el fet que no estiguin condicionats a la participació en itineraris d'inserció social o laboral, probablement també estigui desvirtuant l'objecte dels ajuts.

El Sr. Oriach posa de manifest que allò que és objecte de votació són els acords, la part dispositiva, i no l'exposició de motius, com així ho va clarificar el Sr. Secretari en una anterior sessió plenària. El Sr. Oriach es refereix a l'acord primer. El Grup del PPC diu que el seu contingut no és d'àmbit municipal ni es tenen competències ni poder de decisió. El Sr. Oriach recorda l'article 45.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el qual s'estableix que els poders públics han de promoure una distribució de la renda personal i territorial més equitativa, en el marc d'un sistema català de benestar. El Sr. Oriach entén que els ajuntaments són poders públics, no meres gestories com algun projecte de reforma de la Llei de Règim Local pretén. L'Ajuntament és un poder públic, i per tant pot promoure una distribució de la renda. L'acord primer, doncs, sí és de competència municipal. Pel que fa a l'acord segon, es demana el recolzament a la Iniciativa Legislativa Popular i donar suport a les organitzacions socials que la promouen, per tal que aquesta iniciativa tingui difusió a la nostra ciutat i es pugui facilitar el procés de recollida de signatures. L'Ajuntament de Terrassa té competències en matèria de participació ciutadana. El que s'està plantejant en aquesta Proposta és desenvolupar la llei fonamental de Catalunya, el seu Estatut. Per tant, el Grup de CiU hi donarà el seu suport. Per altra banda, s'impulsa un model de participació i d'implicació de la ciutadania en el qual el Grup de CiU hi creu. El Sr. Oriach recorda que la renda garantida de ciutadania també va ser votada per CiU en l'Estatut. Pel que fa a la qüestió de la sostenibilitat del sistema, plantejada per la Sra. Peinado, el Sr. Oriach reconeix que és complicat de dir. Es tracta de molts recursos. Hi ha dos estudis previs al respecte. Un, de la Generalitat de Catalunya, ho quantifica en 3.600 milions d'euros. Un altre, d'un professor universitari, ho quantificava en 1.871 milions d'euros. Són molts diners, certament, però molts menys que els 16.000 milions que cada any se'n van de Catalunya i no tornen, i que gestionats des d'aquí permetrien aplicar aquesta renda al servei de la ciutadania de Catalunya, sense els condicionaments econòmics actuals. També es pot parlar d'altres 16.000 milions, que és la quantitat que es podria recuperar si les inspeccions fiscals que realitza l'Estat espanyol fossin de la mateixa contundència a la resta de comunitats autònomes que les que està fent a Catalunya. El Sr. Oriach afegeix que aquesta iniciativa requerirà estudis molt més profunds. Per això el Parlament de Catalunya va aprovar una moció per demanar al govern que fes aquests estudis, que s'hauran d'incorporar a la ILP, i que al capdavant permetran que tots els Grups polítics facin les seves esmenes i es posicionin en el debat que, de ben segur, es podrà tenir al Parlament. El Sr. Oriach es refereix a l'exemple posat pel Sr. Salvadó respecte a Extremadura, tot dient que no és veritat. Extremadura no ha fet això. Li pot haver posat aquest títol, però no ha posat els números. Extremadura ha dotat amb 13,2 milions d'euros aquesta actuació, mentre que les xifres que abans ha esmentat el Sr. Oriach han estat de 1.871 i de 3.600 milions, segons els diferents estudis. Per tant, no és veritat que s'estigui fent el mateix.

La Sra. Melgares mostra la seva satisfacció pel fet que el Grup de CiU doni el seu suport a la Proposta, perquè això vol dir que també li donarà suport al Parlament de Catalunya quan hi arribi. Aquesta és una bona notícia per als ciutadans de Catalunya. La Sr. Melgares recorda que la Renda Mínima d'Inserció era un dret, i el govern de CiU la va convertir en una ajuda, la qual cosa va suposar que molta gent perdés aquest dret. El Grup Socialista recolza la ILP, i participarà en el procés de recollida de signatures per a què pugui ser debatuda i aprovada en el Parlament. Aquesta renda és un dret que està recollit a l'Estatut. És un dret que necessita un desenvolupament. Per això és motiu de felicitació que sigui una iniciativa de part de col·lectius que no són partits polítics. La Sra. Melgares reitera que la renda és un dret, que és competència de la Generalitat de Catalunya i que es desenvoluparà per llei. Vol deixar molt clar també que no s'ha arribat a la situació actual per casualitat. Les polítiques neolliberals, de dretes, tant a la Generalitat de Catalunya com al govern central o a Europa, estan portant a retallades que provoquen atur. Avui es donava la xifra de 6,2 milions d'aturats a l'Estat espanyol, i 900.000 a Catalunya, molts dels quals ja no cobren cap ajut i cap renda del treball. Això vol dir que es troben en el llindar de la pobresa. I si els pares no tenen prou ingressos, els fills passaran gana. La Sra. Melgares mostra la seva sorpresa davant les paraules

del Grup del PPC, quan s'ha dit que aquesta iniciativa pot desincentivar el treball. La veritat, però, és que no hi ha feina, per culpa de les polítiques de retallades i de fer cas només a les polítiques europees que obliguen a tenir contenció de la despesa. Tot plegat està portant a la pobresa al sud d'Europa, i també a Catalunya. Els que cobren la Renda Mínima d'Inserció, que són 423 euros, no poden pagar l'aigua, la llum, el lloguer, i no poden menjar. Des dels ajuntaments i des de les ONG s'estan fent molts esforços per donar de menjar als infants a les escoles i a les persones que s'atenen per part dels serveis socials. La Sra. Melgares demana que el govern de la Generalitat de Catalunya doni prioritat a les persones. Cal rescatar les persones. Cal que es creï aquesta renda, que és una renda de dignitat per als ciutadans.

El Sr. Salvadó es felicita també perquè el Grup de CiU doni recolzament a la Proposta, i vol creure que això és un indicador de la posició que finalment tindrà en el seu moment, quan de ben segur s'hagin recollit les 50.000 signatures i sigui objecte de debat i votació en el Parlament. El Sr. Salvadó es refereix als dos dubtes expressats per la Sra. Peinado. El primer era el de la sostenibilitat pressupostària. El Sr. Oriach ha fet esment d'un estudi sobre el possible cost que podria tenir aquesta mesura. Aquest estudi ha estat realitzat per diferents economistes de la Universitat de Barcelona, els quals, a més de quantificar-la, apunten un seguit de mesures que són perfectament factibles i que podrien permetre finançar el cost: reduir l'economia submergida, establir un nou tipus més elevat de l'impost de societats, establir un impost sobre les transaccions financeres, establir un nou impost sobre la riquesa, o establir restriccions i augments de tipus a les SICAV, una mena de paradisos fiscals per a les grans fortunes, o prohibir les operacions a curt termini contra el deute públic. Només amb aquestes iniciatives es podria garantir el pagament de la renda de garantia de ciutadania per a tothom. Al Sr. Salvadó també li ha resultat sorprenent que en el context actual la Sra. Peinado plantegi que aquesta mesura pugui desincentivar la participació en el mercat de treball. El Sr. Salvadó li preguntaria a la Sra. Peinado a quin mercat de treball es refereix. El mercat està completament trinxat. Les oportunitats laborals avui en dia no existeixen. S'està destruint ocupació. En un altre context laboral, diferent, es podria entendre la possibilitat de què una mesura d'aquest tipus pogués desincentivar l'ingrés en el mercat de treball. Però en l'actualitat, quan no hi ha ofertes d'ocupació, i amb destrucció neta de llocs de treball, no hi ha possibilitat de desincentivació. El Sr. Salvadó afegeix que la mesura no es planteja com una barra lliure, sinó com una renda condicionada, que proposa drets però també obligacions. Condicionada a tenir uns determinats nivells de renda, una situació de pobresa. I també al compliment d'unes obligacions per part de les persones receptores, l'incompliment de les quals implicaria perdre la renda. El Sr. Salvadó conclou dient que aquesta és una mesura políticament molt moderada. No s'està plantejant repartir la renda, repartir la riquesa ni repartir el benestar. S'està plantejant, únicament, garantir la supervivència, els mínims vitals. Aquesta ha de ser la prioritat de qualsevol govern, per sobre d'opcions polítiques. La ciutadania difícilment entendre que persisteixi la inacció respecte allò tan bàsic com la pura supervivència, per molt delicat que sigui el panorama pressupostari. O les administracions avancen per garantir aquests mínims, o la següent demanda que arribarà des del carrer serà força més radical, tant en el fons com en les formes.

El Sr. Oriach comença recordant que ell no és Diputat, i que per tant no sap què passarà en el tràmit d'esmenes al Parlament de Catalunya. Si més no, el Grup de CiU votarà a favor de la Proposta en aquest Ple, igual que va votar a favor de l'Estatut de Catalunya. Pel que fa a les mesures esmentades pel Sr. Salvadó, llevat de la relativa a l'economia submergida la resta són de competència estatal. Aquí és on es pot repetir novament allò que ja s'ha repetit moltes vegades: que el procés de llibertat nacional de Catalunya és indestruïble de la justícia social. Es vol impulsar per disposar dels recursos per a què la gent de Catalunya no ho passi tan malament com ho està passant. Per això es reclamen els 16.000 milions. I no només això, sinó que des de la discrepància ideològica que pugui haver-hi entre diferents forces polítiques, es pugui parlar sobre si cal modificar l'impost

de societats o no, si cal gravar les transaccions financeres o no, etc. La lluita contra el frau fiscal pot fer aparèixer recursos per un import al voltant dels 16.000 milions. En tot cas, dóna sobradament per assegurar la renda garantida. Per tant, la ILP, que pels terminis que suposa la seva tramitació entraria en vigor l'1 de gener de 2015, és una justificació més pel procés de llibertat nacional que ha d'assolir el poble de Catalunya, un procés que no és un caprici sinó que es fa per tothom que està patint.

La Sra. Melgares manifesta que després d'aquesta segona intervenció del Sr. Oriach ja no té tan clar si CiU defensarà al Parlament el mateix que està defensant avui en el Ple. La Sra. Melgares assenyala que la Generalitat de Catalunya va estalviar 55 milions d'euros traient la concessió de la Renda Mínima d'Inserció a moltes persones. La xifra és la mateixa que es va deixar d'ingressar al treure l'impost de successions. La reforma laboral del Partit Popular està destruint llocs de treball. No s'entén aquesta insistència en unes polítiques de retallades que han portat a què hi hagi 6,2 milions d'aturats.

El Sr. Salvadó transmet el recolzament de l'equip de govern a les entitats que estan duent a terme aquesta iniciativa. També fa una crida a la ciutadania per tal de poder aconseguir les 50.000 signatures, per tal que pugui ser portada al Parlament de Catalunya. El Sr. Salvadó conclou dient que s'està parlant de quelcom tan bàsic i tan elemental com és la supervivència física de les persones. Per això ha volgut començar la seva primera intervenció situant un escenari d'autèntic drama humanitari, que és el que constaten les entitats del tercer sector i els serveis socials municipals. Des d'aquests serveis socials s'està fent tot l'esforç que es pot realitzar, amb un increment pressupostari del 22% acumulat en el que es porta de mandat. Tots els esforços que es poden fer s'estan fent. Però l'Ajuntament no podrà sortir-se'n sol. O s'aconsegueix que les administracions que gestionen polítiques de garantia de rendes facin la seva feina o no serà possible sortir-se'n, i es viurà un autèntic drama humanitari a la ciutat i al conjunt del país durant els propers anys.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

Epígraf 13) Presentada pel Grup municipal Socialista, en reconeixement de l'habitatge com a dret social.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal Socialista, és el que a continuació es transcriu:

« Les polítiques d'habitatge són garantia de cohesió social en temps de crisi; una crisi que ha comportat l'augment de l'atur i amb ell, milers de persones en una situació límit que els impedeix cobrir les seves necessitats bàsiques com ara el pagament del seu habitatge habitual.

» Des de l'any 2007, any en què va esclatar la crisi, fins a dia d'avui, el nombre d'execucions hipotecàries a l'Estat espanyol ha superat amb escreix les 400.000. Per exemple, només en l'últim trimestre de l'any 2012 s'han comptabilitzat, segons dades del Consell General del Poder Judicial (CGPJ), 19.324 execucions hipotecàries a Espanya, i d'aquestes, 3.879 a Catalunya.

» Són moments excepcionals i com a tals s'han de trobar solucions immediates i efectives, solucions reals als problemes que s'acudeix la ciutadania com és la situació que s'està produint a la nostra ciutat, a Catalunya i al conjunt d'Espanya al voltant dels processos de desnonaments de famílies dels seus habitatges habituals. Hem d'evitar que les conseqüències de la crisi no recaiguin sobre la part més vulnerable del contracte hipotecari: les famílies. Per això, ara més que mai, són indispensables polítiques que atorguin garanties reals als afectats per una situació d'insolvència de forma immediata i en el futur, per tal que no hi hagi cap família sense llar i cap llar sense família. Les mesures adoptades fins avui han estat insuficients per resoldre i/o pal·liar la situació dels deutors hipotecaris. I els ajuntaments, com institucions més properes a la ciutadania i coneixedores de primera mà dels seus problemes, no ens podem quedar de braços creuats.

» Per tot plegat i arran del recent Decret-Llei que ha aprovat la Junta d'Andalusia per posar fre al drama dels desnonaments i en reconeixement de l'habitatge com a dret social, demanem al Govern de la Generalitat de Catalunya legislar i desenvolupar diferents mesures en la mateixa línia, com ara l'expropiació temporal de l'ús d'habitatges en processos de desnonament hipotecari en els casos més greus d'emergència social i fomentar el lloguer, i posar l'estoc d'habitatges buits de Catalunya pertanyents a entitats bancàries en lloguer, a tal fi haurà de crear un registre d'habitatges deshabitats, del que s'exclouen residències secundàries, les d'esbarjo i les d'ús turístic, amb subvencions que haurà de recollir el Pla de Habitatge, articulant un règim disciplinari per a les entitats bancàries i immobiliàries, que no destinin a l'arrendament el seu estoc buit residencial.

» En aquesta mateixa línia, el Grup Parlamentari Socialista ha presentat una modificació de la Llei del Dret a l'Habitatge de Catalunya (Proposició de Llei de modificació de la llei 18/2007, 28 desembre) que adapta el Decret-Llei de la Junta d'Andalusia i contempla mesures excepcionals com l'expropiació temporal de l'ús dels habitatges en procediment de desnonament hipotecari a Catalunya en el cas d'entitats financeres. L'objectiu d'aquesta és protegir les famílies en risc d'exclusió i implantar una mesura de caràcter excepcional per a casos excepcionals, que permeti disposar dels habitatges que estiguin en procés de desnonament com a habitatges habituals i permanents durant un període de tres anys.

» La comissió econòmica del congrés, el dia 18 d'abril del present any, amb els únics vots del PP, ha eliminat totes les modificacions legislatives necessàries de l'ILP per respectar mínimament el Dret a un habitatge digne que tenen els ciutadans i ciutadanes d'aquest país, això és a eliminat la dació en pagament retroactiva, el lloguer social i la moratòria de tots els desnonaments de deutors de bona fe, per la qual cosa es fa necessari donar una segona oportunitat a les famílies que van signar hipoteques amb clàusules abusives o van ser desnonades en un procés il·legal, segons la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

Per tot plegat, insistim en la necessitat de defensar un canvi legislatiu urgent, que adapti el marc legal a la realitat social i que doni respostes a les necessitats de les persones afectades.

El Grup Municipal Socialista proposa per a la seva aprovació al Ple de l' Ajuntament de Terrassa els següents

ACORDS

Primer.- Manifestar la nostra defensa de l'interès general davant els interessos particulars, contràriament a la submissió del Govern central als dictàmens de la banca.

Segon.- Instar el Govern central a reformar la Llei Hipotecària, així com la dació en pagament com a última solució en el cas de pèrdua de l'habitatge habitual, exigint la paralització de tots els desnonaments fins que entri en vigor el nou marc legal, així com els interessos de demora del deute.

Tercer.- Instar el Govern de l'Estat a fer una llei de segona oportunitat per a les persones i de lluita contra el sobre endeutament, que pot suposar no només una solució personal per als que es trobin en una situació que la fa necessària, sinó també una solució social.

Quart.- Instar el Govern català a legislar reconeixent la funció social de l'habitatge, per tal de garantir-lo com a dret social: amb mesures com ara l'expropiació temporal de l'ús d'habitatges en processos de desnonament hipotecari a Catalunya en el cas d'entitats financeres, en els casos d'emergència social; i garantir que es pugui disposar dels habitatges que estiguin en procés de desnonament com a habitatges habituals i permanents durant un període de tres anys, i fomentar el lloguer social, posant l'estoc d'habitatges buits de Catalunya pertanyents a entitats bancàries en lloguer, a tal fi haurà de crear un registre d'habitatges deshabitats, del que s'exclouen residències secundàries, les d'esbarjo i les d'ús turístic, amb subvencions que haurà de recollir el Pla de Habitatge, articulant un règim disciplinari per a les entitats bancàries i immobiliàries, que no destinin a l'arrendament el seu estoc buit residencial

Cinquè.- Instar al Govern de la Generalitat a crear, el més aviat possible, el Fons Social d'Habitatges de Catalunya, a partir de parc privat desocupat, en àrees amb demanda residencial forta i acreditada principalment els que han quedat en mans de bancs i caixes intervingudes i reclamar al Ministerio de Fomento que cedeixi l'administració d'aquesta habitatges a la Generalitat de Catalunya . Aquest Fons s'haurà de gestionar concertadament entre la pròpia Generalitat, les administracions locals i entitats socials.

Sisè.- Impulsar les modificacions legislatives necessàries per tal que, amb caràcter d'urgència, es recuperin les determinacions dels apartats 6 i 7 de l'article 42 de la llei catalana 18/2007 de 28 de novembre, corresponents a les mesures de foment, requeriment previs a les entitats propietàries i –en el seu cas- de lloguer forçós per garantir l'ocupació efectiva dels habitatges buits de forma injustificada, per tal que compleixin amb la seva funció social.

Setè.- Donar trasllat d'aquests acords al Consell de Ministres, al Ministeri d'Economia i al Ministeri de Justícia, així com als grups parlamentaris del Congrés i Senat, al Presidència del Govern de la Generalitat, Parlament de Catalunya, a la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, a les entitats socials locals implicades i a les associacions de veïns de la ciutat.»

Pren la paraula la Sra. Melgares per tal de fer una presentació de la Proposta. Malauradament, assenyala la Sra. Melgares, cal parlar del dret a l'habitatge. Des dels governs locals s'estan fent molts esforços, però sense l'acompanyament de l'administració de la Generalitat de Catalunya ni del govern central. Els esforços que s'estan fent no són suficients. Cal fer-ne més. Però les polítiques dels altres governs ens posen en mans de la voluntat de les entitats bancàries. El Partit Popular va aprovar l'any passat dos Decrets Llei, que es basen sempre en la voluntat de les entitats bancàries. Han donat un fruit gairebé ridícul. En el cas de Terrassa, per exemple, per fer la dació en pagament, els pisos han de ser inferiors als 150.000 euros. Se sap que els pisos a Terrassa, en el moment de la bombolla immobiliària, superaven els 180.000 euros. La present Proposta de Resolució parla del dret a l'habitatge, de l'accés i de la pèrdua de l'habitatge. Es demana a la Generalitat de Catalunya l'aturada dels desnonaments. El govern central, malauradament, no

aprovarà la ILP presentada per més 1,5 milions de persones. El que es demana ara, amb caràcter d'urgència, atès que hi ha un problema greu a la ciutat, és que s'aprovi l'aturada dels desnonaments, a través d'una figura que ja s'està aplicant a d'altres comunitats, com Andalusia o Canàries. Això suposa l'expropiació dels pisos que es trobin en procés hipotecari. Aquesta actuació ajudaria a aturar processos de desnonament, i també a solucionar una mica el problema existent amb els pisos buits. Cada vegada que hi ha un desnonament s'amplia el parc d'habitatges de les entitats financeres, que deixen els pisos buits. També es demana que els pisos buits que hi ha a la ciutat, i que la Generalitat de Catalunya ha xifrat en més de 400.000 arreu de Catalunya, es posin a disposició de la gent que necessita habitatge. L'equació és fàcil: hi ha pisos buits i persones sense habitatge. Només cal incentivar aquest procés. Des del govern local fa tres anys i mig que es negocia amb les entitats bancàries. Però cal comptar amb la seva voluntat, i la veritat és que hi ha hagut avenços però molt petits. Cal que el parc d'habitatge es posi al preu que les famílies puguin pagar. Les entitats financeres poden dir que es tracta d'un lloguer social. La Sra. Melgares el considera com un lloguer de mercat, ja que si estan buits és perquè estan a un preu que les persones no poden pagar. Aquests habitatges no es vendran i per tant no faran negoci amb ells. Per això es demana que aquests pisos estiguin gravats. La Generalitat de Catalunya avançava que posarà una taxa als pisos de les entitats financeres. La Sra. Melgares espera que això sigui immediat, perquè la situació és molt greu. Però també es vol que aquesta taxa sigui finalista, perquè aquests pisos buits perjudiquen als ajuntaments: no paguen la quota de la comunitat de veïns, donen problemes que obliguen a la intervenció de l'Ajuntament, etc. Per això es vol que sigui una taxa finalista, per a polítiques d'habitatge. I, sobretot, que sigui urgent. A banda de parlar del dret a l'habitatge, de l'accés a l'habitatge i del seu manteniment, cal parlar també del sobreendeutament. Les famílies no poden pagar el deute. No el podran pagar mai. La Sra. Melgares es pregunta quina diferència hi ha entre no pagar perquè no es pot o perquè es condona el deute. La pròpia Sr. Melgares respon que la diferència està en els balanços de les entitats bancàries. I aquests balanços són una mentida. Cal posar-hi ordre, perquè hi ha pisos i hi ha famílies que estan patint.

El Sr. Pérez posa de manifest que la Proposta inicial del Grup del PSC ha estat transaccionada, amb l'afegit de dos acords nous, introduïts a proposta del Grup d'ICV-EUiA. Es tracta dels acords Cinquè, relatiu a la creació d'un Fons Social d'Habitatges de Catalunya, i Sisè, en el qual es demana que es recuperin les determinacions dels apartats 6 i 7 de l'article 42 de la llei catalana 18/2007 de 28 de novembre, corresponents a les mesures de foment, requeriment previst a les entitats propietàries i, en el seu cas, de lloguer forçós. Aquests apartats van ser eliminats en el seu dia per la coneguda com a Llei Òmnibus. Tornant a la Proposta de Resolució, el Sr. Pérez assenyala que s'estan vivint moments excepcionals, i que s'ha d'evitar que les conseqüències de la crisi recaiguin sobre els més vulnerables. Les mesures que s'han adoptat fins ara són insuficients. També es parla del sobreendeutament. El Sr. Pérez vol fer una mica d'història sobre aquest tema. Sembla que es descobreixi la solució ara, quan tothom hauria de ser conscient de que s'haurien pogut estalviar molts drames i molts sacrificis humans si aquest problema s'hagués abordat legislativament fa anys, com a mínim cinc. Però governs anteriors, del PSOE i del PP, ho van negar. El Grup parlamentari d'ICV i de Izquierda Unida ja deia l'any 2007 en el Congrés dels Diputats, quan les execucions hipotecàries en el conjunt de l'Estat eren unes 17.000, i a Catalunya 2.600, que calia limitar el sobreendeutament. Amb dades de 2012, el nombre d'execucions és de 75.000 a l'Estat, i de 13.000 a Catalunya, i sense sumar els llançaments derivats de situacions de lloguer. També es proposava aleshores que calien mesures per impedir l'execució hipotecària. També es demanava un termini màxim d'amortització de les hipoteques, no superior a quinze anys. El Diputat Sr. Herrera preguntava l'any 2007, en el Congrés, perquè no es posava en cintura a les entitats financeres, i en canvi s'acceptava que aquestes continuessin posant en cintura als ciutadans. Aleshores la resposta a aquests plantejaments d'ICV era dir que estaven bojos, que eren uns irresponsables, que eren propostes inoportunes, gens eficaces i que generaven falses expectatives.

La portaveu del Grup Socialista deia que això podria representar actuar contra les entitats financeres. L'any 2010, ICV va presentar una proposició de llei en relació a la dació en pagament. Es va qualificar d'inoportuna, de poc o gens eficaç, de generar falses expectatives, etc. Es va demanar que es retirés la proposició. El mateix que ara defensa el Partit Popular, amb la seva negativa a abordar la ILP. El Sr. Pérez se n'alegra de què ara es reclami tot allò amb fermesa i amb molta convicció. El Sr. Pérez avisa al Partit Popular que s'està entestant en els mateixos errors i plantejaments que el PSOE, rebutjant la ILP. Aquí hi ha un conflicte entre les famílies i el sistema financer, entre les famílies i el mercat hipotecari. I no és veritat, com argumenta el Partit Popular, que la dació suposaria enfonsar el sistema financer. La dació en pagament no és una operació mercantil. Les famílies perden l'habitatge, i això no és una operació mercantil. El Sr. Pérez demana que es trenqui la realitat que suposa que hi hagi pisos sense gent, i gent sense habitatge. En canvi, el govern sí s'és molt generós quan la dació és per part de les immobiliàries. La gent segurament no sabrà de lleis, però sí en sap de justícia. I el que està plantejant és, justament, una injustícia.

El Sr. Rodríguez manifesta que aquesta és, novament, una Proposta d'àmbit supramunicipal, que respon a la síndrome del Diputat del Grup del PSC. En l'anterior debat fins i tot alguns Grups s'han permès el luxe de fer apostes sobre el sentit del vot al Parlament de Catalunya, i ara mateix s'han reproduït fragments d'actes del Congrés dels Diputats. El Sr. Rodríguez considera que els altres Grups tenen un problema seriós amb la seva síndrome del Diputat. El que pertocaria és parlar de Terrassa, de les competències i de les eines que té la ciutat. El Sr. Rodríguez reconeix que el Grup d'ICV-EUiA és coherent en les seves posicions, i se sorprèn de què aquesta Proposta sigui presentada inicialment pel Grup Socialista. És un exercici d'hipocresia i de cinisme per part del Grup Socialista. El Sr. Rodríguez no creu que els desnonaments siguin un problema de l'any 2013, ni del 2012. És un problema que s'arrossega des de fa cinc o sis anys. El Sr. Rodríguez pregunta on era i que feia aleshores, quan començava el drama dels desnonaments, el Partit Socialista. Absolutament res, a més de modificar lleis per agilitar els desnonaments hipotecaris i de lloguer. Per primera vegada a Espanya, amb el govern del Partit Popular, hi ha una normativa, el Real Decret Llei 6/2012, que en el seu apartat 3 de l'annex adjunt, estableix l'obligació de la dació en pagament per aquelles situacions econòmicament més febles. És una normativa que, a més, crea 6.000 habitatges de protecció social per aquelles persones que ja han perdut la seva llar, i que paralitza el llançament efectiu de l'habitatge durant un termini de dos anys. Això ho ha fet el govern del Partit Popular, quan no porta ni un any i mig de govern. El Partit Socialista, durant 22 anys de govern de l'Estat, no ha fet res en aquest sentit. El Sr. Rodríguez afegeix que el Grup del PPC ha votat a favor de la Proposta relativa a la plusvàlua perquè es tracta d'una actuació que es pot fer des de l'Ajuntament de Terrassa, ajudant a les famílies desnonades de la ciutat per tal que no hagin de suportar la càrrega d'un impost municipal. Això és treballar des de l'Ajuntament pels ciutadans de Terrassa. Pel que fa a la present Proposta, el Sr. Rodríguez pregunta a la Sra. Melgares si creu que si s'aprova la mateixa s'aconseguirà millorar en algun sentit la situació o la vida de les persones de Terrassa.

El Sr. Rull anuncia que el Grup de CiU votarà a favor d'alguns acords de la Proposta. Però després d'haver escoltat la intervenció de la Sra. Melgares, que ha estat un homenatge a la demagogia i al cinisme, al Grup de CiU li costa de fer-ho. La Sra. Melgares ha presentat la Proposta amb agressivitat, desqualificant als governs de l'Estat i de la Generalitat. El Sr. Rull recorda que el Partit Socialista té un passat. El Sr. Pérez ha recordat aquest passat. La Sra. Melgares s'ha presentat com la defensora dels febles, dels desemparats, sense un passat. El Partit Socialista ha tingut responsabilitats de govern. En aquests moments presenten les seves propostes amb una agressivitat incomprensible, des d'una posició de virginitat. El Partit Socialista va tenir la possibilitat de fer moltes de les coses que ara planteja, i no les va fer. Es pot corregir, i es bo que es faci. CiU també ho farà. Però quan es presenten determinades mesures cal prudència, perquè s'ha de tenir un mínim

sentit del ridícul. Fa la sensació que el Grup Socialista, a vegades, perd aquest sentit del ridícul. I s'està frivolitant un tema que és terrible, que genera altíssims nivells de patiment i de desesperança de sectors molt amplis de la societat. I això es fa a Terrassa, que és la segona ciutat amb més habitatges buits del país. Per tant, el Grup municipal Socialista, que porta més de trenta anys governant la ciutat, hauria de fer una reflexió a l'entorn d'aquest tema: com pot ser que Terrassa, després de Manresa, sigui la segona ciutat de Catalunya amb un volum més gran de pisos buits. Alguna responsabilitat hi ha d'haver. El Sr. Rull demana prudència a la Sra. Melgares a l'hora de presentar els seus arguments. El Grup de CiU s'abstindrà en la votació del primer acord. La seva redacció és impròpia d'un Ajuntament seriós. Es carrega contra les entitats financeres. El Sr. Rull recorda que una les entitats financeres, que en aquests moments està rescatada, és Caixa Catalunya. El PSC, al llarg de la història de Caixa Catalunya, ha tingut un paper molt preminent en arribar a la seva situació actual. El Grup de CiU votarà a favor dels acords segon i tercer. El model que CiU ha defensat és el d'una llei de segona oportunitat, i de fet el Parlament de Catalunya ha fet una Proposta de Resolució per tramitar en el Congrés dels Diputats una proposició de llei que parla justament d'evitar el sobreendeutament, i de permetre que les famílies i les persones puguin accedir a processos concursals i alliberar-se d'un endeutament perpetu. En relació a l'acord quart, el Grup de CiU va presentar una esmena, que la Sra. Melgares no ha volgut tenir en compte. El Grup de CiU plantejava instar al govern i al Parlament de Catalunya a articular un nou impost als bancs, promotors i altres entitats jurídiques que tinguin pisos buits, amb l'objectiu d'evitar la desocupació permanent d'habitatges i incentivar el mercat de lloguer. El Sr. Rull recorda que el Grup de CiU va presentar una esmena similar en el debat d'ordenances, i que l'equip de govern no va tenir una actitud excessivament favorable al respecte. L'idea d'utilitzar la fórmula d'Andalusia no és la més correcta. El Grup de CiU dubta de la seva efectivitat, ja que planteja un escenari molt ampli d'inseguretat jurídica, i el seu cost és molt elevat, perquè s'ha resoldre cas per cas. En darrera instància, a qui acaba beneficiant és, justament, a aquells que la Sra. Melgares considera que són els responsables de tot, les entitats financeres. Expropiar vol dir que hi ha d'haver una contraprestació d'algun tipus, i en aquests moments no hi ha recursos públics per fer-ho. Pel que fa a la referència a la llei del Parlament que permetia el lloguer forçós, el Sr. Rull posa de manifest que durant els anys 2009 i 2010, en plena crisi econòmica, amb els nivells de destrucció d'ocupació més alts de la història recent de l'Estat espanyol, i amb un volum de desnonaments esgarriats, qui governava a Catalunya era el tripartit. Durant els anys 2009 i 2010, amb governs socialistes a les diferents administracions, hi havia molts desnonaments. El Sr. Rull pregunta quants expedients, utilitzant els apartats 6 i 7 de la Llei d'habitatge, es van tramitar. La resposta és cap, ni un. En aquells moments, els mecanismes de lloguer forçós potser haurien estat molt necessaris. El Sr. Rull pregunta perquè no van obrir cap expedient, malgrat haver-hi una llei que els emparés. El Sr. Rull considera que la raó és que és un mecanisme poc efectiu, perquè genera amplis nivells d'inseguretat jurídica i perquè és molt car per al propi govern. En aquests moments, en què hi ha pocs recursos, és millor utilitzar-los per ajudar aquelles persones que volen accedir a un habitatge en règim de lloguer. El Sr. Rull afegeix que el cost d'aquestes expropiació és altíssim, i al final s'acaba transferint recursos als bancs, quan ara qui els necessita són les persones. Respecte als punts incorporats a instància del Grup d'ICV-EUiA, els acords cinquè i sisè, el Grup de CiU s'hi abstindrà.

La Sra. Melgares comença manifestant que mai hauria pensat que al presentar una Proposta de Resolució tindria aquesta resposta de part de qui l'accepta i de qui està en contra. La Sra. Melgares creu que en relació a la seva exposició s'ha confós la seva passió pel patiment de la gent amb agressivitat, a jutjar per la resposta dels diferents Grups. La Sra. Melgares espera que el Sr. Rull rectifiqui. Quan no té res a dir utilitza paraules que ratllen l'insult. La Sra. Melgares manifesta, però, que continuarà treballant. Els Grups de l'oposició no li han de donar lliçons d'estar al costat de la gent quan tenen problemes, i amb motiu dels desnonaments. Ara es molt fàcil parlar, ara que hi ha desnonaments. Però el moment al qual s'han referit alguns Grups era quan acabava

d'esclatar la bombolla immobiliària i començaven els processos. El President del govern socialista d'aleshores ha demanat perdó per l'actitud que es va mantenir en aquells moments. Segurament no s'haguessin evitat els desnonaments, però sí el sobreendeutament, i això ja hagués estat molt. La Sra. Melgares afegeix que rectificar és de savis. Per una altra banda, el Sr. Rull s'ha referit al govern tripartit i al fet que no fes ús dels apartats 6 i 7 de l'article 42 de la Llei d'habitatge. És cert. Però aleshores el problema no era el que ara existeix. Així doncs, fa dos anys que des de l'Ajuntament de Terrassa es lluita, conjuntament amb molts altres ajuntaments de Catalunya. Mentrestant, la Generalitat de Catalunya no ha fet res. Quan no es fa res, la millor defensa és un bon atac. Això és el que s'ha fet avui en aquesta sessió del Ple. La Sra. Melgares convida a què es vagi a escoltar el patiment de la gent quan perd l'habitatge, i aleshores es podrà veure si es posa passió o no, o potser es posen insults.

El Sr. Pérez respon a la pregunta que el Sr. Rodríguez ha fet al final de la seva intervenció. La resposta la té el propi Partit Popular: que actuï i legisli, a no ser que es pensi que el que es legisla a Madrid no afecta a Terrassa, que una llei aprovada al Congrés de Diputats és només per als propis Diputats. Si actua, de ben segur que tindrà un efecte a la ciutat. Pel que fa a la intervenció del Sr. Rull, i els apartats eliminats per la Llei Òmnibus, el Sr. Pérez recorda la campanya mediàtica que el govern de CiU va fer al voltant del que representaven aquests dos apartats, del seu caràcter irresponsable. El Sr. Pérez intuïa que la reflexió del Sr. Rull aniria per on ha anat. Per això disposa del capítol que parla de la utilització anòmala dels habitatges, de l'article 42 i dels dos apartats que es van eliminar. El Sr. Rull recorda que els processos administratius duraven dos anys. Aquí hi ha la replica al que ha dit el Sr. Rull, que ha assegurat que no es va obrir cap expedient. El fet és que dos anys més tard, malauradament, el govern d'esquerres o de progrés va perdre les eleccions. El govern de CiU, ràpidament, amb les modificacions introduïdes amb la Llei Òmnibus, i en alguns aspectes amb la complicitat del propi PSC, va eliminar aquests apartats. El Sr. Pérez posa de manifest que CiU planteja l'aplicació d'un tribut o d'una taxa, una mesura de caràcter fiscal recollida a la Llei d'habitatge feta pel govern d'esquerres. Pel que fa a la taxa, el Sr. Pérez desitja que tant de bo la paguin les entitats financeres, ja que actualment no estan pagant ni les despeses de la comunitat dels pisos buits. El Sr. Pérez demana a CiU que sigui valenta, que torni a les mesures de la Llei del dret a l'habitatge, en els aspectes concrets relatius al lloguer forçós de pisos desocupats. Aquesta és la mesura realment efectiva en aquests moments: l'obligació d'un lloguer forçós.

El Sr. Rull demana en primer lloc excuses a la Sra. Melgares, tot reconeixent que el seu to, a l'hora de qualificar determinades actituds, no ha estat encertat. Pel que fa als plantejaments de fons, el Sr. Rull vol buscar aquells elements que serveixin per sumar, per tenir una actitud positiva. És clar que tothom vol estar al costat dels terrassencs que pateixen aquesta situació. Tots plegats, des de la major part de formacions polítiques d'aquest Ajuntament, s'ha anat una mica lent en relació al que la societat demanava i exigia. Per això apareixen moviments que ocupen l'espai que els polítics han deixat buit. Hi ha molts elements en els quals es poden assolir coincidències i es pot treballar, des de la percepció de què algunes coses no s'han fet prou bé o s'han fet tard. Des del govern de Catalunya s'està fent un esforç extraordinari per estar al costat de la gent. El Sr. Rull demana a la Sra. Melgares i al Grup Socialista que siguin capaços de posar-ho en valor. Es disposa de més espai per promoure la intermediació, per anar en la línia del *leasing* social, de transformar hipoteques en lloguer social, de posar l'èmfasi en la dació en pagament, de reforçar la llei concursal per a què sigui aplicable a persones físiques per poder fer front al sobreendeutament, per matisar l'impacte dels interessos de demora, limitant-los. Fóra bo posar-se d'acord en tots aquests elements. El Sr. Rull demana a la Sra. Melgares que accepti l'esmena plantejada pel Grup de CiU sobre la incorporació d'un tribut o l'articulació d'un nou impost als bancs, promotors i altres entitats jurídiques que tinguin pisos buits. Si es pogués plantejar com una esmena d'addició, com un nou

acord setè, no de substitució, es podria cloure el present debat en els termes d'un cert consens. La proposta concreta tindria el següent redactat:

« Setè.- Instar el Govern i el Parlament de Catalunya a articular un nou tribut als bancs, promotors i altres entitats jurídiques que tinguin pisos buits, amb l'objectiu d'evitar la desocupació permanent d'habitatges i incentivar el mercat de lloguer. »

La Sra. Melgares comença la seva intervenció acceptant les disculpes del Sr. Rull. La intenció del Grup Socialista és la de sumar. La Sra. Melgares puntualitza que anomenava taxa a aquest nou tribut en atenció a què es disposa de poques dades respecte al que ha anunciat la Generalitat de Catalunya. Sí és cert que es vol recolzar una mica als ajuntaments que, com el de Terrassa, porten anys negociant per tal que surtin tots aquests pisos buits a favor de la ciutadania. Els recursos destinats eren ridículs. En política calen mesures d'incentiu positiu, i també a vegades mesures d'obligació. La intenció és que per part de les entitats bancàries es vegi que no és tan dolent posar els pisos a lloguer. La Sra. Melgares es mostra contenta perquè s'hagi aconseguit sumar altres forces polítiques a la present Proposta, perquè això és el que vol la ciutadania. La qüestió no és si és competència de l'Ajuntament de Terrassa o no. L'Ajuntament no té competències en moltes matèries, però les ha d'exercir perquè els ciutadans en tenen necessitat. La Sra. Melgares accepta i celebra la incorporació de l'acord proposat pel Grup de CiU. Pel que fa a l'expropiació, s'hi pot estar a favor o no. El Grup Socialista ho està. El Grup d'ICV-EUiA també. Es tracta d'una solució que no és cara, i que pretén aturar els desnonaments. Quan no existeix la funció social dels pisos, és correcte procedir a una expropiació temporal. La Sra. Melgares espera, en darrera instància, que el Parlament de Catalunya aprovi aviat alguna mesura en relació a aquells pisos buits que donen problemes i que podrien estar complint una funció social, i que estiguin a disposició de la ciutadania de Terrassa.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la Proposta de Resolució, tenint en compte la incorporació d'un nou acord setè a la proposta del Grup municipal de CiU, fent que l'inicial acord setè passi a ser el vuitè.

En el torn de votacions, el Sr. Turmo puntualitza que el vot del Grup del PPC al conjunt de la Proposta de Resolució, a l'exposició de motius i als acords, ja que no es poden desvincular els uns dels altres, és en contra.

L'acord Primer és aprovat amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	ABSTENCIÓ
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

Els acords Segon i Tercer són aprovats amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

Els acords Quart, Cinquè i Sisè són també aprovats, amb el resultat següent:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	ABSTENCIÓ
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

L'acord Setè, resultant de la transacció plantejada pel Grup de CiU i acceptada pel Grup ponent, en els termes que s'ha reproduït anteriorment, és aprovat amb el vots següents.

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

Finalment, el nou acord Vuitè (abans Setè), és aprovat amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

Epígraf 14) Presentada pel Grup municipal Socialista, en relació a la jubilació anticipada.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal Socialista, és el que a continuació es transcriu:

« El passat divendres 15 de març de 2013 el Consell de Ministres va aprovar un Reial Decret Llei que endureix les condicions d'accés a la jubilació anticipada i parcial amb l'excusa d'assegurar la viabilitat del sistema de la Seguretat Social.

» Algunes de les mesures d'aquest reial decret són exigir un mínim de 35 anys cotitzats per poder jubilar-se anticipadament de forma voluntària i 33 anys en el cas de les jubilacions anticipades forçoses (mitjançant acomiadament) i parcials. També s'eleva l'edat per accedir a aquestes modalitats (fins als 63 anys en el cas de rescissió obligatòria), en consonància amb la reforma de pensions de l'any 2011 que va elevar l'edat de jubilació legal dels 65 als 67 anys. Però especialment preocupant és l'enduriment de les condicions per accedir al subsidi als més grans de 55 anys. El Govern espanyol ha establert que, per cobrar-lo, no es tindran en compte com fins ara només les rendes del beneficiari sinó les de la unitat familiar. La mesura no afecta l'assegurança de desocupació, sinó el subsidi al qual tenen dret els treballadors en atur després d'haver esgotat els fins a dos anys de la prestació. Els nous sol·licitants de subsidi per desocupació més grans de 55 anys només hi accediran si les rendes obtingudes a la unitat familiar dividida pel nombre de membres no supera el 75% del salari mínim professional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries.

» En definitiva, aquesta reforma trenca l'acord que en matèria de pensions va aconseguir-se el febrer de l'any 2011, així com el consens polític i social del Pacte de Toledo. Es tracta d'una reforma innecessària perquè la reforma de la jubilació anticipada i parcial ja estava prevista a la llei 27/2011 amb un ampli acord social i polític. La reforma del Govern del PP farà que jubilar-se abans de temps sigui més difícil i suposi una menor pensió, que faci falta més edat, més cotització i augmentin les penalitzacions. A més, l'Executiu central ha recorregut a un reial decret

urgent sense cap justificació més enllà de servir abans els interessos de la banca i dels plans de pensions privats que els de les persones.

El Grup Municipal Socialista proposa per a la seva aprovació al Ple de l' Ajuntament de Terrassa els següents

ACORDS

Primer.- Sol·licitar que sigui derogat aquest Reial Decret Llei 5/2013 per recuperar el consens polític i social del Pacte de Toledo.

Segon.- Instar el Govern central a dialogar per buscar el màxim consens possible entre sindicats, empresaris i partits polítics sobre l'edat i les condicions específiques per a jubilar-se de forma anticipada.

Tercer.- Denunciar la condemna a la misèria que suposa aquesta reforma per a les persones majors de 55 anys que es prejubilin. Una reforma que comportarà més patiment i incertesa per a molts treballadors i treballadores que, de sobte, han vist com les seves expectatives per jubilar-se s'han endarrerit dos anys.

Quart.- Comunicar aquest acord al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, al Govern de la Generalitat de Catalunya; als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya; a la Junta de Govern de la Federación Española de Municipios y Provincias, a la Federació de Municipis de Catalunya i a l'Associació Catalana de Municipis.»

Pren la paraula el Sr. Vega, qui comença recordant que el passat divendres, 15 de març de 2013, el Consell de Ministres va aprovar, pel procediment d'urgència, un procediment difícilment explicable, un Reial Decret Llei que endureix les condicions d'accés a la jubilació anticipada i parcial, amb l'excusa d'assegurar la viabilitat del sistema de la Seguretat Social. El Decret augmenta, en general, les condicions i els requisits per accedir a la jubilació anticipada i parcial. Algunes d'aquestes mesures són l'exigència d'un mínim de 35 anys cotitzats per poder jubilar-se anticipadament de forma voluntària i 33 anys en el cas de les jubilacions anticipades forçoses, mitjançant acomiadament, i parcials. També es necessitaran 40 anys per tenir dret al 100% de la pensió, la qual cosa, en la situació actual, farà difícil que la puguin cobrar una gran majoria dels ciutadans, donades les dificultats per aconseguir treball. El Sr. Vega considera especialment incomprensibles i injustes les mesures que endureixen les condicions per accedir al subsidi per a les persones més grans de 55 anys, aquelles que una vegada han esgotat la seva prestació demanen el subsidi, de 400 euros i escaig, que els hi correspon. El govern ha establert que aquesta mesura no es farà en funció de les rendes personals sinó de tot el col·lectiu que convisqui a la família. El Sr. Vega entén que s'està parlant d'un col·lectiu, els majors de 55 anys, que en la major part dels casos tenen una vida laboral de més de 30 anys de cotització, condemnats pràcticament a l'atur, ja que en la situació actual difícilment podran trobar algun tipus de treball, i més per la seva edat. Si, per exemple, la parella d'una d'aquestes persones guanya una mica més de 900 euros, perdran el dret a aquest subsidi. El Sr. Vega manifesta que aquest subsidi és vital i necessari per mantenir una vida digna per aquestes persones. Aquest Decret, pel procediment d'aprovació seguit, trenca l'acord que en matèria de pensions s'havia aconseguit per la llei de 2011 i sobretot en els acords del Pacte de Toledo. És un Decret que s'enfoca en frenar la despesa de la Seguretat Social, en comptes de promoure l'ingrés incentivant noves contractacions. Genera situacions de vulnerabilitat social en les persones aturades majors de 55 anys, que veuen limitada de forma dràstica la seva possibilitat d'accedir al subsidi d'atur, un cop ha finalitzat la seva prestació. El Sr. Vega entén, a més, que és

molt important que en un tema de consens, i de tanta repercussió social, el govern utilitzi un Real Decret per la via d'urgència. Aquestes mesures, en canvi, el que necessiten és un gran debat polític i social, per tal que siguin comprensibles i enteses per part de tothom. El sistema emprat no és ni el millor ni el que correspon. Per això es demana a la Proposta la derogació del Decret.

El Sr. Pérez posa de manifest que aquest és un element més del que col·loquialment es podria qualificar com “s’ho volen carregar tot”, durant la present legislatura, ja sigui per part de l'Estat o de la Generalitat de Catalunya. A més, atempta contra un dels pilars de l'Estat del benestar: el sistema públic de pensions. La situació és que no se sap què passarà demà divendres, ja que es preveu un altre paquet de mesures d'allò més dur. En el marc del “s’ho volen carregar tot” entra l'allargament de la jubilació fins els 67 anys i l'exigència del període de cotització de 40 anys. Aquest és un Decret dur, injust i que és la conseqüència d'una reforma laboral que ha penalitzat les persones de més de 50 anys, expulsades del seu lloc de treball perquè resultava més barat acomiadar-les. Per tant, s'actua sobre un problema que el propi govern ha creat. Es crea una injustícia i després s'ofereix a resoldre-la provocant una injustícia encara més gran. Si la injustícia era facilitar l'acomiadament, ara es redueix l'accés al subsidi assistencial, passant dels 52 als 55 anys, i com a conseqüència d'això baixaran les cotitzacions i es condemnarà a un col·lectiu important a tenir una pensió molt més baixa durant tota la vida. El Sr. Pérez recorda les dades que el Sr. Arcadi Oliveres donava ahir en el marc d'una conferència amb motiu del 25è. aniversari de l'escola Font de l'Alba: 115.000 milions d'euros anuals es gasten en pensions en el país. 300.000 milions s'han donat als bancs per salvar-los, és a dir el corresponent a 2,5 anys de pagament de les pensions. Aquesta és la realitat. El Sr. Pérez conclou preguntant si aquesta situació afecta o no a Terrassa.

El Sr. Rodríguez comença assenyalant que aquesta és, novament, una altra Proposta de Resolució d'àmbit supramunicipal. A més, es tracta d'una proposta feta en base a rumors. El Sr. Pérez parlava, per exemple, del que es plantejarà demà en el Consell de Ministres. El Sr. Rodríguez, en al·lusió a la pregunta final del Sr. Pérez, manifesta que aquest tema sí afecta a Terrassa. Per sort, hi ha el Sr. Pérez, i el Grup del PSC, per defensar els ciutadans de Terrassa, per evitar els efectes tan negatius del Partit Popular, que sembla, per les afirmacions que s'han fet, que vol pràcticament assassinar tota una generació de persones d'una mitjana d'edat de 55 anys, traient-los primer la feina i després el subsidi. Aquesta Proposta de Resolució és un altre exercici d'hipocresia i de cinisme del Grup del PSC. El PSOE va modificar i allargar, l'any 2011, l'edat de jubilació, passant dels 65 als 67 anys. Sembla raonable, per tant, que la jubilació anticipada, o prejubilació, també s'allargui. Si el PSOE va demanar en el seu moment un esforç a la immensa majoria de treballadors del país, allargant l'edat de jubilació, sembla raonable demanar un esforç a aquelles persones que opten per la jubilació anticipada, per tal de poder contribuir al sosteniment del programa públic de pensions. El Sr. Rodríguez considera incoherent que ara el Grup del PSC presenti aquesta Proposta de Resolució, quan a més de la mesura esmentada d'allargament de l'edat de jubilació, de l'any 2011, l'any 2010, per primera vegada en la història d'Espanya, va congelar les pensions dels jubilats. Quelcom que el Partit Popular encara no ha fet.

La Sra. Playà anuncia que el Grup de CiU se sumarà a la Proposta. Aquest Decret Llei endureix les condicions d'accés a la jubilació anticipada i parcial. El Grup de CiU està d'acord amb l'exposició de motius. CiU ja va votar en contra del Decret de reforma de les pensions en el Congrés dels Diputats. El Grup de CiU està convençut de què el repte demogràfic, les transformacions en el món del treball, els nous estils de vida, la competència global a què estan sotmeses les economies, obliguen a un esforç permanent en quant a les pensions. Però no d'aquesta manera. CiU va participar activament en el Pacte de Toledo. Dins d'aquell context polític, econòmic i socialment difícil, es va tenir sentit de la responsabilitat, per sobre de cercar avantatges

polítics a curt termini. Per això, des de la legitimitat que dona haver participat en aquestes reformes, el Grup de CiU avui ha de donar recolzament a la Proposta de Resolució. Es tracta d'una reforma injusta per als treballadors més grans. També és una reforma innecessària. És injusta en la mesura que castigarà a les persones que després de llargues cotitzacions perden la feina abans de l'edat de jubilació. Avui hi ha 530.000 persones desocupades en aquestes condicions. També és injusta perquè aquestes persones afectades tenen menys marge vital i més càrregues familiars i hipoteques personals. A més, en el Real Decret el govern aprofita per endurir els requisits per accedir al subsidi de més de 55 anys, retalla els recursos per a polítiques de reciclatge professional i recol·locació d'aturats, i ha liquidat els incentius al manteniment i creació d'ocupació per a treballadors de més edat. Una reforma d'aquest tipus és d'una enorme crueltat. El Grup de CiU votarà a favor de la Proposta de Resolució perquè plantejar ara un paquet de reformes tan dur no toca. Sí és cert que calen canvis en el sistema de pensions, per adequar-lo a la societat actual. Però no ha de ser a base de reals decrets llei. Això sí és hipocresia i cinisme. Aquest Real Decret Llei va ser aplicat de manera immediata. Es va aprovar un divendres, es va publicar un dissabte i va entrar en vigor el diumenge. Les mesures relatives a les pensions sempre s'havien pactat i consensuat, en el marc del Pacte de Toledo. Cal garantir la dignitat de les persones.

El Sr. Vega respon al Sr. Rodríguez que no es tracta d'un rumor, sinó d'un Reial Decret, aprovat el dia 15 i publicat al BOE. El Sr. Vega considera que determinades paraules no són pròpies. El Sr. Rodríguez ha parlat de cinisme i d'hipocresia. Ha dit també que el Partit Popular no ha congelat les pensions i el PSOE sí. El Sr. Vega confirma que el PSOE ho va fer, però el Partit Popular també. El Grup del PPC diu que aquest no és un tema de ciutat. El Sr. Vega dona lectura tot seguit a la intervenció del Grup del PPC, davant aquest Ple, amb ocasió de la congelació de les pensions per part del govern del PSOE, segons està recollit en l'Acta de la sessió de 27 de maig de 2010: "El Sr. Turmo assenyala que el Grup del PPC manté, des de fa anys, en aquest Saló de Plens la posició de què les Propostes de Resolució haurien de tractar sobre qüestions de competència municipal. En aquest cas, tant la Proposta del Grup de CiU, a la qual el Grup del PPC donarà suport, com la d'aquest mateix Grup, el contingut de la qual es transcriu al següent epígraf (...) Però el Sr. Turmo entén que cal fer excepcions, com la que fa avui presentant la Proposta, quan ens trobem davant de decisions de govern totalment injustes, com seria la mesura acordada pel govern espanyol, ja convalidada pel Congrés, de congelació de les pensions contributives.". El Sr. Vega posa en evidència que aleshores aquest sí era un tema de ciutat per al Grup del PPC. En canvi, avui no ho és. Aquesta és la coherència del Grup del PPC. Per això, caldria que aquest Grup interioritzés les paraules que ha pronunciat abans el Sr. Rodríguez.

El Sr. Pérez afegeix que el Sr. Turmo, en aquella sessió plenària del 27 de maig de 2010, també va dir que la reforma de les pensions "lesionarà injustificadament a milions de pensionistes, entre ells milers de terrassencs". El Sr. Pérez es refereix a l'acusació de cinisme que ha fet el Sr. Rodríguez, tot destacant que el títol que s'ha posat al Decret Llei és "para favorecer la continuidad de la vida laboral de los trabajadores de mayor edad y promover el envejecimiento activo". El Sr. Pérez el batejaria de nou com a Decret Llei "para promover activamente el empobrecimiento de los pensionistas".

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

Epígraf 15) Presentada pels Grups municipals Socialista, de CiU i d'ICV-EUiA, en defensa del model actual d'immersió lingüística a l'escola.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals Socialista, de CiU i d'ICV-EUiA, és el que a continuació es transcriu:

« Davant la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) del 6 de març i feta pública dimecres 10 d'abril, derivada de la sentència del Tribunal Suprem del 22 de desembre de 2010, i que obliga a que tots els alumnes d'una classe rebin l'ensenyament en castellà (augment de les hores) si només un d'ells ho demana, volem posar de manifest la nostra defensa d'un model d'èxit que funciona.

» Totes les proves que tenim demostren que les capacitats lingüístiques dels nens i nenes de Catalunya són perfectament equiparables tant en català com en castellà. En conseqüència, defensem plenament el nostre model d'escola catalana, el nostre model d'immersió lingüística, que garanteixen la convivència i la igualtat d'oportunitats a l'escola. El model actual no només ha demostrat el seu èxit sinó que garanteix que som una única comunitat parlant i no dues.

» D'altra banda, rebutgem fermament la politització que constantment es fa de la llengua i d'un problema que no és real ni rellevant a la societat catalana. Utilitzarem tots els instruments disponibles i donarem suport a les accions jurídiques pertinents en defensa del nostre actual model d'immersió lingüística a l'escola catalana. I ho farem perquè creiem que és una fal·làcia afirmar que no es tracta de canviar el sistema, sinó de complir un dret reconegut pel Constitucional (que el castellà també ha de ser llengua vehicular a Catalunya), quan en realitat s'està obligant a introduir més hores de castellà perquè considera que tres no són suficients. El que és pitjor, però, d'aquesta sentència, és que obre la porta a esquarterar la convivència a les escoles, deixant en mans de les famílies el fet de valorar si consideren que es fan prou hores de castellà.

» Finalment, manifestem que l'escola catalana té un model educatiu consolidat, basat en la no separació dels infants i joves per raó de llengua, que fa possible el coneixement de les dues llengües oficials per part de l'alumnat en acabar l'ensenyament obligatori, tot afavorint la cohesió social i la igualtat d'oportunitats. L'actual model d'escola és el resultat dels esforços de tota la societat, especialment de la comunitat educativa, que amb un consens absolut entorn del model lingüístic, i amb la implicació de pares, mares i del professorat, ha treballat diàriament per tenir una escola catalana, democràtica i de qualitat. La immersió lingüística i la consideració del català com a llengua vehicular han donat força i solidesa a aquest model, el qual ha estat objecte de reconeixement per part de diverses institucions internacionals, i és un referent com a model pedagògic eficient en el Marc Europeu de les Llengües. Així doncs, des del nostre ajuntament treballarem perquè el front contra aquesta sentència del TSJC s'estengui a tot Catalunya.

El Grup Municipal Socialista proposa per a la seva aprovació al Ple de l' Ajuntament de Terrassa els següents

ACORDS

Primer.- Recolzar el recurs a la sentència del TSJC perquè considerem que l'actual model d'immersió lingüística a l'escola ha demostrat el seu èxit i garanteix la convivència i la igualtat d'oportunitats a l'escola.

Segon.- Defensar la necessitat d'impulsar un gran acord a Catalunya amb tots els representants d'entitats, agents educatius i partits polítics contra aquesta sentència.

Tercer.- Seguir impulsant el model d'immersió lingüística a Catalunya: Pedagògicament sostenible, jurídicament viable i socialment acceptat.

Quart.- Declarar que l'actual model d'immersió lingüística ha portat resultats netament positius per l'educació del nostre país, donant lloc a un sistema educatiu que en cap cas ignora el coneixement del castellà.

Cinquè.- Donar el nostre total suport al Govern català per utilitzar tots els instruments disponibles i per dur a terme les accions jurídiques pertinents en defensa del nostre actual model d'immersió lingüística a l'escola catalana.

Sisè.- Comunicar aquest acord al President del Govern d'Espanya, al President de la Generalitat de Catalunya, a la presidenta del Parlament de Catalunya; als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya; a la Conselleria d'Ensenyament; als grups parlamentaris del Congrés dels Diputats i del Senat; i als presidents de l'Associació Catalana de Municipis, i de la Federació de Municipis de Catalunya.»

Pren la paraula el Sr. Aguado, qui comença demanant, abans de què es digui que aquest és un tema supramunicipal, que el Grup del PPC llegís amb mica de bona voluntat el Reglament Orgànic Municipal, en el seu article 3.2, i la interpretació que se li pot donar a l'hora de parlar dels problemes que afecten a les persones. Les persones estan a les ciutats. Si en el seu moment el Grup del PPC va considerar que calia fer una excepció, la situació actual de les persones és realment excepcional. El tema al qual fa referència la present Proposta de Resolució pot semblar menor, però el Grup Socialista no deixarà d'insistir-hi. El Grup Socialista vol la unitat, i per això li plau que els Grups de CiU i d'ICV-EUiA s'hagin afegit i presentin conjuntament la Proposta de Resolució en defensa del model actual d'immersió lingüística a l'escola. Malauradament s'ha de plantejar aquest tema una vegada més. Davant dels darrers fets, el Sr. Aguado manifesta que la llengua ha de viatjar, ha de ser parlada més enllà de la força d'una sentència, ha de valer-se de la força democràtica i pragmàtica, i en correspondència amb les majories que han consolidat el model d'èxit de la immersió lingüística. Tot parlant de majories, de democràcia i de pragmatisme, es pot recordar que disset famílies de Catalunya han demanat l'atenció individualitzada en castellà, i vint-i-vuit Diputats del Parlament han estat crítics amb aquest model d'èxit. Per això es demana que es deixi de polititzar la llengua, tot demanant un gran acord a Catalunya amb tots els representants d'entitats, agents educatius i partits polítics contra aquesta sentència, i avançar en el model d'èxit de la immersió lingüística, un model que no crea cap problema, ans al contrari. Al Sr. Aguado li agradaria que el Grup del PPC també actués de forma excepcional aquesta vegada, i deixés de mossegar la llengua, perquè alhora, sense voler, també es mossega la seva.

El Sr. Pérez posa de manifest que aquesta no és la primera vegada que aquest tema es presenta al Ple. A Catalunya no existeix un conflicte lingüístic. Existeix un model d'immersió lingüística, que ha permès l'aprenentatge i el coneixement del català i del castellà per part dels alumnes, independentment de la seva llengua d'origen, i per tant ha estat un element per garantir les competències lingüístiques en les dues llengües. Això ho diu el propi Estatut de Catalunya, que ho reconeix com un dret i un deure. Per tant, el model educatiu català d'immersió, que s'ha aplicat i s'està aplicant, amb un ampli consens en el Parlament de Catalunya, i que ha funcionat i progressat de manera molt positiva, no només ha estat reeixit des d'un punt de vista acadèmic sinó que ha creat un model de convivència i d'integració a les escoles i a la societat. Per tant, val la pena preservar-lo.

Els escolars catalans tenen el mateix nivell de castellà que la resta d'escolars d'Espanya, i fins i tot en alguns casos superior. Al Sr. Pérez considera, i mostra la seva preocupació al respecte, que en un país normal la justícia no hauria d'animar un conflicte que no existeix, que és un conflicte que interessa fora de Catalunya. La convivència i el nivell d'integració entre les escoles a Catalunya és molt positiu. El que no es pot pretendre és sabotejar la immersió lingüística, un sistema avalat per la Unió Europea.

La Sra. Peinado posa de manifest que aquesta és la cinquena Proposta de Resolució supramunicipal que es debat avui. Com en totes les anteriors, la posició del Grup del PPC serà la mateixa. L'Ajuntament de Terrassa no en té competències, i per això el Grup del PPC votarà en contra de la Proposta. A més, votarà en contra per diferents motius. En primer lloc, perquè la resolució del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en cap moment ataca, critica o desautoritza el model d'immersió lingüística total implantat a Catalunya. Per tant, s'està fent una interpretació malintencionada i esbiaixada de la resolució, amb finalitats ideològiques i partidistes. Si es considera que s'ataca el model d'immersió, la Sra. Peinado demana que se l'indiqui en quin punt. En segon lloc, perquè el Grup del PPC defensa la llibertat i el dret dels pares a triar l'educació dels seus fills, la qual cosa inclou un model bilingüe o trilingüe. En tercer lloc, perquè el Grup del PPC defensa l'Estat de dret, la qual cosa implica complir i acatar allò establert en la legislació i allò dictat pels tribunals. La Proposta de Resolució pretén tot el contrari, allunyar-se cada cop més d'un sistema democràtic i d'un Estat de dret. En darrer lloc, perquè la Proposta no està defensant un model d'escola catalana, sinó que ataca els drets individuals d'uns menors i de les seves famílies, que han estat reconeguts pels tribunals. S'intenta impedir que s'apliquin aquests drets individuals reconeguts. El Grup del PPC no ho pot permetre. La Sra. Peinado manifesta la seva preocupació davant aquesta actitud. Si la resta de Grups municipals consideren que per qualsevol motiu (ideològic, pressupostari, etc.) una sentència que reconeix un dret individual, com per exemple el dret a indemnització per part d'un ciutadà a càrrec de l'Ajuntament, no ha de complir-se per motius econòmics, ideològics o d'altre índole, aquests Grups han de clarificar la seva posició davant els ciutadans de Terrassa. El plet l'han interposat unes persones. No és una demanda col·lectiva. No és la demanda d'un partit polític. El que reconeix la sentència és un dret individual. El que ha de fer l'administració és acatar-la i complir-la. La Sra. Peinado anuncia que el Grup del PPC no farà una segona intervenció i, per tant, no entrarà en debat sobre aquest tema.

El Sr. Perarnau manifesta en primer lloc que sort que el Grup del PPC no volia entrar en debat en relació a unes propostes de resolució que considera supramunicipals. El Sr. Perarnau agraeix tot seguit als Grups Socialista i d'ICV-EUiA haver deixat que el Grup de CiU s'hi afegís a la Proposta, fent-la també seva. Això significa que el 85% dels Regidors i Regidores de l'Ajuntament de Terrassa, que és una representació prou àmplia, la recolza. El Sr. Perarnau afegeix que malgrat que el tema de la immersió és recurrent en aquest Ple, cap dels Grups ponents ho planteja per voluntat de reiteració. En aquest Ple, el protagonisme pel que fa a la reiteració i la repetició no el té pas el Grup de CiU. En segon lloc, el Sr. Perarnau assenyala que no és sobrera una defensa del model d'immersió lingüística adoptat per la societat catalana i acceptat en la seva pràctica totalitat. Aquest model ha passat totes les proves socials, i dona excel·lents resultats en quant a la cohesió, pel fet de no separar els escolars per opcions lingüístiques, i en quant a nivell pedagògic, de coneixement de les llengües oficials. Al final del procés s'aconsegueix un coneixement òptim de les dues llengües. Paradoxalment, el coneixement del castellà és moltes vegades superior a Catalunya que a d'altres comunitats on és l'única llengua oficial, segons proves del mateix Ministeri. A les comunitats on no s'ha optat per aquest model d'immersió en el català, s'ha donat el fet que el sistema no garanteix el coneixement suficient de les llengües. Els únics que realment assoleixen el nivell suficient de castellà i de català són els alumnes que opten pel model de llengua vehicular en català, és a dir per la immersió. Aquests són els únics realment bilingües. En

els altres dos models, el de la paritat i el de la llengua vehicular en castellà, simplement no s'assoleix el domini suficient de la llengua, la qual cosa comporta una fractura social i la minorització del català, que ja està prou minoritzat. En tercer lloc, ja no es tracta només d'una qüestió política o que afecti solament als partits polítics, sinó que és una qüestió de molta amplitud social. Si s'escolten les veus més prestigioses del món de l'educació, pedagogs, mestres, i les organitzacions més rellevants, com Som Escola, els professionals i les associacions defensen de manera clara, rotunda i sostinguda del model d'immersió. El Sr. Perarnau celebra novament la postura de la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i la defensa explícita que es fa a la Proposta de Resolució d'aquesta posició. La Conselleria ha reiterat, literalment, el seu compromís amb una política de defensa total del model lingüístic, que té per norma no separar els infants per raó de llengua, i que se sap que dona als alumnes els mateixos coneixements en totes dues llengües, en castellà i català. La llengua d'un grup, continua citant el Sr. Perarnau, no es canvia segons demanin els alumnes o les seves famílies, sinó que forma part del projecte lingüístic del centre, que deriva d'un projecte educatiu i que es presenta al consell escolar, que és qui determina quines matèries es fan en cada llengua i les hores que s'hi destinen. Els pares i les mares trien el centre i coneixen quin és el seu projecte lingüístic. Per això no pot prevaler el dret d'una família sobre les altres, com insinua la interlocutòria del TSJC.

El Sr. Aguado manifesta en primer lloc que quan la Sra. Peinado parla d'*acatar*, sembla que vulgui dir *subjugar*, *sotmetre*. Per altra banda, el Grup del PPC utilitza indistintament el castellà i el català. Per a aquest Grup l'Ajuntament de Terrassa sí té competències per algunes coses i per altres no. Respecte al Reglament municipal d'usos lingüístics, el Grup del PPC insisteix en què es compleixi fil per randa. D'aquí una estona es contestarà també una pregunta, presentada per escrit, respecte als usos lingüístics a l'Ajuntament de Terrassa. El Sr. Aguado demana al Grup del PPC que no amagui la llengua quan convé i la tregui quan ho creu oportú. També els hi demana que sigui coherent i respecti d'una vegada les decisions preses. El Sr. Aguado posa l'exemple d'una escola en la qual, perquè un alumne no vulgui menjar un determinat aliment, s'obligui a la resta a no fer-ho. Atenent a les paraules del Sr. Perarnau, el Sr. Aguado reafirma que el Grup Socialista dona recolzament a la Conselleria d'Ensenyament, per tal que arribi fins al final, no per acatar la sentència sinó per lluitar, amb les entitats, amb el govern de Catalunya, amb els partits polítics, per canviar aquesta sentència, i perquè no es produeixin sentències com aquesta. Això sí que és acatar la democràcia, entenent per *acatar* no un acte de sotmetiment o subjugació.

El Sr. Perarnau considera que bel·ligerància política en qüestions de llengua és una bel·ligerància que es decideix per motius exclusivament partidistes, per treure'n un rèdit polític. No existeix aquest conflicte en la societat. S'hagués sortit ja d'aquest tema si fa temps s'hagués reconegut la realitat plurinacional de l'Estat espanyol, si hagués hagut la valentia suficient per fer-ho i per considerar la diversitat com una riquesa i no com una amenaça. No hagués costat tant d'assumir el concepte de llengua pròpia, i saber-la diferenciar d'una simple manifestació folklòrica. No hagués costat tant reconèixer la unitat de la llengua catalana, a Catalunya, a les Balears, a València, a la Franja d'Aragó, una unitat que qualsevol que sàpiga de lingüística reconeix, com ho reconeixen totes les universitats i les acadèmies científiques. No hagués costat tant reconèixer aquesta unitat i no fomentar el secessionisme lingüístic. La llengua catalana ha hagut de superar temps molt difícils, fins pràcticament la seva desaparició. Alguns historiadors, gens eixelebrats, han parlat d'intent de genocidi cultural. Enguany se celebra l'Any Espriu, amb motiu del centenari del seu naixement. En Salvador Espriu va viure durant uns temps molt durs i molt difícils, i va tenir la consciència de què la llengua catalana s'acabava, a causa de la minorització i la bel·ligerància que els poders d'un estat dictatorial exercien sobre ella. Però malgrat els temps difícils, molt més que els actuals, el compromís d'Espriu i altres com ell amb la nació catalana i la llengua, que és una de les seves màximes expressions, va ser clara i rotunda. El Sr. Perarnau recorda una frase d'un poema

d'Espriu, que diu "Però hem viscut per salvar-vos els mots / per retornar-vos el nom de cada cosa". Si en aquells temps de resistència, de risc personal i de compromís, hi van haver persones com Salvador Espriu, que van tenir unes idees molt clares sobre la defensa de la llengua catalana, ara nosaltres no seríem dignes de la seva memòria si no tinguéssim també aquestes idees tan clares com ell.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(9 vots)	.....	A FAVOR
PPC	(4 vots)	.....	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	.....	A FAVOR

Epígraf 16) PROPOSTES URGENTS

Per part de la Presidència s'informa de què no hi ha Propostes Urgents.

SEGUIMENT I CONTROL DE LA GESTIÓ D'ALTRES ÒRGANS DE GOVERN MUNICIPAL

Epígraf 17) Donar compte del llistat extractat dels Decrets i Resolucions números 2.028 a 2.639/2013, així com els tramitats electrònicament (294 a 384), dictats per l'Alcalde-President i Regidors i Regidores delegats.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori el llistat amb el contingut extractat dels Decrets i Resolucions dictats per l'Alcalde-President i pels Regidors i Regidores delegats, i que duen els números del 2.028/2013, de 28 de febrer, al 2.639/2013, de 25 de febrer d'enguany, així com els tramitats electrònicament (del número 294 al 384). Els membres del Consistori han pogut, igualment, sol·licitar a la Secretaria General la consulta de cadascun d'aquests Decrets i Resolucions.

Epígraf 18) Donar compte del llistat d'acords adoptats per la Junta de Govern Local.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori informació sobre els acords adoptats per la Junta de Govern Local en les reunions del dia 19 d'abril d'enguany (sessió número 7/2013).

Epígraf 19) Donar compte de les Declaracions de la Junta de Portaveus, si s'escau.

En compliment del que preveu l'acord aprovat per la Junta de Portaveus, i del qual se'n va deixar constància en la sessió de l'Ajuntament en Ple de 25 de març de 2004, pren la paraula el Sr. Salvadó, qui pronuncia les següents paraules com a condemna de la mort de dones víctimes de maltractaments i violència:

« Durant la darrera dècada hem viscut a Catalunya i a l'Estat espanyol un procés d'incorporació a l'agenda política de la lluita contra la violència masclista, que s'ha materialitzat en l'aprovació de lleis i el desplegament de projectes i programes. També en l'àmbit social hi ha hagut una creixent visualització d'aquest fenomen, especialment quan les agressions han acabat amb la vida de les dones.

» Certament, tot i els avenços que s'han aconseguit, i el compromís de les administracions locals, la violència contra les dones continua cobrant-se vides i deixant criatures òrfenes. Enguany, a l'Estat espanyol, ja són setze les víctimes mortals, una d'elles a Catalunya. Però en són moltes més les que la pateixen. Perquè se'n facin una idea, l'any 2012 més de 30.000 dones tenien ordres de protecció per violència masclista.

» Les diferents formes que pren la violència masclista, ja sigui violència física, psicològica, econòmica o sexual, són resultat del sexisme i la discriminació que encara pateixen les dones a la nostra societat, i posen de manifest la necessitat de continuar treballant per transformar els patrons socials i culturals.

» Malauradament, les desigualtats de gènere ja existents entre homes i dones s'han vist incrementades amb la crisi, i sobretot amb les polítiques de retallades i austeritat dels diferents governs. Retallades en serveis socials, salut, educació, així com també retallades en la Llei de Dependència i la reforma laboral, són polítiques que comporten un clar retrocés en els drets i les oportunitats de les dones, i que poden tenir conseqüències negatives també en la lluita contra la violència masclista.

» Des d'aquí reivindicuem que la crisi no ha de servir d'excusa per retallar els drets socials ni els drets de les dones a viure lliures de violència, i reivindicuem que es continuï mantenint la política de proximitat en la lluita contra la violència masclista, i per tant que es continuï desenvolupant i impulsant les accions de prevenció i els recursos d'atenció a les dones.

» Per eradicar la violència masclista no podem quedar-nos únicament en les paraules, sinó que cal treballar per garantir el dret a la seguretat i la llibertat de totes les dones, així com per transformar la societat, incidint en les causes estructurals de la discriminació i el sexisme, i aconseguir una societat lliure de violència i igualitària per a totes les dones.»

Tot seguit, i en compliment de l'esmentat acord de la Junta de Portaveus, la Presidència anuncia que es passarà a mantenir un minut de silenci, atès que malauradament durant el mes en curs s'han produït víctimes mortals de la violència contra les dones.

Epígraf 20) PRECS I PREGUNTES

Pren la paraula en primer lloc el Sr. Aguado, per tal de formular un prec. A la darrera Junta de Portaveus es va acordar atorgar la Medalla de la Ciutat a la persona de Marta Pessarrodona i Artigues, terrassenca nascuda el 1941. Per situar una mica a figura de Marta Pessarrodona, podem dir que va participar, en el seu moment, activament, en política, reunions, manifestacions, en la Terrassa moguda de la dictadura. També cal destacar que a Sant Cugat hi ha una biblioteca que porta el seu nom. Que ha estat lectora d'espanyol a la Universitat de Nottingham al 1986, i ha coordinat la Comissió internacional per la difusió de la cultura catalana, dependent del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Té diversos treballs sobre Virginia Wolf i el Grup de Bloomsbury. I ha traduït, entre d'altres, a Simone de Beauvoir i a Marguerite Duras. Ha escrit articles en diferents mitjans de comunicació, com La Vanguardia, Serra d'Or, l'Avenç, etc., i innumbrables publicacions. Es poden destacar també els seus retrats de dones destacades, com Maria Aurèlia Campmany, Federica Montseny, Mercè Rodoreda, Caterina Albert, etc. És també autora de volums de narracions. I totes aquestes obres també li valgueren, l'any 2011, la concessió del Premi Nacional de Cultura del CoNCA en l'apartat de literatura, i el 1997 va rebre la Creu de Sant Jordi. I el 2007 es va publicar una obra antològica de la seva obra poètica. És per això que el Sr. Aguado demana al Sr. Alcalde iniciar els tràmits per l'expedient per a la concessió d'aquesta

Medalla de la Ciutat. Quan Salvador Espriu parlava del Grup de Terrassa, en aquest Grup hi havia la Marta Pessarrodona.

El Sr. Alcalde recull aquesta proposta, sorgida de la Junta de Portaveus, i anuncia que s'iniciarà l'expedient per a la concessió de la Medalla. El Sr. Alcalde informa també que el Grup del PPC ha presentat una pregunta per escrit relativa al Reglament d'ús de la llengua catalana a l'Ajuntament de Terrassa. El Sr. Vega hi donarà resposta de forma oral.

El Sr. Vega afegeix que es tracta d'una pregunta formulada per la Regidora del Grup del PPC, Sra. Peinado, i que diu: “¿Qué tipo de medidas o instrucciones se han dado al personal funcionario o laboral, del Ayuntamiento de Terrassa, a fin de que en la aplicación del *Reglament d'ús de la Llengua Catalana de l'Ajuntament de Terrassa* tengan en cuenta la interpretación adecuada a la normativa y jurisprudencia actual, según se concluye en el Informe Jurídico emitido por la Secretaría General de fecha 30 de octubre de 2012?”.

El Sr. Turmo demana que es doni lectura a tota la pregunta, amb la seva introducció, per a la seva constància en Acta.

El Sr. Vega llegeix el contingut de la introducció, que diu: “A instància del Grupo Municipal del PPC de Terrassa, y a través de la Junta de Portaveus, fue solicitado que por la Secretaria General se emitiera un Informe Jurídico en relación al *Reglament d'ús de la Llengua Catalana de l'Ajuntament de Terrassa*. El citado informe nos fue facilitado en la Junta de Portavoces de 22 de marzo de 2013. Teniendo en cuenta que el Informe Jurídico citado, en sus conclusiones, considera que, en primer lugar *‘La posició de les llengües oficials és de paritat jurídica per a tots els poder públics radicats a Catalunya, consegüentment, l'ús normal del català no exclou l'ús també normal del castellà’*, y en segundo lugar, que *‘El dret d'opció lingüística correspon als ciutadans i ciutadanes, i per al seu exercici no són acceptables les càrregues d'elecció que resultin feixugues o que situïn al ciutadà en una posició violenta o d'incomoditat innecessària, especialment quan l'administració actua en una posició d'autoritat. Per tant i independentment que l'administració actuï inicialment en una o altra llengua, cal que estigui emetent a les circumstàncies que resulten indicatives de l'opció lingüística efectuada pel ciutadà, per tal d'adaptar-s'hi a la mateixa’*, lo cual implica que no pueda aplicar el actual *Reglament d'ús de la Llengua Catalana de l'Ajuntament de Terrassa* en su literalidad, sino que necesariamente ha de ser interpretado conforme a la jurisprudencia del Tribunal Constitucional y del Tribunal Superior de Justicia de Catalunya.”. A continuació es formula la pregunta que ha estat reproduïda anteriorment. El Sr. Vega destaca en primer lloc l'expressió del text llegit, on es diu “según se concluye”. El Sr. Vega es remet a la primera conclusió de l'informe jurídic de la Secretaria General, on es diu que “El Reglament d'ús de la llengua catalana de l'Ajuntament de Terrassa no contravé allò que es disposa en la normativa de rang superior, sigui estatal o autonòmica, i consegüentment compleix el principi de jerarquia normativa”. Aquesta és la primera conclusió, que el Sr. Vega interpreta com que el Reglament és correcte. El Sr. Vega entén que no s'ha produït cap canvi normatiu que afecti l'Ajuntament de Terrassa i, per tant, no s'ha donat cap instrucció específica. El Sr. Vega no té cap inconvenient en donar instruccions per al compliment d'un reglament. Però en aquest cas no hi ha cap instrucció a fer. El que sí s'exigeix als treballadors municipals és que donin la millor atenció als ciutadans, ja que es tracta d'un servei públic. Això, però, forma part del treball ordinari. El Sr. Vega afegeix que els treballadors municipals han fet una bona feina, ja que ha demanat si havia hagut alguna queixa, per part de qualsevol ciutadà, que tingués a veure amb les qüestions lingüístiques. El Sr. Vega manifesta que no n'hi ha cap, ni durant l'any 2013 ni durant l'any 2012. Això vol dir que el personal municipal està fent la feina ben feta. El Sr. Vega reitera que no tindria cap inconvenient en donar instruccions per a què es compleixi una normativa, però entén

que no hi ha res de nou. Les conclusions de l'informe jurídic no afegeixen cap novetat en aquest sentit. A més, sempre, i dins d'una voluntat de servei, hi és present la flexibilitat. No s'ha detectat ni una sola queixa per raons lingüístiques. Per tant, no s'ha donat cap instrucció.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Rodríguez, qui es refereix al carrer Indústria. El seu estat, sobretot a la part inicial, tocant al carrer de La Rasa, és millorable. El Sr. Rodríguez pregunta si és té coneixement de l'estat d'aquest carrer i si hi ha prevista alguna actuació per millorar-lo.

El Sr. Pereira recorda que a l'anterior sessió plenària el Grup del PPC va formular diverses qüestions relatives a la prevenció de l'incivisme a la ciutat. Amb la resposta que es va donar no es van resoldre en absolut les qüestions plantejades. La Sra. Labòria ha fet referència en la present sessió plenària a què s'estava treballant per evitar aquests actes. El Grup del PPC desconeix quines mesures concretes es pensen aplicar. Per això el Sr. Pereira reitera la qüestió que va plantejar aleshores, i que era que es continuen produint actes vandàlics i d'incivisme, que causen danys al mobiliari urbà, que ocasionen uns costos molt elevats i un malestar entre els ciutadans, tot i que tenint en compte que el Grup del PPC ha plantejat moltes i diverses eines preventives que han estat rebutjades amb arguments diversos, mentre els danys es continuen produint. El Sr. Pereira recorda a la Sra. Labòria que el nivell zero de seguretat no existeix. No és possible arribar al 100% de seguretat. Dir-ho és fer demagògia. L'aproximació al percentatge més ínfim s'aconsegueix en base a la cohesió social. Això és el que dóna una seguretat el més aproximada al 100%. L'equip de govern diu que d'acord amb les dades de què disposa la situació és meravellosa. Però d'acord amb la seva pròpia manera de reflexionar les dades haurien de ser considerades dolentes, perquè no s'apropen ni de lluny al nivell zero. El Grup del PPC considera, com la Sra. Labòria, que la situació es pot millorar. El Sr. Pereira pregunta sobre quines eines preventives, no pal·liatives, vol aplicar i posar en marxa l'equip de govern per evitar que es continuïn produint actes agressius contra el patrimoni de tots els ciutadans: la pròpia ciutat i el seu contingut. Si realment està treballant en aquestes mesures, podrà informar-ne.

El Sr. Turmo comença dient que gràcies al Reial Decret Llei 27/2012, de 15 de novembre, de *Medidas urgentes para reforzar la protecció de los deudores hipotecarios*, i la seva disposició addicional única, s'ha impulsat la creació d'un fons social d'habitatge, propietat de les entitats de crèdit, que està adreçat a persones que han perdut l'habitatge habitual per procediments hipotecaris per impagament del préstec. Això suposa més de 6.000 habitatges a tota Espanya. El Sr. Turmo destaca que des de l'Ajuntament de Terrassa s'ha dut a terme l'adhesió a aquest conveni, i segons es va informar en la Junta de Portaveus, això suposava 100 habitatges a la ciutat, que se sumaran als que gestiona la Societat Municipal d'Habitatge, una societat que pot gestionar aquestes qüestions i pot aportar solucions a Terrassa en relació a l'habitatge social. En segon lloc, el Sr. Turmo es refereix a una notícia apareguda als mitjans de comunicació, segons la qual l'Ajuntament ha requerit a l'ACA l'execució de tasques de neteja de rieres de la ciutat, en trams on sembla que hi ha risc d'inundació, i amb caràcter previ a la interposició de recurs contenciós-administratiu. El Sr. Turmo adverteix que encara que es guanyi el recurs no servirà de res, atesa la postura de la Generalitat de Catalunya de no complir les sentències i resolucions judicials. Sembla ser que l'ACA ha demanat que l'Ajuntament de Terrassa financi o cofinanci les tasques de neteja, quan en aquest cas i respecte a les rieres no és una competència municipal, segons entén el Grup del PPC. El Sr. Turmo recorda que el Grup del PPC va presentar al Ple propostes reclamant actuacions de l'ACA per la neteja de les rieres de la ciutat. Per al Grup del PPC és preocupant la desatenció, per part de la Generalitat de Catalunya, en moltes de les seves competències i responsabilitats. És el cost que té l'estelada. El Sr. Turmo esmenta l'anunci de tancament d'escoles, la reducció de serveis i l'incompliment d'obligacions. I, mentrestant, no s'actua en les rieres de Terrassa, que es troben en un estat lamentable, i amb una preocupació relativa a la vessant de la seguretat, qüestió aquesta que

el Sr. Turmo demana que es clarifiqui.. El Sr. Turmo, doncs, demana informació sobre l'estat d'aquest requeriment, al qual, si fos possible, el Grup del PPC s'hi sumaria. També proposa un acord de la Junta de Portaveus reclamant que l'ACA compleixi amb les seves obligacions. En darrera instància, el Sr. Turmo demana al Sr. Alcalde que traslladi el significat del terme *excepcionalitat* i *excepció* tant al Sr. Pérez com al Sr. Vega: quan davant d'una regla general d'actuació, i en supòsits molt especials, concrets i fonamentats per aquell qui aplica l'excepció, es pren com a determinació no seguir aquesta línia d'actuació. En cap cas això suposa trencar la regla general, ja que es tracta d'un supòsit puntual i excepcional. De fet, els propis Sr. Vega i Sr. Pérez han reconegut, quan han fet referència a una Proposta de Resolució presentada en un mandat municipal que no és el present, que es tractava d'una excepció. El Sr. Turmo considera sorprenent fins a quin punt pot arribar la manca d'arguments, o fins i tot la demagògia, que tot i reconeixent que es tractava d'una excepció, ho utilitzen com a argument contra la intervenció del Sr. Rodríguez. El Sr. Turmo recorda que en aquest mandat, l'únic Grup municipal que totes les propostes que ha presentat han estat sobre qüestions de competència municipal, i això vol dir que es poden decidir des d'aquest Ajuntament, no que puguin tenir interès per a la ciutat, és el Grup del PPC. Un tractat internacional pot tenir interès per a la ciutat, sense que això justifiqui que el Ple municipal hagi de posar-se a parlar sobre dret internacional. Al Ple s'ha de parlar dels temes i de les problemàtiques reals de Terrassa i d'aquelles qüestions que des de l'Ajuntament, prenent decisions, es poden resoldre. Aquesta és, per al Grup del PPC, la funció dels Regidors. Els altres Grups poden anar sumant punts. De les deu propostes de resolució presentades avui, sis han estat sobre qüestions que no eren de competència municipal, i per tant, encara que pugui resultar ridícul, el Grup del PPC presentarà una proposta de modificació del ROM per tal que es reguli un apartat per aquest tipus de propostes, que els altres Grups van presentant per donar canxa a les seves respectives direccions de partit i per complir les estratègies que manen les direccions superiors, provincials o catalanes.

Intervé seguidament la Sra. Peinado, qui es refereix a la intervenció del Sr. Vega i a la resposta a la pregunta sobre el Reglament d'ús de la llengua catalana. Si el Sr. Vega només ha llegit la frase de l'informe jurídic que ha esmentat, aleshores s'entén que no hagi arribat a cap altra conclusió que la que ha manifestat. La Sra. Peinado no vol intentar convèncer al Sr. Vega del contrari. La Sra. Peinado ha llegit l'informe, coneix exactament el que diu, que és el que s'ha traslladat en la part introductòria prèvia a la pregunta. Segons la Sra. Peinado, cal una interpretació. La Sra. Peinado no demana ja que es donin instruccions, perquè si el govern municipal no entén el que ha passat no pot fer cap tipus d'instrucció, sinó que demana quelcom molt més senzill: que es traslladi l'informe emès per la Secretaria General a tots els treballadors de l'Ajuntament de Terrassa pels mitjans habituals de comunicació.

La Sra. Salvadó es refereix al vídeo "Aturem els rumors" que es va posar en marxa amb motiu del Pla de Barris de La Maurina. Aquest vídeo es va fer per desmuntar els falsos rumors sobre els nous catalans, que els estigmatitzaven de manera injusta. A la Sra. Salvador li sembla una bona iniciativa, necessària per combatre els estereotips sobre la població estrangera al barri, per tal d'assolir una bona convivència. La Sra. Salvador pregunta sobre la valoració que fa l'equip de govern i la incidència que ha tingut la difusió d'aquest vídeo en la millora de la convivència veïnal, i per tant en l'eliminació dels falsos rumors al barri. També pregunta sobre si té la previsió d'estendre aquesta iniciativa a d'altres barris de la ciutat, que també necessiten desmuntar estereotips i prejudicis que erosionen la cohesió social.

El Sr. Soler fa el prec de què els Grups municipals no utilitzin el torn de Precs i preguntes per fer determinats discursos. Això també contravé el Reglament Orgànic Municipal. Tot seguit el Sr. Soler es refereix a uns gossos perillosos que pertanyen a una casa d'*okupes* del carrer del Racó. El Grup de CiU ha rebut queixes d'alguns veïns i d'alguns pares, atès que hi ha escoles a

la zona, preguntant si era conscient de la presència d'aquests gossos sense lligar. El Sr. Soler pregunta si el govern pensa fer quelcom al respecte. En un altre ordre de coses, el Sr. Soler es refereix a la caiguda d'un arbre al carrer Gutenberg. El Sr. Soler pregunta sobre els motius de la mateixa, ja que no es va tractar d'un accident, o si es va tractar d'una reposició.

La Sra. Vigués es refereix a la protecció del patrimoni històric de la ciutat. En primer lloc, la Sra. Vigués es refereix a l'edifici del carrer de la Unió, números 36-38, l'antiga clínica maternal *La gota de llet*, que després va acollir els antics jutjats, després l'IMSAV i més tard els serveis socials. Aquest és un edifici protegit en el Pla especial de protecció del patrimoni històric, amb la fitxa P26. L'àmbit de protecció exterior inclou també la façana. La Sra. Vigués posa de manifest que darrerament s'ha fet una porta metàl·lica, i pregunta el perquè i quin és el seu ús. També si hi ha un informe de Patrimoni autoritzant-la. En segon lloc, la Sra. Vigués es refereix a la casa més antiga del carrer Major de Sant Pere, respecte de la qual hi ha hagut una mobilització veïnal per evitar que s'enderroqui. L'edificació no consta en el catàleg del Pla especial de protecció del patrimoni, i per tant la propietat pot fer el que cregui convenient, d'acord a les llicències urbanístiques. La Sra. Vigués pregunta sobre quines gestions ha fet l'Ajuntament amb els veïns en relació a aquest tema. La Sra. Vigués considera que fóra bo que des del servei de Patrimoni es fes una revisió i es miressin les cases més antigues de la ciutat, per tal de comprovar si hi ha algun element que no consta en el catàleg i que caldria preservar, i per evitar situacions com la que s'ha produït a la casa del carrer Major de Sant Pere.

Pren la paraula a continuació la Sra. Labòria, qui comença responent al Sr. Rodríguez sobre l'estat del carrer Indústria. El seu estat probablement és millorable, com ho és el de molts carrers de la ciutat. En principi no hi ha prevista cap actuació. No obstant es revisarà el seu estat i si cal fer alguna intervenció, i es pot fer, es farà. En relació a la intervenció del Sr. Pereira, la Sra. Labòria considera que qui fa demagògia és el Grup del PPC. La Sra. Labòria mai ha dit que la situació és meravellosa. S'ha fet molta feina, i la Sra. Labòria podria tornar a repetir el que ha explicat en un altre punt d'aquesta sessió plenària. La Sra. Labòria considera, però, que després de presentar, debatre i rebutjar una Proposta de Resolució, tornar a plantejar el tema en el torn de Precs i preguntes és absurd. La Sra. Labòria, no obstant, pot explicar en què s'està treballant. S'està fent molta feina. A tall d'exemple, durant l'any 2012 s'han fet 163 intervencions a diferents espais públics per informar a les persones usuàries, especialment mares i grups d'infants i adolescents, sobre les normes que regulen l'ús d'aquests espais. S'ha fet un cicle de xerrades preventives sobre l'ús adequat dels espais públics a través de diferents recursos formatius, amb l'assistència de més de 170 persones. S'ha fet dinamització de l'esplai durant el mes de juliol a Ca n'Anglada. S'han dinamitzat pistes poliesportives. Durant l'any 2013 s'estan duent a terme, o estan programades, diferents activitats: xerrades informatives sobre civisme a l'espai públic a les comunitats de veïns, a les escoles, als pares i mares d'alumnes, dels barris amb un major índex de població estrangera. També xerrades informatives sobre civisme a l'espai públic i a les comunitats de veïns. Accions informatives a les places on es produeixen petits conflictes entre autòctons i estrangers. Repartiment a l'espai públic, als comerços, als bars, a les escoles d'aquests barris, de *flyers* informant sobre civisme i sobre l'ús de l'espai públic i les comunitats de veïns. També la dinamització de pistes poliesportives. La Sra. Labòria considera que en la sessió plenària d'avui s'ha tingut l'exemple de la voluntat de buscar conflictes allí on no n'hi ha, en relació a diversos temes, no només la seguretat, sinó també la llengua. Terrassa no és una ciutat insegura, tot i que hi ha actes incívics. Però no és una ciutat insegura ni una ciutat incívica. Pel que fa a la pregunta de la Sra. Vigués sobre la casa del carrer Major de Sant Pere, la Sra. Labòria informa que l'edificació es troba inclosa en l'inventari, però no en el catàleg del Pla especial de protecció del patrimoni, com a exemple d'arquitectura popular, i forma part del total de 54 edificacions incloses en el mateix inventari, sobre les quals no s'estableix un nivell de protecció d'edificació, a diferència del que sí s'estableix respecte els 144

edificis i 28 xemeneies que formen part del catàleg. La inclusió en l'inventari determina la necessitat de dur a terme un aixecament detallat de l'edificació i la recuperació dels possibles elements d'interès artístic o històric. En aquest cas concret, s'identifiquen com a elements singulars la porta d'accés a l'habitatge, juntament amb l'arc de maó manual que la conforma, com a elements més significatius de l'antiga construcció. En aquests moments s'està estudiant si es pot condicionar la llicència d'enderroc a l'obligació de desmuntar i dipositar aquests elements al Museu de Terrassa per a la seva conservació i possible reconstrucció. L'edificació està interiorment esfondrada en una gran part, i per tant en situació de ruïna tècnica. Sobre la fitxa concorre una altra determinació, que és la seva inclusió dins de l'àmbit de restes arqueològics del nucli primitiu de l'antic poble de Sant Pere. Aquesta inclusió comporta que previ a la nova edificació sobre la finca s'hauran de realitzar les prospeccions arqueològiques que permetran avançar en el procés de recerca i documentació del passat històric de l'antic poble de Sant Pere. La Sra. Labòria afegeix que les llicències són reglades. La façana es pot enderrocar, ja que està inclosa a l'inventari però no en el catàleg. Es mirarà de preservar els elements singulars. També s'ha intentat parlar amb els propietaris per tal d'intentar trobar una solució tècnica que permeti mantenir aquests elements. Però la finca és molt estreta i no es pot garantir l'aparcament de vehicles. A més, el cost que això significaria farà que els propietaris no s'avindran a mantenir la porta. Es mirarà si és possible fer el seu desmuntatge i preservar-la dins el Museu de Terrassa.

El Sr. Pérez confirma al Sr. Turmo l'adhesió al conveni entre la Federació Espanyola de Municipis i Províncies i alguns Ministeris. El treball que s'ha fet, fins a data d'avui, és que dels 6.000 habitatges, uns cent i escaig corresponen a Terrassa. El Sr. Pérez afegeix que n'hi haurà més, en la mesura que les entitats financeres puguin anar aportant-ne. El Sr. Turmo, però, està una mica confós al respecte, ja que aquests habitatges no els acabarà gestionant la Societat Municipal d'Habitatge, sinó que en el conveni subscrit s'estableix que el contracte i la gestió la fa la pròpia entitat financera, i la col·laboració que es fa és a través de l'informe que redactin els serveis socials. El Sr. Pérez es dóna per assabentat del concepte d'*excepció* que el Sr. Turmo ha clarificat. El Grup del PPC ha trencat poques vegades la seva obsessió per les competències municipals. El Sr. Pérez considera, però, que política és tot, i la que es fa fora de la ciutat acaba condicionant també la local. El Reglament Orgànic Municipal reconeix que es pot parlar de temes d'interès general. El Sr. Pérez vol incidir en el concepte d'*excepció*, tot assenyalant, en relació al model d'escola catalana, que també és una excepció aquella única família que demana el castellà a l'aula, perquè la norma, en el marc de la immersió, és el català.

La Sra. Herrero informa al Sr. Turmo que l'equip de govern ha fet diverses peticions a l'ACA per a què faci el manteniment i la neteja de torrents i rieres de la ciutat. S'han fet diversos requeriments, sol·licituds i peticions. S'han fet visites conjuntes de tècnics de l'ACA i tècnics municipals. Fruit de tot això, finalment es va aconseguir que el programa de manteniment de torrents i rieres de l'ACA, 2012-2013, inclogués dues actuacions. Una a la riera del Palau, l'any 2012. Una altra a la riera de Les Arenes, l'any 2013. De fet, Terrassa és l'únic municipi del Vallès Occidental que té actuacions incorporades en aquest programa. Quan el Sr. Turmo ha qualificat la situació com de lamentable, la Sra. Herrero considera que es tracta d'una percepció subjectiva. En cap informe de l'ACA es parla de situacions de risc per a la seguretat de les persones ni dels béns. Malgrat aquesta insistència davant l'ACA, com és l'obligació del govern municipal, per a què faci la seva feina, això no significa que alhora l'Ajuntament no sigui conscient ni responsable de la situació, i de què cal prioritzar una sèrie d'actuacions. Per tant, en les dues actuacions que es prioritzen, l'Ajuntament de Terrassa comparteix que són les prioritàries. La de la riera del Palau era la més urgent, en el sentit de què s'havia perdut molta capacitat de desguàs, i podia haver risc de sobreiximent de l'aigua. Això no vol dir risc d'inundació o risc per a la seguretat de les persones. Per això es va actuar. Respecte al requeriment, la Sra. Herrero informa que és un requeriment

administratiu, previ a la via judicial. L'Ajuntament de Terrassa no en té cap resposta. S'ha optat per una actitud contundent, perquè no es pot acceptar la petició de l'ACA de què l'Ajuntament aporti el 50% del cost de les actuacions a les rieres. No li pertoca a l'Ajuntament, que no en té la competència. En cas de què hi hagués algun dubte, perquè tot és interpretable, respecte a què així fos, el que està clar és que qui recapta el cànon de l'aigua, que serveix per fer el manteniment, hauria de ser traspassat a l'Ajuntament. En aquest supòsit, l'Ajuntament de Terrassa, gustosament, s'encarregaria d'executar-ho. Pot haver-hi una discussió sobre les competències, però no sobre el finançament. Respecte als gossos perillosos, la Sra. Herrero no en té coneixement. No obstant, en pren nota. La Sra. Herrero suposa, però, que si alguna persona ha trucat a la Policia Municipal, el sistema preveu la coordinació de la Policia amb el centre d'animals abandonats de Terrassa, que de seguida articula el sistema per recollir els gossos i portar-los cap al centre. La Sra. Herrero s'ofereix a buscar més informació.

El Sr. Vega respon al Sr. Turmo que és veritat que en la seva intervenció parlava d'excepció. I és cert que el Grup del PPC ho ha fet poques vegades. Una és la del 27 de maig de 2010, en contra de la congelació de les pensions, i a la qual s'ha fet esment en el debat anterior. Aquesta Proposta de Resolució podria considerar-se excepcional, ja que només s'ha produït aquesta vegada. Però també és veritat que el Grup del PPC s'ha afegit altres vegades a propostes com la presentada l'any 2009 pel Grup de CiU contra la pujada de l'IVA. També s'hi ha sumat a d'altres propostes en altres moments. L'excepcionalitat rau doncs en què el Grup del PPC no presenta propostes d'aquests tipus, però sí se suma a d'altres i s'afegeix al debat. Per tant, el tema seria objecte d'interpretació. Cadascú interpreta les coses a la seva manera. El Sr. Vega entén la política d'una altra forma: dins de tot allò que afecta als ciutadans de Terrassa, hi ha qüestions que no són de la competència municipal, però totes són de la incumbència de l'Ajuntament. Això obliga, com recull el Reglament Orgànic Municipal, a què l'Ajuntament es coordini amb les altres administracions, a vegades per demanar coses, o a vegades per rebutjar mesures que s'imposen. Aquestes qüestions, encara que el Sr. Turmo interpreti que no són de competència municipal, sí són d'incumbència municipal, perquè afecten als ciutadans de Terrassa. El Sr. Vega afegeix que, en tot cas, en cap moment volia ofendre al Sr. Turmo. Si s'ha ofès el Sr. Vega li demana disculpes. Respecte a la intervenció de la Sra. Peinado, el Sr. Vega manifesta que ha llegit l'informe, i fins i tot quan ha tingut algun dubte ha fet les consultes oportunes. El Sr. Vega ja ha dit abans que no mantenia una posició fonamentalista respecte aquest tema, i que no té cap problema per demanar als treballadors que compleixin allò que està aprovat. Però ha llegit l'informe i la interpretació que en fa no és la mateixa que la de la Sra. Peinado. Sembla com si la Sra. Peinado defensés la seva interpretació com l'única vertadera. El Sr. Vega no té cap problema en fer el que planteja la Sra. Peinado, i si el Grup del PPC es queda més tranquil si es publica al tauler de l'Utinc, per tal que ho vegin tots els treballadors, es farà. El Sr. Vega considera curiós, però, que no hi hagi hagut cap reclamació. Si es tractés d'un tema subjecte a interpretació i una qüestió de molta dificultat, algun ciutadà s'hauria queixat. Cal tenir en compte que es reben més de 200.000 preguntes al llarg de l'any. No n'hi ha hagut cap al respecte. Per tant, les coses s'estan fent bé en aquest sentit.

La Sra. Melgares celebra que la Sra. Salvador vegi amb bons ulls el vídeo que s'ha fet contra els rumors. Malauradament no és l'única actuació que s'ha de fer per intentar desmentir algunes informacions falses. Aquestes actuacions es fan i es volen estendre. A Can Palet i Ca n'Anglada s'ha fet l'activitat teatre de rumors. El vídeo serà estès a tota la ciutat. La Sra. Melgares afegeix que a la publicació Visquem també es faran reportatges sobre els rumors. La Sra. Melgares considera que tothom ha de tenir informació i ser partícips en donar una informació correcta, per evitar donar una imatge de la immigració que no és certa.

El Sr. Domínguez informa al Sr. Soler que l'arbre no va caure, sinó que va ser arrencat per una mala maniobra d'un camió. Si necessita més dades li pot facilitar.

El Sr. Aguado es refereix al patrimoni catalogat. En el cas dels edificis inventariats però no catalogats, la preservació passa pels mecanismes esmentats per la Sra. Labòria. En el cas de l'edifici del carrer Unió, *La gota de llet*, sí està catalogat. El Sr. Aguado puntualitza que quan es va catalogar l'edifici ja hi havia elements desapareguts, com portes, baranes o elements interiors. Es va catalogar a partir d'una situació donada. En aquest cas no hi ha substitució de cap element catalogat en aquest edifici.

I no havent-hi cap més assumpte que tractar, quan passen dos minuts de les onze de la nit del dia de la data, per part de la Presidència s'aixeca la sessió, de la qual s'estén la present Acta, que com a Secretari **CERTIFICO**.